

Kamer der Volksvertegenwoordigers

Chambre des Représentants

24 APRIL 1951.

WETSONTWERP

betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Van het begin af hadden de vijandelijkheden, die wij doorworsteld hebben, een totaal karakter. In deze strijd werden alle krachten door de oorlogvoerenden ingezet. De burgerbevolking kon er niet aan ontsnappen. Even goed als de militairen werd zij in een tot dan toe ongekende mate in het gevecht gewikkeld.

Zo komt het dat meer Belgen dan ooit het geval was, door de laatste oorlog in hun fysieke integriteit getroffen werden.

De solidariteit, die al de burgers van een zelfde nationale gemeenschap onderling verbindt, doet de Staat de verbintenissen aangaan om in de mate van het mogelijke de schade te herstellen die aan de slachtoffers van deze oorlog veroorzaakt werd.

Om deze onschuldige slachtoffers te hulp te komen, werd bij besluit van de Secretarissen-Generaal van 20 September 1940 de vroegere wetgeving ten gunste der burgerlijke slachtoffers van de eerste wereldoorlog op hen toepasselijk gemaakt.

Artikel 3 van de besluitwet van 5 Mei 1944 alsook de besluitwet van 19 September 1945 en de wet van 1 April 1948 hebben het mogelijk gemaakt het besluit van 20 September 1940 tijdelijk als geldig te beschouwen, ofschoon het rechtens nietig was.

Bovendien heeft de wet van 1 Juni 1949 met terugwerkende kracht tot 1 Januari 1948 een wachtvergoeding toegekend aan de invaliden alsmede aan de weduwen en wezen van de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945.

Het ogenblik is gekomen om deze overgangsbeschikkingen te laten varen en duurzaam werk te verrichten.

Reeds hebben de wetten op de vergoedingspensioenen het lot van sommige burgerlijke slachtoffers geregeld maar zij zijn slechts toepasselijk op de slachtoffers van de militaire en de burgerplicht.

Voor de anderen werd nog geen definitief stelsel uitgewerkt.

24 AVRIL 1951.

PROJET DE LOI

sur les pensions de dédommagement aux victimes civiles de la guerre 1940-1945 et à leurs ayants droit.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les hostilités eurent, dès le début, un caractère total. Toutes les forces des belligérants furent jetées dans la lutte. Les populations civiles ne purent y échapper. Tout comme les militaires, elles furent mêlées à la bataille, dans une mesure jusqu'alors inconnue.

C'est pourquoi plus nombreux que jamais sont les Belges que la dernière guerre a atteints dans leur intégrité physique.

La solidarité, liant entre eux tous les citoyens d'une même communauté nationale, engage l'Etat à réparer, dans la mesure du possible, les dommages causés aux victimes de cette guerre.

Pour venir en aide à ces victimes innocentes, l'arrêté des Secrétaires généraux du 20 septembre 1940 leur a rendu applicable la législation antérieure prise en faveur des victimes civiles de la première guerre mondiale.

L'article 3 de l'arrêté-loi du 5 mai 1944, l'arrêté-loi du 19 septembre 1945 et la loi du 1er avril 1948 ont permis de considérer comme temporairement valable l'arrêté du 20 septembre 1940 bien qu'il fût nul de droit.

En outre, la loi du 1er juin 1949 a accordé, avec effet au 1er janvier 1948, une indemnité d'attente aux invalides ainsi qu'aux veuves et orphelins des victimes civiles de la guerre 1940-1945.

L'heure est venue d'abandonner ces dispositions transitoires pour faire œuvre durable.

Déjà les lois coordonnées sur les pensions de réparation ont réglé le sort de certaines victimes civiles, mais elles ne s'appliquent qu'aux victimes du devoir militaire et civique.

Quant aux autres, elles ne peuvent encore prétendre à un régime définitif.

H.

Dit stelsel wordt door dit ontwerp voorgesteld: er kan inderdaad geen sprake zijn het huidige stelsel verder te behouden vermits het — gesteund op de wetgeving van 1914-1918 — bij zijn toepassing erge ongerechtigdheden veroorzaakt heeft en trouwens niet meer aangepast is aan de huidige toestand.

Een wetsontwerp dat, over het geheel genomen, hetzelfde doel had, werd op 19 October 1948 bij de Kamer der Volksvertegenwoordigers ingediend (zittijd 1947-1948, *Parlementair bescheid* n° 672).

De bevoegde Kamercommissie had een aanvang gemaakt met de bespreking ervan en een zeker aantal amendementen waren erop ingediend geworden.

Deze werden door de Regering onderzocht en de tekst van de amendementen, waarmede zij meende te kunnen instemmen werd in onderhavig ontwerp opgenomen.

Het leek de Regering evenwel niet mogelijk de amendementen te aanvaarden die uitgingen van het principe dat de pensioenen van de burgerlijke slachtoffers zonder meer dienen gelijkgesteld te worden met de vergoedingspensioenen.

Wat de slachtoffers van de militaire plicht betreft bestaat inderdaad vooraf wegens de diensten die zij het land bewezen hebben een recht op vergoeding. Het bedrag van het pensioen, dat toegekend wordt door de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen wordt dus in ruime mate bepaald door een gevoel van nationale erkentelijkheid.

Wat de burgerlijke slachtoffers integendeel betreft is de Staatstussenkomst gegroeid uit het begrip solidariteit, die alle burgers van een zelfde natie onderling verbindt.

Deze tussenkomst zal dus noodzakelijk beperkt worden door de economische en financiële toestand van het land.

Anderdeels is het niet mogelijk het herstel aan elk afzonderlijk geval aan te passen. Daarom zijn de bij dit ontwerp voorziene pensioenen van forfaitaire aard; het is niettemin een plicht voor de gemeenschap een bijkomende inspanning te leveren ten voordele van de slachtoffers, waarvan de inkomsten beneden het levensminimum blijven.

Aanvullende vergoedingen zijn bijgevolg ten gunste van de minst begoede slachtoffers voorzien.

Het Parlement zal als bijlage tot het ontwerp van wet een vergelijkende tabel vinden van de krachtens de bestaande wetgeving en krachtens dit ontwerp van wet aan de verschillende categorieën van militaire en burgerlijke slachtoffers uitbetaalde vergoedingen.

Men dient niet uit het oog te verliezen dat de grondschalen van de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers weliswaar gevoelig lager is dan diegene van de vergoedingspensioenen maar dat eerstgenoemde pensioenen aanzienlijk verhoogd worden ten gunste der minst begoeden zodat het verschil voor dezen tenslotte niet zeer aanzienlijk meer is.

Door de financiële mogelijkheden van de Staat in zijn toepassing beperkt, voorziet dit besluit dat het regime dat het instelt zal van kracht worden de eerste dag van het tweede kwartaal welk op het bekendmaken der wet in het *Staatsblad* zal volgen; onder kwartaal dient burgerlijk kwartaal verstaan, zodat ingeval de wet bijvoorbeeld in Februari bekend gemaakt wordt, zij op 1 Juli van kracht wordt.

Aldus zullen alle burgerlijke slachtoffers op een voet van gelijkheid gesteld worden.

Dit zijn de principes die tot grondslag dienen van het ontwerp van wet dat U wordt voorgelegd, principes die in de artikelen die hierna volgen, ontwikkeld worden:

C'est ce régime que propose le présent projet: il ne peut être question, en effet, de prolonger davantage le système actuel, celui-ci — basé sur la législation de 1914-1918 — ayant provoqué en son application de graves anomalies auxquelles il importe de remédier et n'étant d'ailleurs plus en rapport avec la situation actuelle.

Un projet de loi ayant, dans l'ensemble, le même objet, a été déposé à la Chambre des Représentants le 19 octobre 1948 (session 1947-1948, *Document parlementaire* n° 672).

La commission compétente de la Chambre en avait commencé l'examen et un certain nombre d'amendements avaient été déposés.

Ceux-ci ont été examinés par le Gouvernement et le texte des amendements auxquels il a estimé pouvoir se rallier a été incorporé dans le présent projet.

Il a toutefois semblé impossible au Gouvernement d'accepter les amendements qui s'inspiraient du principe que les pensions des victimes civiles de la guerre doivent être égalisées purement et simplement avec les pensions de réparation.

En effet, pour les victimes du devoir militaire et en raison des services qu'elles ont rendus au pays préexiste un droit à réparation. Le montant de la pension, accordée par les lois coordonnées sur les pensions de réparation, est donc déterminé pour une large part par un sentiment de reconnaissance nationale.

Pour les victimes civiles, en revanche, les interventions de l'Etat sont fondées sur la notion de solidarité qui lie entre eux tous les citoyens d'une même nation.

Ces interventions seront donc nécessairement limitées par la situation économique et financière du pays.

D'autre part, il n'est pas possible d'ajuster la réparation à chaque cas particulier. C'est pourquoi les pensions prévues par le présent projet de loi constituent des forfaits; la collectivité se doit toutefois de fournir un effort supplémentaire en faveur des victimes dont les ressources sont au-dessous du minimum vital.

Des allocations complémentaires sont donc prévues en faveur des victimes les moins fortunées.

Le Parlement trouvera annexé au projet de loi un tableau comparatif des différentes indemnités payées en vertu de la législation existante et du présent projet de loi aux diverses catégories de victimes militaires et civiles de la guerre.

Il y a lieu de ne pas perdre de vue que, si le taux de base des pensions de dédommagement aux victimes civiles est sensiblement moins élevé que celui des pensions de réparation, par contre, les premières comportent une majoration importante pour les victimes les moins fortunées, en sorte que, pour celles-ci, la différence n'est plus très importante.

Limité dans son application par les possibilités financières de l'Etat, ce projet prévoit que le régime qu'il instaure prendra cours le premier jour du deuxième trimestre qui suivra la publication de la loi au *Moniteur*; par trimestre, il y a lieu d'entendre trimestre civil, de façon telle que si la loi est publiée par exemple en février, elle aura effet le 1er juillet.

Toutes les victimes civiles seront ainsi placées sur un même pied d'égalité.

Tels sont les principes qui servent de base au projet de loi qui vous est soumis, principes qui sont développés dans les articles dont l'examen suit:

ONDERZOEK DER ARTIKELEN.

EERSTE HOOFDSTUK.

Van de gerechtigden en de algemene vergoedingsvoorwaarden.

Eerste Artikel.

§ 1. De wet is slechts toepasselijk op de Belgen.

Een afwijking is evenwel voorzien ten voordele van de wezen van buitenlanders of vaderlandlozen van wie de hoedanigheid van rechthebbende van gerechtigde van het statuut der politieke gevangenen en hun rechthebbenden zal erkend geworden zijn. Het geldt hier om een compensatie verleend aan die wezen, welke volgens voornoemd statuut, vergoedingspensioenen hadden moeten genieten maar die vervolgens van dit voordeel moesten afzien door toepassing van § 2 van artikel 51 van de wet van 26 Augustus 1947 op de vergoedingspensioenen.

Op te merken valt dat de wezen, waarvan sprake, om erkend te worden als rechthebbenden van gerechtigden van het statuut der politieke gevangenen, de Belgische nationaliteit door keuze dienen verworven te hebben of deze op dezelfde wijze dienen te kunnen verwerven.

Bovendien zal het pensioen slechts betaald worden voor de tijd dat het kind werkelijk in België verblijft en het wegens hetzelfde schadelijk feit geen buitenlandse wetgeving kan genieten.

Zoals reeds voorzien werd door de wetgeving betreffende de oorlogsschade van de oorlog 1914-1918 en door de wet van 1 October 1947 betreffende het herstel der oorlogsschade aan private goederen dient de schade om vergoed te kunnen worden, rechtstreeks en onbetwistbaar te zijn, dit wil zeggen dat tussen bedoelde schade en de oorlogshandeling die deze veroorzaakte geen enkele vreemde factor, hetzij de handelingen van het slachtoffer, hetzij de schuld van derden of het toeval, een rol mag gespeeld hebben, behoudens de uitzonderingen voorzien bij artikel 3 van het ontwerp.

Bovendien, wordt van deze schade uitgesloten deze geleden in de voorwaarden bepaald bij artikel één der gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen, dit wil zeggen, tijdens het vervullen van de militaire of burgerlijke plicht, of in de voorwaarden welke bij artikel 2 der zelfde wetten gelijkgesteld worden met dergelijke plichts-ervulling.

Aldus opgevat en in de termen waarin het uitgedrukt is, verhelpt artikel één van het ontwerp een groot gebrek der wetten op de herstelpensioenen te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918, waarbij slechts de Belgen « die niet tot het leger behoorden » schadeloosgesteld werden.

Als overgangsmaatregel toepasselijk gemaakt op de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 is gebleken dat deze tekst weinig beantwoordt aan de toestanden die voortvloeien uit de laatste oorlog.

Halen we enkele voorbeelden aan :

Een Belgisch militair die met regelmatig verlof is wordt gekwetst tijdens een bombardement. De schade werd niet gedurende de dienst noch wegens de dienst veroorzaakt. Deze militair mag bijgevolg geen aanspraak maken op het genot der gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen. Omdat hij tot het leger behoort mag hij evenmin aanspraak maken op het pensioen van burgerlijk slachtoffer.

EXAMEN DES ARTICLES.

CHAPITRE PREMIER.

Des bénéficiaires et des conditions générales du dédommagement.

Article premier.

§ 1. La loi ne s'applique qu'aux Belges.

Une dérogation est toutefois prévue en faveur des orphelins d'étrangers ou d'apatrides auxquels la qualité d'ayant droit de bénéficiaire du statut des prisonniers politiques et de leurs ayants droit aura été reconnue. Il s'agit là d'une compensation concédée à ces orphelins qui, d'après le statut précité, auraient dû bénéficier de pensions de réparation mais auxquels, dans la suite, cet avantage fut retiré par le § 2 de l'article 51 de la loi du 26 août 1947 sur les pensions de réparation.

Il est à noter que les orphelins dont il s'agit doivent, pour être reconnus ayants droit de bénéficiaire du statut des prisonniers politiques, avoir acquis la nationalité belge par option ou être susceptibles de l'acquérir selon le même mode.

En outre, la pension ne sera payée que pour le temps où l'enfant réside effectivement en Belgique et pour autant qu'il ne puisse bénéficier d'une législation étrangère pour le même fait dommageable.

Ainsi qu'il a déjà été prévu par la législation relative aux dommages de guerre de la guerre 1914-1918 et par la loi du 1er octobre 1947 relative à la réparation des dommages de guerre aux biens privés, le dommage, pour être indemnifiable, doit être direct et certain, c'est-à-dire qu'entre ce dommage et le fait de guerre qui l'a causé, ne peut intervenir — sauf les exceptions prévues à l'article 3 du projet — aucun facteur étranger, soit fait de la victime, fait d'un tiers ou cas fortuit.

En outre, parmi ces dommages, sont exclus ceux subis dans les conditions fixées à l'article premier des lois coordonnées sur les pensions de réparation, c'est-à-dire dans l'exercice du devoir militaire ou civique, ou dans des conditions assimilées par l'article 2 des mêmes lois à l'exercice d'un pareil devoir.

Ainsi compris et tel qu'il est libellé, l'article premier du projet remédie à un grave inconvénient des lois sur les pensions de réparation à accorder aux victimes civiles de la guerre 1914-1918 qui n'indemnisait que les Belges « qui n'appartenaient pas à l'armée ».

Appliqué par mesure transitoire aux victimes civiles de la guerre 1940-1945, ce texte s'est révélé peu adéquat aux situations résultant de cette dernière guerre.

Citons des exemples :

Un militaire belge en congé régulier est blessé au cours d'un bombardement. Le dommage n'a pas été causé en service et, par le fait du service. Ce militaire ne peut donc prétendre au bénéfice des lois coordonnées sur les pensions de réparation. Parce qu'il appartient à l'armée, il ne peut non plus prétendre à la pension de victime civile.

Een beroepsmilitair wordt door de vijand in voorlopige vrijheid gesteld. Indien hij gedurende de periode die op de invrijheidsstelling volgt gewond wordt in een bombardement zal hij om dezelfde redenen noch op het vergoedingspensioen noch op dit van burgerlijk slachtoffer aanspraak kunnen maken.

Daarom wordt in deze wet voorzien dat de uitsluiting niet slaat op de personen die onder de toepassing vallen van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen, maar op de schade geleden in de bij deze wetten bepaalde voorwaarden.

Aldus zullen de militairen, weerstanders, politieke gevangenen en de andere categorieën van personen die bedoeld worden in artikel 2 van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen evenals elk ander burgerlijk slachtoffer aanspraak mogen maken op het genot van deze wet voor alle lichamelijke schade die niet gedurende de dienst, de gevangenschap of de geleverde prestaties en wegens de dienst, de gevangenschap of de prestaties geleden werd, volgens het onderscheid dat voor iedere categorie in bovengenoemd artikel 2 gemaakt wordt.

Anderdeels wordt in het eerste artikel insgelijks voorzien dat ingeval het schadelijk feit de dood van het slachtoffer tot gevolg heeft gehad, de rechthebbenden van dit slachtoffer insgelijks hun aanspraken op een pensioen kunnen doen gelden.

§ 2. Volgens de inzake slachtoffers uit de eerste oorlog gehuldigde rechtspraak « moest de voorwaarde betreffende de Belgische nationaliteit bestaan in hoofde van het slachtoffer op het ogenblik van het schadegeval en moest zij in zijn hoofde of in hoofde van zijn rechthebbende tot op de dag van de definitieve toekenning van de vergoeding voortduren ». Daaruit volgde onder meer dat Belgische vrouwen die door huwelijk, na het overlijden van het slachtoffer, hun nationaliteit verloren hadden, niet mochten aanspraak maken op het recht tot vergoeding, zelfs, indien op het ogenblik der uitspraak zij hun oorspronkelijke nationaliteit hadden teruggekregen.

Door § 2 van het artikel wordt dan ook, ten einde zulkdanige nadelige toestanden te vermijden, het karakter van continuïteit, dat voorheen verbonden moest zijn aan het bezit van de hoedanigheid van Belg, geweerd. Het zal volstaan dat zowel het slachtoffer als eventueel de rechthebbenden ervan de Belgische nationaliteit bezitten op deze of gene bepaalde ogenblikken zonder dat voortaan rekening dient gehouden met de tussenliggende periodes.

Art. 2.

In dit artikel wordt bepaald hetgeen in de wet onder « oorlogshandelingen » verstaan wordt.

Onder « genomen maatregelen » dient een doorlopende oorlogshandeling verstaan te worden zoals : verplichte evacuatie, deportatie, elke door de vijand verrichte opeising, de gewelddadige mobilisatie in het Duitse leger, enz. In dit geval dekt de vergoeding al de lichamelijke schade : kwetsuren, ongevallen en ziekten die rechtstreeks uit de genomen maatregel voortvloeien. Onder « verrichte handelingen » moet men de rechtstreekse, ogenblikkelijke oorlogshandeling verstaan zoals bombardementen, terechtstellingen, enz.

De in artikel 2 aangehaalde oorlogshandelingen zijn degene die bedoeld worden in de wet van 10 Mei 1919 op het herstel van schade voortspruitende uit oorlogsfeiten en in de wet van 1 October 1947 betreffende het herstel van de schade aan private goederen; zij maken dus iedere speciale commentaar overbodig, vermits enkel enige nadere bepalingen in zake data wegens hun aard zelf er door het ontwerp van gegeven worden.

Un militaire de carrière est mis en liberté provisoire par l'ennemi. S'il est blessé dans un bombardement au cours de cette période, il ne pourra prétendre, pour les mêmes raisons, ni à la pension de réparation, ni à la pension de victime civile.

C'est pourquoi, la présente loi prévoit que l'exclusion vise, non pas les personnes tombant sous l'application des lois coordonnées sur les pensions de réparation, mais les dommages subis dans les conditions fixées par ces lois.

Ainsi les militaires, les résistants, les prisonniers politiques et les autres catégories de personnes visées par l'article 2 des lois coordonnées sur les pensions de réparation pourront prétendre tout comme toute autre victime civile au bénéfice de la présente loi pour tous dommages physiques qui n'ont pas été causés durant le service, la captivité ou les prestations fournies et par le fait du service, de la captivité ou des prestations, selon les distinctions établies pour chaque catégorie au susdit article 2.

D'autre part, l'article premier prévoit également que lorsque le fait dommageable a causé la mort de la victime, les ayants droit de la dite victime pourront également faire valoir leurs titres à pension.

§ 2. Aux termes de la jurisprudence consacrée pour les victimes de la première guerre « la condition de la nationalité belge devait exister dans le chef de la victime au moment du dommage et se continuer dans son chef ou dans celui de ses ayants droit jusqu'au jour de l'allocation définitive de l'indemnité ». Il s'ensuivait notamment que des femmes belges qui, par mariage postérieur au décès de la victime, avaient perdu leur nationalité, ne pouvaient bénéficier du droit à réparation même si, au moment où il était statué, elles avaient recouvré la nationalité d'origine.

Aussi pour éviter semblables situations préjudiciables, le § 2 de l'article écarte le caractère de continuité imposé antérieurement quant à la possession de la qualité de Belge. Il suffira que tant la victime qu'éventuellement ses ayants droit possèdent la nationalité belge à tels ou tels moments déterminés, sans qu'il y ait lieu, dorénavant, de se préoccuper des périodes intermédiaires.

Art. 2.

Cet article définit ce que la loi considère comme « faits de guerre ».

Par « mesures prises », il faut entendre un fait de guerre continu tels que l'évacuation forcée, la déportation, toute réquisition faite par l'ennemi, la mobilisation de force dans l'armée allemande, etc. Dans ce cas, la réparation couvre tous les dommages physiques : blessures, accidents, maladies résultant directement de la mesure prise. Par « faits accomplis », il faut entendre le fait de guerre instantané, direct tel que bombardements, fusillades, etc.

Les faits de guerre repris à l'article 2 sont ceux visés par la loi sur la réparation des dommages résultant des faits de guerre du 10 mai 1919 et par la loi du 1er octobre 1947 relative à la réparation des dommages de guerre aux biens privés; ils ne nécessitent donc aucun commentaire spécial, seules quelques précisions de date en raison même de leur nature y ayant été apportées par le projet.

Op te merken valt evenwel dat wat de ontploffing van munitie en oorlogstuig betreft de tekst nader bepaalt dat er slechts grond is tot herstel voor zover deze munitie of dit oorlogstuig, vóór hun ontploffing, niet in het vermogen van een particulier opgenomen werden, onder meer ingevolge aankoop door een onderneming, of niet in de inventaris van de magazijnen of de arsenalen van het leger opgenomen of opnieuw opgenomen werden.

Er valt bovendien op te merken dat de in Mei 1940 ten opzichte van sommige burgers genomen maatregelen geen « naar aanleiding van de verdediging van België door de Belgische Staat of zijn agenten getroffen maatregelen » zijn. Het geldt hier preventieve politiematregelen, voorzorgsmaatregelen van burgerlijke aard die niet gelijk te stellen zijn met oorlogshandelingen.

Art. 3.

Aangezien de schade rechtstreeks moet zijn, wordt iedere schade waarbij een vreemde factor een rol gespeeld heeft, uitgesloten wat de vergoeding betreft. Deze factoren kunnen bestaan in de handelingen van het slachtoffer zelf, de schuld van derden, het toeval. Dit principe dient in sommige gevallen als te streng beschouwd te worden.

Dit is namelijk het geval wanneer, bij gelegenheid van op zich zelf weinig ernstige daden : kolendiefstal, inbreuk op een Duitse Verordening, enz., het slachtoffer vanwege de vijand weerwraakmaatregelen te verduren heeft gehad waardoor zijn lichamelijke gaafheid geschonden werd en waardoor zelfs zijn dood veroorzaakt werd. In dit geval beantwoordt de ernstige aard der gevolgen niet meer aan de omvang der schuld; het zou onmenselijk geweest zijn deze slachtoffers van het genot der wet uit te sluiten, te meer daar bij het wetsbesluit van 20 September 1945 een amnestie voorzien wordt voor sommige inbreuken.

In de wetgeving, die na de oorlog 1914-1918 tot stand kwam, was geen enkele afwijking van het principe van verval, ingeval van schuld van het slachtoffer, voorzien.

Uit de rechtspraak groeide nochtans een theorie volgens welke het overtreden van de bevelen van de bezetter of het inbreuk maken op het gemeen recht in lichte gevallen als niet bestaande werden beschouwd wat betreft de schuld van het slachtoffer op voorwaarde dat de gestelde daad de Belgische belangen niet schaadde.

Deze afwijking werd thans opgenomen in de wetgeving ten einde de rechtspraak eenvormig te maken en misbruiken te vermijden. Als bijkomende voorwaarde wordt een handeling van de vijand vereist tegen het slachtoffer persoonlijk gericht. Bovendien dient de schade de dood van het slachtoffer of een invaliditeit met een invaliditeitspercentage van ten minste 30 % veroorzaakt te hebben.

Insgelijks leek het niet gerechtvaardigd de personen uit te sluiten die het slachtoffer van een ontploffing geweest zijn, zelfs indien de ontploffing in zekere mate het gevolg geweest is van hun eigen schuld. Hier zou nog eens geen verhouding bestaan tussen de schuld en de geleden schade. De schuld zal echter ten laste van het slachtoffer kunnen weerhouden worden wanneer zij van zulkdanige ernstige aard is dat ze als bedrog of als zware of ernstige schuld kan bestempeld worden.

Onder zware schuld dient verstaan te worden : een schuld die zo grof, zo geweldig is dat men voor het slachtoffer geen verontschuldiging kan vinden.

Het principe van § 2 van hetzelfde artikel wordt overgenomen van de wet van 1 October 1947 betreffende de vergoeding van oorlogsschade aan private goederen. Het heeft ten doel de Staat en de andere openbare besturen vrij te maken van iedere verantwoordelijkheid van gemeenschappelijke aard inzake de door deze wet voorziene oorlogshandelingen.

Il est à noter toutefois qu'en ce qui concerne l'explosion de munitions et d'engins de guerre, le texte précise qu'il n'y a lieu à dédommagement que pour autant que ces munitions ou engins avant leur explosion ne soient pas passés dans le patrimoine d'un particulier, notamment en suite d'achat par une entreprise, ou n'ait pas été pris ou repris en inventaire par l'armée dans ses magasins ou arsenaux.

Il est à remarquer en outre que les mesures de sécurité prises en mai 1940 à l'égard de certains citoyens ne constituent pas « des mesures prises par l'Etat belge ou ses agents à l'occasion de la défense de la Belgique ». Il s'agit là de mesures préventives de police, de précautions de nature civile non assimilables aux faits de guerre.

Art. 3.

Du fait que le dommage doit être direct, tout dommage dans lequel est intervenu un facteur étranger : fait de la victime, fait d'un tiers, cas fortuit, est exclu de la réparation. Toutefois, dans certains cas, ce principe apparaît trop rigoureux.

C'est notamment le cas, où à l'occasion d'actes peu graves en eux-mêmes : vols de charbon, infraction à une ordonnance allemande, etc., la victime a subi, de la part de l'ennemi, des représailles qui ont porté atteinte à son intégrité physique et parfois même provoqué son décès. Dans ce cas, la gravité des conséquences ne correspondrait plus à l'importance de la faute; il eût été inhumain d'exclure ces victimes du bénéfice de la loi. Cela s'impose d'autant plus que l'arrêté-loi du 20 septembre 1945 a prévu une amnistie pour certaines infractions.

Dans la législation postérieure à la guerre 1914-1918, aucune dérogation au principe de la déchéance en cas de faute de la victime n'avait été prévue.

La jurisprudence édifia cependant une théorie selon laquelle la transgression aux ordres de l'occupant ou des infractions mineures au droit commun étaient tenues pour inexistantes en tant que faute de la victime, à condition que l'acte posé ne fût pas contraire aux intérêts belges.

Cette dérogation a, cette fois, été inscrite dans la loi aux fins d'unifier la jurisprudence et d'éviter les abus. Il faudra, comme condition supplémentaire, une action de l'ennemi dirigée personnellement contre la victime. Il faudra, de plus, que le dommage ait causé la mort de la victime ou une invalidité d'au moins 30 %.

De même, il n'a point paru justifié d'exclure les personnes victimes d'explosion, même si, dans une certaine mesure, l'explosion a été la conséquence de leur propre faute. Encore une fois, il n'y aurait eu aucun rapport entre la faute et le dommage subi. La faute pourra cependant être retenue contre la victime lorsqu'elle aura un caractère de gravité tel qu'on pourra la qualifier de dol ou de faute lourde.

Par faute lourde, il faut entendre la faute tellement grossière, tellement excessive, qu'elle rend la victime inexcusable.

Le principe du § 2 du même article est repris de la loi du 1er octobre 1947 sur la réparation des dommages de guerre aux biens privés. Il a pour objet de dégager l'Etat et les autres administrations publiques de toute responsabilité de droit commun en matière de faits de guerre prévus par la présente loi.

Art. 4.

Ten einde iedere tegenstrijdige beslissing inzake oorlogshandelingen, bestaande uit deportatie of werkweigerings, te vermijden wordt voorzien dat bij de beslissingen getroffen door de overheden die bevoegd zijn om het statuut der gedeporteerden voor de verplichte arbeidsdienst tijdens de oorlog 1940-1945 en het statuut der werkweigeraars toe te passen, onwederlegbaar van rechtswege vastgesteld wordt dat de deportatie of de werkweigerings feitelijk geschied is.

Het geval zou zich nochtans kunnen voordoen dat, ingevolge de redenen tot uitsluiting eigen aan de evengenoemde statuten, de erkenning van één der hoedanigheden die erdoor voorzien worden, aan belanghebbende geweigerd wordt, ofschoon hij, op grond van dit wetsontwerp niet uitgesloten wordt van het recht op vergoeding. Zulks is het geval van iemand die na vrijwillige voor de vijand gewerkt te hebben, later verplicht tewerkgesteld werd in Duitsland en er een invaliditeit opdeed; dergelijke persoon zal als vrijwillige arbeider uitgesloten worden van het statuut der gedeporteerden waaruit volgen zal dat de deportatie niet zal vastgesteld zijn; daar de schade echter niet tijdens de periode van vrijwillige arbeid geleden werd, zal belanghebbende niet uitgesloten worden van het genot van het pensioen; hij zal dan ook zijn invaliditeit mogen inroepen, maar voor zover deze het rechtstreeks gevolg is van een andere oorlogshandeling dan de deportatie, zoals bijvoorbeeld een bombardement.

Art. 5.

Bij dit artikel wordt de forfaitaire aard van de bij onderhavige wet toegekende vergoeding vastgesteld en wordt voorzien dat iedere vergoeding, die wegens één en hetzelfde schadelijk feit werd bekomen, in mindering ervan dient gebracht te worden, met uitsluiting nochtans der vergoedingen voortvloeiend uit een contractuele verzekering.

Bovendien mag slechts een enkel pensioen als weduwnaar of weduwe toegekend worden uit hoofde van de oorlogshandelingen voorzien bij de wetten op de schadevergoedingen van de oorlog 1914-1918 en van de oorlog 1940-1945.

HOOFDSTUK II.

Van de invaliditeitspensioenen.

Art. 6.

§ 1. In artikel 6 worden de voorwaarden nader bepaald vereist opdat het recht op invaliditeitspensioen zou kunnen gevestigd worden en wordt de wijze van berekening ervan nauwkeurig aangegeven. Deze berekening geschiedt zoals voor de vergoedingspensioenen: een grondslag van 308 frank wordt vermenigvuldigd met een bij koninklijk besluit vast te stellen coëfficiënt. De pensioenen worden vastgesteld door de aldus aangepaste grondslag te vermenigvuldigen met een getal dat evenredig is aan de invaliditeitsgraad; dit getal wordt bepaald door een tabel die uit de wet op de vergoedingspensioenen overgenomen is.

§ 2. Het pensioen kan enkel verleend worden indien de invaliditeit ten minste 10 % bedraagt; indien dit bedrag 10 % overschrijdt en geen veelvoud is van 5, wordt het op het onmiddellijk hoger veelvoud van 5 gebracht.

Aan de invaliden, wier inkomen ontoereikend blijkt, worden bijzondere verhogingen van 60 % en 30 % verleend. Voor de berekening van het inkomen wordt verwezen naar de fiscale wetten en de rechtspraak dienaangaande.

Art. 4.

Afin d'éviter toute décision contradictoire quant aux faits de guerre consistant dans la déportation ou le réfractariat, il est prévu que les décisions rendues par les autorités compétentes pour l'application du statut des déportés pour le travail obligatoire de la guerre 1940-1945 et pour l'application du statut des réfractaires, établissent de plein droit, sans discussion possible, la réalité de la déportation ou du réfractariat.

Toutefois, il peut arriver qu'en raison de causes d'exclusion propres aux statuts précités, la reconnaissance de l'une des qualités qui y sont prévues soit refusée à l'intéressé, bien qu'en vertu du présent projet de loi il ne soit pas exclu du droit à réparation. Tel est notamment le cas d'une personne ayant travaillé volontairement pour l'ennemi et qui, dans la suite, astreinte au travail obligatoire en Allemagne, y contracte une invalidité; cette personne sera exclue du statut des déportés comme travailleur volontaire et dès lors la déportation ne sera pas établie; toutefois, le dommage ayant été subi en dehors de la période de volontariat, l'intéressé n'est pas exclu du bénéfice de la loi; dès lors, il pourra se réclamer de son invalidité, mais pour autant que celle-ci soit la conséquence directe d'un fait de guerre autre que la déportation, tel par exemple un bombardement.

Art. 5.

Cet article établit le caractère forfaitaire de la réparation accordée par la présente loi et prévoit que doit en être déduite toute indemnité à laquelle peut donner droit le même fait dommageable, à l'exclusion toutefois des indemnités résultant d'une assurance contractuelle.

En outre, il dispose que ne peut être accordée qu'une seule pension à titre de veuf ou de veuve en raison des faits de guerre prévus par les lois sur les réparations de la guerre 1914-1918 et de la guerre 1940-1945.

CHAPITRE II.

Des pensions d'invalidité.

Art. 6.

§ 1. L'article 6 précise les conditions exigées pour que puisse être octroyée la pension d'invalidité et fixe le mode de calcul de celle-ci. Ce calcul se fait comme pour les pensions de réparation: une base de 308 francs est multipliée par un coefficient à fixer par arrêté royal. Les pensions sont fixées en affectant la base ainsi adaptée d'un multiplicateur proportionnel au degré d'invalidité; ce multiplicateur est déterminé par un tableau repris de la loi sur les pensions de réparation.

§ 2. La pension ne pourra être accordée que si l'invalidité atteint au moins 10 %; si ce taux dépasse 10 % et n'est pas multiple de 5, il est porté au multiple de 5 immédiatement supérieur.

Des augmentations spéciales de 60 % et de 30 % seront accordées aux invalides dont les revenus s'avèrent insuffisants. Pour l'établissement de ces revenus, il est référé aux lois fiscales et à la jurisprudence y relative.

Deze inkomstenbasissen worden verhoogd met één vijfde per kind ten laste.

§ 3. Gelet op het begrip « verdienste » verbonden aan de hoedanigheid van werkweigeraar en aan deze van gedepor-teerde voor de verplichte tewerkstelling, wordt aan de slachtoffers aan wie een der hoger vermelde hoedanig-heden toegekend werd een verhoging toegestaan van 10 % van het pensioen of van het pensioengedeelte dat betrek-king heeft op de invaliditeit die een gevolg is van de depor-tatie of van de werkweigering.

§ 4. De invaliden van ten minste 66 % worden als volledig werkongeschikt beschouwd. Wanneer zij vóór de oorlogshandeling, de hoedanigheid van zelfstandige arbeider of van loonarbeider bezaten, zijn de kinderbijslagen hun verschuldigd, zelfs indien ze deze hoedanigheid door de oorlogshandeling hebben verloren.

Art. 7.

Artikel 7 blijft bij de thans van kracht zijnde regeling voor het ramen van het invaliditeitsbedrag in geval van veelvuldige lichaamsgebreken; dit bedrag wordt eventueel op het onmiddellijk hogere veelvoud van 5 gebracht in de voorwaarden voorzien bij § 1 van artikel 6 van het ontwerp.

De berekeningswijze van de invaliditeitsgraad ingeval van cumulatie van pensioenen is overgenomen uit de wet op de vergoedingspensioenen.

Art. 8.

Artikel 8 huldigt het principe dat voor zover de uit de oorlogshandeling voortvloeiende werkongeschiktheid een duur van tenminste dertig dagen gehad heeft, de invalidi-teitspensioenen slechts tijdelijk toegekend worden. Dit principe is hetzelfde als datgene dat tot uiting kwam in de gecoördineerde wetten betreffende de vergoedingspen-sioenen.

Het invaliditeitsbedrag wordt na vijf en tien jaar, het voorwerp van twee periodieke herzieningen, wordt alsdan definitief indien het nog het vergoedbaar minimum bereikt.

Hetzelfde artikel richt voornoemde herziening in maar verleent de bevoegde minister niettemin het recht om niet tot de eerste herziening te doen overgaan wanneer deze dient te geschieden minder dan zes maanden na het genees-kundig onderzoek waaraan de belanghebbende onderwor-pen werd na een aanvraag om herziening wegens verer-gering.

Art. 9.

Deze bepaling voorziet het geval dat de beslissing tot toekenning van het pensioen gedaan werd meer dan vijf jaar vóór het van kracht worden van deze wet, geval volgens hetwelk het klaarblijkelijk onmogelijk is het tweede lid van artikel 8 toe te passen dat onder meer de herziening van het invaliditeitsbedrag door de gerechtelijk-geneeskun-dige dienst voorziet vijf jaar na de beslissing tot toekenning van het pensioen.

Artikel 9 voorziet dienaangaande dat de eerste herziening zal dienen te geschieden vóór het verstrijken van een jaar volgend op het van kracht worden der wet; deze termijn is onontbeerlijk om de administratie toe te laten de taak uit te voeren, die haar opgelegd is.

Er werd besloten in zulke veronderstelling en teneinde de belangen der invaliden niet te schaden dat het pensioen hun verder zal uitbetaald worden tot de datum waarop de herziening uitwerking zal krijgen wegens de ministeriële beslissing tot intrekking, vermindering, behoud of vermeer-dering van het voorheen toegekende pensioen.

Indien de herziening niettemin vertraagd wordt door de

Ces bases de revenus sont majorées d'un cinquième par enfant à charge.

§ 3. Vu la notion de mérite attachée au titre de réfrac-taire et à celui de déporté pour le travail obligatoire, une majoration de 10 % de la pension ou de la partie de la pension afférente aux invalidités résultant du réfractariat ou de la déportation est accordée aux victimes à qui une des qualités visées plus haut aura été reconnue.

§ 4. Les invalides de 66 % au moins sont considérés comme incapables de tout travail. Au cas où ils auraient eu, avant le fait de guerre, la qualité de travailleur indé-pendant ou de travailleur salarié, les allocations familiales leur seront dues, même si cette qualité leur a été enlevée par le fait de guerre.

Art. 7.

L'article 7 s'en tient aux règles actuellement en vigueur pour évaluer le taux d'invalidité en cas d'infirmités multi-ples; ce taux est éventuellement porté au multiple de 5 immédiatement supérieur dans les conditions prévues au § 1 de l'article 6 du projet.

Le mode de calcul du degré d'invalidité, dans le cas de cumul des pensions, est repris de la loi sur les pensions de réparation.

Art. 8.

L'article 8 pose le principe que pour autant que l'incapa-cité résultant du fait de guerre ait eu une durée de trente jours au moins, les pensions d'invalidité ne sont accordées qu'à titre temporaire. Ce principe est identique à celui affirmé dans les lois coordonnées relatives aux pensions de réparation.

Le taux d'invalidité, après cinq et dix ans, fait l'objet de deux revisions périodiques, puis devient définitif s'il atteint toujours le minimum indemnisable.

Le même article organise la revision précitée en autori-sant toutefois le Ministre compétent à ne pas faire pro-céder à la première revision lorsque celle-ci doit avoir lieu moins de six mois après l'examen médical que l'intéressé a subi après une demande de revision pour aggravation.

Art. 9.

Cette disposition prévoit le cas où la décision octroyant la pension a été prise plus de cinq ans avant l'entrée en vigueur de la présente loi, cas selon lequel il est évidemment impossible de pouvoir appliquer le deuxième alinéa de l'article 8 qui prévoit notamment la revision du taux d'in-validité par l'Office médico-légal cinq ans après la décision octroyant la pension.

L'article 9 prévoit à cet égard que la première revision devra avoir lieu avant l'expiration d'une année suivant la mise en vigueur de la loi; ce délai est indispensable pour permettre à l'administration d'exécuter la tâche qui lui incombe.

Il est entendu que dans semblable hypothèse et afin de ne pas préjudicier aux intérêts des invalides, la pension continuera à leur être liquidée jusqu'à la date à laquelle la revision aura effet par suite de la décision ministérielle supprimant, réduisant, maintenant ou augmentant la pen-sion antérieurement accordée.

Toutefois, si la revision est retardée par le fait de

schuld van de belanghebbende die bijvoorbeeld zou weigeren de hem gevraagde inlichtingen te verstrekken, zal de bevoegde Minister de uitbetaling van het pensioen mogen opschorten.

De derde alinea van het nieuwe artikel 9 laat toe op de normale vijfjaarlijkse en tienjaarlijkse herziening voorzien bij artikel 8 de regels toe te passen vermeld in de tweede en derde alinea's van artikel 9.

Art. 10.

Bij artikel 10 worden supplementaire vergoedingen voorzien voor sommige categorieën van geamputeerden en zwaar-invaliden.

In tegenstelling met de wetgeving op de militaire pensioenen, mag het invaliditeitspercentage voor burgerlijke slachtoffers 100 % nooit overschrijden. Daaruit volgt, dat wanneer het slachtoffer, dat reeds een op dit percentage berekend pensioen geniet, wegens tering b. v., bovendien nog een amputatie heeft ondergaan tengevolge van een oorlogshandeling, de invaliditeitsgraad die overeenstemt met laatsgenoemde verminking niet mag vergoed worden. Het slachtoffer kan nochtans in dat geval, aanspraak maken op speciale vergoedingen voorzien bij dit artikel en deze zelfs samenvoegen.

Art. 11.

In artikel 11 wordt gehandeld over de medische heropleiding en beroepsherscholing van de burgerlijke slachtoffers onder het toezicht van de Minister van Wederopbouw.

Het lijkt noodzakelijk de meest ongelukkige slachtoffers van deze oorlog niet alleen te vergoeden, maar daarenboven hun medische heropleiding en beroepsherscholing te verzekeren.

Art. 12.

In artikel 12 wordt de datum van ingetreding der pensioenen nauwkeurig aangegeven.

De datum van de oorlogshandeling kan niet gehandhaafd worden als aanvangsdatum van het pensioen voor degenen die hun rechten na 31 December 1945 doen gelden hebben, of die het krachtens deze wet zullen doen, aangezien de Schatkist daardoor te veel belast zou worden.

In overeenstemming met hetgeen vroeger reeds voorzien werd bij de wet van 1 April 1948 houdende overgangsmaatregelen betreffende de toelagen voor burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945, wordt dus bij onderhavige wet de aanvangsdatum van het pensioen vastgesteld op de eerste dag van de maand, waarin de aanvraag ingediend werd.

Dezelfde bepaling wordt overigens bij de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen voorzien.

HOOFDSTUK III.

Van de pensioenen voor rechthebbenden.

Art. 13.

In artikel 13 wordt een opsomming gegeven van de verschillende categorieën van personen die als rechthebbenden een pensioen kunnen genieten, alsmede van de voorwaarden die zij moeten vervullen.

Rekening houdend met hetgeen reeds voorzien wordt bij

l'intéressé qui notamment se refuserait à donner les renseignements qu'on lui réclame, le Ministre compétent pourra suspendre la liquidation de la pension.

Le dernier alinéa de l'article 9 nouveau permet d'appliquer à la revision normale de cinq et de dix ans prévue par l'article 8, les règles énoncées aux deuxième et troisième alinéas de l'article 9.

Art. 10.

L'article 10 prévoit des indemnités supplémentaires pour certaines catégories d'amputés et de grands invalides.

A la différence de la législation sur les pensions militaires, le taux d'invalidité des victimes civiles ne peut jamais dépasser 100 %. Il s'ensuit que si la victime déjà pensionnée en fonction de ce taux, pour une tuberculose, par exemple, a en outre subi une amputation ensuite d'un fait de guerre, le taux d'invalidité afférent à cette dernière infirmité ne peut donner lieu à indemnisation. La victime pourra toutefois dans ce cas prétendre aux indemnités spéciales prévues par le présent article et même les cumuler.

Art. 11.

L'article 11 traite de la rééducation médicale et professionnelle des victimes civiles sous le contrôle du Ministre de la Reconstruction.

Il apparaît nécessaire, non seulement d'indemniser les plus malheureuses victimes de cette guerre, mais encore d'assurer leur rééducation médicale et professionnelle.

Art. 12.

L'article 12 précise la date d'entrée en jouissance des pensions.

A peine d'obérer le Trésor, on ne peut maintenir la date du fait de guerre comme date de prise de cours de la pension pour ceux qui ont fait valoir leurs titres après le 31 décembre 1945 ou le feront à la faveur de la présente loi.

En conformité de ce qui avait déjà été prévu par la loi du 1er avril 1948 comportant des mesures transitoires relatives aux allocations pour victimes civiles de la guerre 1940-1945, la présente loi fixe donc l'entrée en vigueur de la pension au 1er du mois de la demande.

Les lois coordonnées sur les pensions de réparation prévoient d'ailleurs la même disposition.

CHAPITRE III.

Des pensions d'ayants droit.

Art. 13.

L'article 13 énumère les différentes catégories de personnes qui peuvent bénéficier d'une pension au titre d'ayants droit ainsi que les conditions qu'elles doivent remplir.

En tenant compte de ce qui est déjà prévu par les lois

de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, werden aan de oude wetgeving sommige wijzigingen gebracht.

Aldus :

1° geniet de weduwe enkel het pensioen, indien het huwelijk vóór de oorlogshandeling aangegaan werd. Dit is logisch, aangezien het schadelijk feit de reden zelf van het pensioen is;

2° kan de weduwnaar enkel op het voordeel van het pensioen aanspraak maken, wanneer hij aangetast is door een gebrekkigheid, die hem in de blijvende onmogelijkheid stelt in zijn onderhoud te voorzien. Aldus zullen de misbruiken verholpen worden die werden veroorzaakt door de door de voorgaande wetgeving gehuldigde interpretatie van het begrip « steun »;

3° geniet het kind enkel het pensioen, indien het vóór de oorlogshandeling verwekt werd. Een uitzondering wordt nochtans voorzien ten gunste van de gezinnen waar terzelfdertijd kinderen zijn die onder toepassing vallen van onderhavig artikel en kinderen die na het schadelijk feit werden verwekt.

Art. 14.

Bij artikel 14 wordt het bedrag van de pensioenen der weduwen en weduwnaars vastgesteld. Zoals bij de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen, wordt een vermindering voorzien van één vierde of van de helft wanneer vreemde factoren mede oorzaak zijn van het overlijden.

Bij de volgende artikels wordt deze beschikking uitgebreid tot andere categorieën van rechthebbenden.

Zoals voor de invaliden wordt een pensioen toegestaan aan de weduwen wier inkomen minder dan het levensminimum bedraagt.

Daarenboven wordt het pensioen niet toegekend in geval van een nieuw huwelijk of van kennelijk concubinaat; zij wordt ingetrokken indien het voorheen toegekend was geworden.

Het begrip « kennelijk concubinaat », overgenomen uit de Franse wetgeving, biedt de mogelijkheid elk bedrog te vermijden.

Art. 15.

In artikel 15 wordt het bedrag en de duur van de wezenpensioenen vastgesteld. Dezen worden geacht de voorwaarden te vervullen vereist om het genot te bekomen van de toeslagen bij de wet van 4 Augustus 1930 verleend aan de kinderen van overleden loontrekkende arbeiders. Indien zij volle wezen zijn of als dusdanig worden beschouwd, ontvangen zij samen een pensioen totdat de jongste 21 jaar geworden is. Buiten dit pensioen, dat in zekere zin het pensioen van een moeder weduwe vervangt, worden boveng vermelde kinderbijslagen hun zoveel maal toegekend als er kinderen zijn beneden 18 jaar.

Art. 16.

Bij artikel 16 worden de pensioenen van de ascendenten geregeld.

Krachtens de samengeordende wetten op het herstel verleend aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918 en de wetgeving welke als overgangsmaatregel toegepast werd op de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945, is de toelage aan de ascendenten slechts verschuldigd voor zover het slachtoffer hun steun was of kon worden.

De interpretatie van dit artikel heeft sedert vijf en twintig jaar aanleiding gegeven tot moeilijkheden en betwistingen.

coordonnées sur les pensions de réparation, certaines modifications ont été apportées à l'ancienne législation.

C'est ainsi que :

1° la veuve ne bénéficie de la pension que si le mariage est antérieur au fait de guerre. Ce qui est logique, puisque le fait dommageable est la cause même de la pension;

2° le veuf ne peut prétendre au bénéfice de la pension que lorsqu'il est atteint d'une infirmité qui le met dans l'impossibilité permanente de pourvoir à sa subsistance. Ainsi il sera remédié aux abus provoqués par l'interprétation de la notion de soutien consacrée par la législation antérieure;

3° l'enfant ne bénéficie de la pension que s'il a été conçu antérieurement au fait de guerre. Une exception est toutefois prévue en faveur des familles où existent conjointement des enfants tombant sous l'application du présent article et des enfants conçus après le fait de guerre.

Art. 14.

L'article 14 fixe le taux des pensions de veuves et de veufs. A l'instar de ce qui est prévu par les lois coordonnées sur les pensions de réparation, cette pension pourra être réduite d'un quart ou de la moitié lorsque des facteurs étrangers interviennent dans la cause du décès.

Les articles suivants étendent cette disposition aux autres catégories d'ayants droit.

Tout comme pour les invalides, une majoration de pension est accordée aux veuves dont les ressources sont au-dessous du minimum vital.

En outre, en cas de remariage ou de concubinage notoire, la pension ne peut être accordée; elle est supprimée si auparavant elle avait été octroyée.

La notion de concubinage notoire, reprise de la législation française, permet d'éviter toute fraude.

Art. 15.

L'article 15 fixe le taux et la durée des pensions d'orphelins. Ceux-ci sont censés remplir les conditions requises pour bénéficier des allocations accordées par la loi du 4 août 1930 aux enfants de travailleurs décédés. S'ils sont orphelins de père et de mère, ou considérés comme tels, ils recevront ensemble une pension jusqu'à ce que le plus jeune ait atteint l'âge de 21 ans. En sus de cette pension qui remplace en quelque sorte la pension d'une mère veuve, les allocations familiales susdites leur sont accordées autant de fois qu'il y a d'enfants âgés de moins de 18 ans.

Art. 16.

L'article 16 règle les pensions d'ascendants.

En vertu des lois coordonnées sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre 1914-1918 et de la législation appliquée par mesure transitoire aux victimes civiles de la guerre 1940-1945, l'allocation n'est due aux ascendants que pour autant que la victime ait été ou pouvait devenir leur soutien.

L'interprétation de cet article est, depuis vingt-cinq ans, une source de difficultés et de conflits.

Indien in beginsel kan worden aangenomen dat de ascendent slechts recht kan hebben op pensioen uit hoofde van de schade door hem geleden wegens het verlies van zijn steun, dient nochtans een stelsel gevonden te worden waarbij het principe gevrijwaard wordt maar dat nochtans bij de toepassing ervan rekening houdt met de bestuurlijke mogelijkheden.

Dit is het doel van onderhavig artikel waarbij de voorwaarden vereist bij artikel 17 van het wetsontwerp n° 672 weggelaten worden, wegens hun te lastige opheldering. In de plaats daarvan wordt, in hoofde van de ascendenten de voorwaarde der voldoende inkomsten gesteld om het vermoeden van steun mogelijk te maken. Anderdeels, wordt bij het amendement dat de ouderdom van het slachtoffer op het ogenblik van de oorlogshandeling op 14 jaar beperkt, elk slachtoffer uitgesloten dat, zonder twijfel, de steun van zijn bloedverwanten in opgaande linie niet kon zijn.

Art. 17.

Dit artikel vergt geen enkel bijzonder commentaar.

Art. 18.

Bij artikel 18 wordt aan de rechthebbenden de verhoging van 10 % toegekend die bij artikel 7 voor de invaliden reeds voorzien is wanneer het overleden slachtoffer als weggevoerde of als werkweigeraar in de zin van de statuten erkend werd.

Er wordt verwezen naar artikel 12 wat betreft de datum waarop het pensioen ingaat.

HOOFDSTUK IV.

Van de procedure.

SECTIE I.

Van de indiening der aanvragen.

Art. 19.

Bij artikel 19 worden de termijnen bepaald voor het indienen der aanvragen en worden beschouwd als geldig de aanvragen die ingediend werden vóór het uitvaardigen van de wet, tijdens de geldigheidsduur van de besluiten van 20 September 1940 en 20 Mei 1941, van de besluitwet van 19 September 1945 en van de wet van 1 April 1948 om de slachtoffers niet ertoe te verplichten een nieuwe aanvraag in te dienen.

De aanvragen die voor hetzelfde schadelijk feit binnen een termijn van vijf jaar te rekenen vanaf het van kracht worden der wet hetzij bij het Bestuur der Militaire Pensioenen, hetzij bij de Dienst voor Regeringshulp van het Ministerie van Wederopbouw werden ingediend, worden eveneens als geldig beschouwd.

Art. 20.

Na de Minister vermeld te hebben aan wie de aanvragen dienen gericht en nader bepaald te hebben door wie deze aanvragen dienen ondertekend, wordt in artikel 20 melding gemaakt van de gegevens die in de aanvragen moeten voorkomen. Deze gegevens zijn echter niet onontbeerlijk om de

Si, en principe, on peut admettre que le droit à pension de l'ascendant ne trouve son fondement que dans le dommage qu'il a subi par le fait de la disparition de son soutien, encore faut-il trouver un système qui tout en sauvegardant ce principe, l'organise en fonction des possibilités administratives.

C'est l'objet du présent article qui écarte, parce que trop difficiles à élucider, les conditions exigées par l'article 7 du projet de loi n° 672. Il y substitue, dans le chef des ascendants, une condition de revenus suffisante pour permettre de présumer le soutien. D'autre part, en limitant à 14 ans l'âge de la victime au moment du fait de guerre, l'amendement écarte toute victime qui, sans aucun doute, ne pouvait être le soutien de ses ascendants.

Art. 17.

Cet article ne nécessite aucun commentaire particulier.

Art. 18.

L'article 18 accorde aux ayants droit la majoration de 10 % déjà prévue à l'article 7 pour les invalides, lorsque la victime décédée a été reconnue déporté ou réfractaire au sens des statuts.

Il s'en réfère à l'article 12 pour ce qui concerne la date de prise de cours de la pension.

CHAPITRE IV.

De la procédure.

SECTION I.

Introduction des demandes.

Art. 19.

L'article 19 fixe les délais d'introduction des demandes et considère comme valables celles qui furent introduites avant la promulgation de la loi, sous l'empire des arrêtés des 20 septembre 1940 et 20 mai 1941, de l'arrêté-loi du 19 septembre 1945 et de la loi du 1er avril 1948, ceci pour ne point forcer les victimes à réintroduire leurs demandes.

Les demandes introduites pour le même fait dommageable dans un délai de cinq ans à dater de l'entrée en vigueur de la loi soit à l'Administration des Pensions Militaires, soit au Service d'Aide Gouvernementale du Ministère de la Reconstruction, seront également considérées comme valables.

Art. 20.

Après avoir indiqué le Ministre auquel les demandes doivent être adressées et avoir précisé par qui ces demandes doivent être signées, l'article 20 mentionne les éléments que comportent les demandes. Ces éléments ne sont cependant pas indispensables pour considérer la demande comme

aanvraag als geldig te beschouwen. Zulke strengheid zou in tegenstelling zijn met artikel 12 waarin bepaald wordt dat de pensioenen een aanvang nemen op de eerste dag van de maand waarin de aanvraag ingediend werd zonder de vormen van die indiening aan te geven.

SECTIE II.

Van het onderzoek der aanvragen.

Art. 21.

Door artikel 21 wordt de administratieve procedure, vergeleken met de wetgeving die na de oorlog 1914-1918 tot stand kwam, gevoelig vereenvoudigd zonder daarom de aan het slachtoffer geboden waarborgen te verminderen.

In dezelfde mate als de vroegere procedure door haar logheid nutteloze en voor de belanghebbenden schadelijke gevolgen meebracht, biedt thans de nieuwe procedure de mogelijkheid de zaken met de grootste snelheid af te handelen.

Door zich in Hoger Beroep te voorzien kunnen de verzoekers al hun rechten laten gelden.

Tenslotte kunnen ze nog een laatste beroep instellen bij de Raad van State, zoals voorzien in artikel 24.

In § 2 van artikel 21 wordt dezelfde procedure ingesteld voor de rechthebbenden.

Wat § 3 betreft, wordt erin voorzien dat bij de vijfjaarlijkse herzieningen voorzien bij artikel 8 een eenvoudige ministeriële beslissing zal volstaan om het invaliditeitsbedrag en de berekening van het pensioen dat eruit voortvloeit overeenkomstig de conclusiën van de gerechtelijk-geneeskundige dienst te bepalen; de belanghebbenden bezitten een recht op beroep tegen deze beslissing bij de Commissie van beroep.

Art. 22.

In artikel 22 wordt de Commissie van beroep ingesteld. Voorgezeten door een magistraat, terwijl afgevaardigden van de burgerlijke slachtoffers er in zetelen, zal zij de verzoekers alle waarborgen bieden.

De werking en de procedure ervan zullen bij koninklijk besluit vastgesteld worden.

Art. 23.

Zoals in de huidige wetgeving, behoudt deze beschikking aan de bevoegde Minister het recht voor, en ingeval van beroep bij de Commissie van beroep, om oppermachtig het rechtstreeks oorzakelijk verband tussen de schade en de oorlogshandeling te beoordelen.

Art. 24.

Dit artikel heeft vooral tot doel de wettelijkheid van de beroepen tot nietigverklaring bij de Raad van State tegen de beslissingen der Commissie van beroep te doen aannemen.

Het schijnt wel — en de Raad van State in zijn vaste rechtspraak deelt deze mening — dat de beslissingen van deze commissie het karakter hebben van administratieve beslissingen in betwiste zaken; derhalve, overeenkomstig artikel 9 van de wet van 23 December 1946, mogen zij steeds tot nietigverklaring voor de afdeling administratie van de Raad van State gebracht worden.

Artikel 24 is bovendien zodanig ingericht dat de Commissie van beroep zal verplicht zijn zich neer te leggen bij de arresten die naar recht door de Raad van State uitge-

valable. En effet, une telle sévérité irait à l'encontre de l'article 12 où il est dit que les pensions prennent cours au premier du mois de l'introduction de la demande sans spécifier les formes de celles-ci.

SECTION II.

Instruction des demandes.

Art. 21.

L'article 21 simplifie sensiblement la procédure administrative au regard de la législation née de la guerre 1914-1918 sans que, pour autant, les garanties offertes à la victime en aient été diminuées.

Autant la lourdeur de l'ancienne procédure entraînait des retards inutiles et préjudiciables aux intéressés, autant la nouvelle procédure permet de terminer les affaires avec la plus grande célérité.

Un recours devant la Commission d'appel permet aux requérants de faire valoir tous leurs droits.

Ils disposent de plus d'un dernier recours auprès du Conseil d'Etat ainsi qu'il est prévu à l'article 24.

Le § 2 de l'article 21 organise la même procédure pour les ayants droit.

Quant au § 3, il dispose que lors des revisions quinquennales prévues à l'article 8, une simple décision ministérielle suffira pour déterminer le taux de l'invalidité et le calcul de la pension qui en résulte conformément aux conclusions de l'Office médico-légal; les intéressés ont un droit de recours contre cette décision devant la Commission d'appel.

Art. 22.

L'article 22 organise la Commission d'appel. Présidée par un magistrat, comprenant des représentants des victimes civiles, celle-ci donnera toutes garanties aux requérants.

Un arrêté royal en fixera le fonctionnement et la procédure.

Art. 23.

Tout comme dans la législation actuelle, cette disposition réserve au Ministre compétent et en cas de recours à la Commission d'appel, le pouvoir d'apprécier souverainement la relation directe de cause à effet entre le dommage et le fait de guerre.

Art. 24.

Cet article a surtout pour but de consacrer la légalité des recours en annulation introduits devant le Conseil d'Etat contre les décisions de la Commission d'appel.

Il paraît bien — et le Conseil d'Etat par sa jurisprudence constante partage cet avis — que les décisions de cette Commission revêtent le caractère de décisions contentieuses administratives; dès lors, conformément à l'article 9 de la loi du 23 décembre 1946, elles peuvent toujours être déférées en annulation à la section d'administration du Conseil d'Etat.

L'article 24 est en outre organisé de telle sorte que la Commission d'appel sera tenue de s'incliner devant les arrêts rendus en droit par le Conseil d'Etat, celui-ci faisant

sproken worden, terwijl deze in zekere zin optreedt als hof van cassatie in de administratieve orde; dit is in overeenstemming met de parlementaire werkzaamheden van de wet houdende instelling van de Raad van State, waarin de regering ter zitting van de Senaat van 10 December 1946, de verbintenis aanging de nodige schikkingen te treffen opdat de administratieve organismen de beslissingen zouden toepassen die naar recht door de Raad van State zouden getroffen worden.

SECTIE III.

De herziening der pensioenen.

Art. 25.

In artikel 25 wordt bepaald in welke gevallen de pensioenen zullen mogen herzien worden. Iedere aanvraag om herziening zal een nieuw geneeskundig onderzoek van belanghebbende ten gevolge hebben betreffende alle gebreken die hij regelmatig zal hebben doen gelden.

De aanvraag zal dus tot gevolg kunnen hebben dat het pensioen verhoogd, bekrachtigd, verminderd en zelfs ingetrokken wordt.

Art. 26.

In artikel 26 worden de vormen volgens welke de aanvraag om herziening dient te geschieden bepaald alsmede de datum van haar uitwerking.

Art. 27.

Door artikel 27 wordt een leemte in de wetten betreffende de burgerlijke slachtoffers aangevuld. Evenals in zake de vergoedingspensioenen is het door dit artikel mogelijk iedere beslissing te herzien wanneer een dwaling omtrent het recht of omtrent de feiten begaan werd of wanneer uit nieuwe gegevens blijkt dat de eerste beslissing niet gegrond was.

Niettemin is enkel de herziening wegens feitelijke dwaling aan de belanghebbenden toegelaten, terwijl enkel de Minister het initiatief heeft van de herziening wegens dwaling in rechte.

In deze laatste veronderstelling kan de Minister zonder voorwaarde in zake termijn, de beslissingen die een dwaling inhouden aan de Raad van State onderwerpen en, in geval van nietigverklaring door de Raad van State zal de zaak verwezen worden naar de anders samengestelde Commissie van beroep, die zich heeft te houden bij het arrest van de Raad van State betreffende het door hem beoordeeld rechtspunt.

SECTIE IV.

Van de gedinghervatting.

Art. 28.

Door dit artikel wordt de procedure in zake gedinghervatting ingesteld wanneer de verzoeker komt te overlijden, vooraleer over zijn aanvraag beslist werd.

HOOFDSTUK V.

Redenen tot uitsluiting, verval en opschorting.

Art. 29.

Dit artikel voorziet een reden tot uitsluiting voor de inciviken en de vrijwillige arbeiders.

Wat de vrijwillige arbeiders betreft, is de uitsluiting enkel van toepassing op de schade geleden tijdens de duur van de vrijwillige arbeid.

en quelque sorte office de Cour de Cassation dans l'ordre administratif; ceci est conforme aux travaux parlementaires de la loi créant le Conseil d'Etat où notamment, à la séance du 10 décembre 1946, le Gouvernement s'engagea à prendre les dispositions nécessaires pour que les organismes administratifs appliquent les décisions rendues en droit par le Conseil d'Etat

SECTION III.

Revision des pensions.

Art. 25.

L'article 25 détermine dans quels cas les pensions pourront être révisées. Toute demande de revision entraînera un examen médical de l'intéressé portant sur toutes les infirmités que celui-ci aura régulièrement fait valoir.

La demande pourra donc avoir pour conséquence d'augmenter, de confirmer, de réduire et même de supprimer la pension.

Art. 26.

L'article 26 détermine les formes de la demande en revision ainsi que la date de ses effets.

Art. 27.

Cet article comble une lacune des lois sur les pensions aux victimes civiles. Tout comme en matière de pensions de réparation, il permet de reviser toute décision lorsqu'une erreur de fait ou de droit a été commise ou lorsque des éléments nouveaux permettent d'établir que la première décision n'était pas fondée.

Toutefois, seule la revision pour erreur de fait est permise aux intéressés, le Ministre ayant seul l'initiative de la revision pour erreur de droit.

Dans cette dernière hypothèse, le Ministre, sans condition de délai, pourra déférer au Conseil d'Etat les décisions entachées d'erreur et, dans le cas d'annulation par le Conseil d'Etat, la Commission d'appel autrement composée à laquelle l'affaire sera renvoyée se conformera à l'arrêt du Conseil d'Etat sur le point de droit jugé par lui.

SECTION IV.

De la reprise d'instance.

Art. 28.

Cet article organise la procédure de reprise d'instance lorsque le requérant vient à décéder avant qu'il n'ait été statué sur sa demande.

CHAPITRE V.

Des causes d'exclusion, de déchéance et de surséance.

Art. 29.

Cet article établit une cause d'exclusion pour les inciviques et les travailleurs volontaires.

Pour les travailleurs volontaires, l'exclusion ne vise que la réparation du dommage subi au cours de la période de volontariat.

Worden door de wet als « vrijwillige arbeiders » vermoed, de personen die voor de vijand in België of in Noord-Frankrijk gewerkt hebben vóór 6 Maart 1942, datum waarop de Duitse verordening tot instelling van de verplichte tewerkstelling in België en Noord-Frankrijk verschenen is. Wat het werk in Duitsland betreft wordt deze datum verschoven tot 6 October 1942, te weten tot op de datum van de Duitse verordening waarbij voorzien wordt dat de verplichte tewerkstelling uitgebreid wordt tot prestaties in het Rijksgebied.

Tenslotte valt op te merken dat vanaf September 1943 de Duitsers verzaakten de arbeidsverplichting op te leggen aan de personen van 18 tot 50 jaar, zoals dit voorzien was door de voorgaande Duitse verordeningen en deze verplichting door het Duitse decreet van 6 September 1943 beperkt hebben tot de klassen 20 en 21 en tot de klassen 22, 23 en 24 door een ander decreet van 12 Maart 1944; het is derhalve normaal dat het vermoeden van vrijwillige arbeidsnemning insgelijks voorzien weze wat de personen betreft die niet tot de klassen 1920 tot 1924 inclusief behoorden en die na September 1943 aan het werk gesteld werden.

Voor België en Noord-Frankrijk, wordt de vrijwillige arbeid beperkt tot de Duitse diensten en tot de fabrieken en ondernemingen van uitsluitend militaire aard.

De gevallen van dwang, aangenomen door het statuut der gedeporteerden voor de verplichte tewerkstelling tijdens de oorlog 1940-1945, zullen eveneens aangenomen worden bij het werken voor de vijand in België.

Op te merken valt niettemin dat krachtens het 5° van artikel 29 niet uitgesloten worden van het genot der wet de rechthebbenden van vrijwillige arbeiders zelfs als de schade veroorzaakt werd tijdens de periode der vrijwillige arbeidsnemning.

Art. 30.

Zoals in zake vergoedingspensioenen worden vervallen verklaard van het recht op pensioen degenen, die de Belgische nationaliteit verliezen alsmede de overlevende echtgenoot of de ascendent die van de ouderlijke macht vervallen is.

Art. 31.

Evenals zoals in zake vergoedingspensioenen, wordt het voordeel der wet en het verval van het genot ervan opgeschort in sommige gevallen van veroordeling tot een vrijheidsstraf wegens misdaad of wanbedrijf.

Art. 32.

Het toekennen en het uitbetalen van het pensioen worden insgelijks in beraad gehouden wanneer de belanghebbende, wegens misdaden of wanbedrijven gerechtelijk vervolgd, in het buitenland verblijft.

Art. 33.

Evenals zoals inzake vergoedingspensioenen geeft dit artikel de Commissie van beroep en deze Commissie alleen de toelating om in sommige gevallen het genot van het pensioen aan de slachtoffers en de rechthebbenden te weigeren of dit genot in te trekken.

Het geldt hier een zuiver facultatieve reden tot uitsluiting of verval, die aan de oppermachtige beoordeling van de Commissie van beroep overgelaten wordt.

Dit is het geval wanneer de belanghebbenden afkeuring verdienen wegens hun houding jegens de vijand gedurende de bezetting, wanneer het slachtoffer overleden is vooraleer veroordeeld geweest te zijn wegens incivisme of vervallen

La loi présume « travailleurs volontaires » les personnes ayant travaillé pour l'ennemi en Belgique et dans le Nord de la France avant le 6 mars 1942, date de l'ordonnance allemande instaurant le travail obligatoire pour la Belgique et pour le Nord de la France. Pour l'Allemagne, cette date est reportée au 6 octobre 1942, soit la date de l'ordonnance allemande prévoyant que l'obligation du travail s'étend au territoire du Reich.

Enfin, il est à noter qu'à partir de septembre 1943, les Allemands ont renoncé à imposer l'obligation de travail aux personnes de 18 à 50 ans, ainsi qu'il était prévu par les ordonnances allemandes antérieures, et ont limité cette obligation aux classes 20 et 21 par le décret allemand du 6 septembre 1943 et aux classes 22, 23 et 24 par un autre décret du 12 mars 1944; il est dès lors normal que la présomption de travail volontaire soit également prévue pour les personnes qui n'appartenaient pas aux classes 1920 à 1924 incluse, et qui ont été mises au travail après la date de septembre 1943.

Pour la Belgique et le Nord de la France, le travail volontaire est limité aux services allemands et aux usines et entreprises à caractère exclusivement militaire.

Les cas de contrainte admis par le statut des déportés pour le travail obligatoire de la guerre 1940-1945 seront également admis pour le travail pour l'ennemi en Belgique.

Il est à noter toutefois qu'en vertu du 5° de l'article 29 ne sont pas exclus du bénéfice de la loi les ayants droit de travailleurs volontaires même lorsque le dommage est survenu au cours du volontariat.

Art. 30.

Tout comme en matière de pensions de réparation, sont déchus du droit à pension ceux qui perdent la nationalité belge ainsi que l'époux survivant ou l'ascendant déchu de la puissance paternelle.

Art. 31.

Egalement comme en matière de pensions de réparation, le bénéfice de la pension et la déchéance de la jouissance de celle-ci sont suspendus dans certains cas de condamnation à une peine privative de liberté pour crime ou pour délit.

Art. 32.

L'octroi et le paiement de la pension sont également tenus en suspens lorsque, sous le coup de poursuites judiciaires pour crimes ou pour délit, l'intéressé réside à l'étranger.

Art. 33.

Egalement comme en matière de pensions de réparation, cet article autorise la Commission d'appel, et cette Commission uniquement, de refuser ou retirer dans certains cas le bénéfice de la pension aux victimes et ayants droit.

Il s'agit là d'une cause d'exclusion ou de déchéance purement facultative laissée à l'appréciation souveraine de la Commission d'appel.

Il en est ainsi lorsque les intéressés ont démérité en raison de leur attitude à l'égard de l'ennemi pendant l'occupation, lorsque la victime est décédée avant d'avoir été condamnée pour incivisme ou déchue des droits prévus à

verklaard geweest te zijn van de rechten voorzien bij artikel 123^{sexies} van het Strafwetboek krachtens de bepalingen betreffende de burgerlijke epuratie, tenslotte wanneer de rechthebbenden afkeuring verdienen wegens hun houding jegens het slachtoffer of de gedachtenis ervan.

HOOFDSTUK VI.

Diverse bepalingen.

Art. 34.

§ 1. Krachtens deze paragraaf, kunnen de pensioensverhogingen, voorzien in de artikelen 6 en 14 het voorwerp uitmaken van bijkomende beslissingen, na provisionele beslissingen.

§ 2. Het uitbetalen van voorschotten aan de gedeporteerden en werkweigerars ingeval de vertraging in de uitvoering van hun dossier te wijten is aan de administratie wordt bovendien voorzien in deze paragraaf.

Art. 35.

Zoals in zake vergoedingspensioenen huldigt dit artikel het beginsel van de persoonlijke, levenslange en onbeslagbare aard der pensioenen en bijkomende vergoedingen.

Het beperkt de beslagbaarheid van deze pensioenen en vergoedingen tot sommige gevallen en stelt de beslagbare gedeelten vast.

Art. 36.

§ 1. Deze paragraaf legt de herziening op van de beslissingen tot toekenning of afwijzing van pensioen overeenkomstig deze wet. Deze herziening wordt van kracht bij het in werking treden van deze wet.

Indien het een herziening van een beslissing tot toekenning van het pensioen betreft en indien deze herziening, wegens een oorzaak die niet aan de verzoeker te wijten is, niet kan doorgevoerd worden vóór het van kracht worden der wet, zal deze aanvraag onderzocht worden overeenkomstig de vroegere wettelijke bepalingen voor de periode vóór het van kracht worden der wet en overeenkomstig deze wet voor de periode na dit van kracht worden.

§ 2. Wanneer nog geen uitspraak gedaan werd aangaande een aanvraag ingediend vóór het van kracht worden der wet, zal deze aanvraag onderzocht worden overeenkomstig de vroegere wettelijke bepalingen voor de periode vóór het van kracht worden der wet en overeenkomstig deze wet voor de periode na dit van kracht worden.

Art. 37.

Dit artikel sluit aan bij de wetten op de vergoedingspensioenen. Zij sluit de pensioenen en bijkomende vergoedingen uit van het belastbare inkomen en mogen namelijk niet medegerekend worden voor de berekening van de aanvullende personele belasting. Dit kan niet anders op straffe van de verhogingen voorzien bij de artikelen 6 en 14 zonder uitwerking te laten.

l'article 123^{sexies} du Code pénal en vertu des dispositions relatives à l'épuration civique, enfin lorsque les ayants droit auront mérité par leur attitude envers la victime ou sa mémoire.

CHAPITRE VI.

Dispositions diverses.

Art. 34.

§ 1. En vertu de ce paragraphe, l'octroi des majorations prévues par les articles 6 et 14 peut faire l'objet de décisions complémentaires après décision provisionnelle.

§ 2. Est prévu à ce paragraphe le paiement d'avances aux déportés et aux réfractaires dans le cas où le retard dans l'exécution de leur dossier incombe à l'administration.

Art. 35.

Tout comme en matière de pensions de réparation, cet article pose le principe du caractère personnel, viager et incessible des pensions et indemnités complémentaires.

Il limite la saisissabilité de ces pensions et indemnités à certains cas et fixe les quotités saisissables.

Art. 36.

§ 1. Ce paragraphe impose la revision des décisions d'octroi ou de rejet de pension conformément à la présente loi. Cette revision sortira ses effets à l'entrée en vigueur de la présente loi.

S'il s'agit de revision de décision d'octroi de la pension et que cette revision n'a pu, pour une cause non imputable au requérant, être réalisée avant l'entrée en vigueur de la loi, le Ministre peut ordonner que tout ou partie des pensions accordées antérieurement continue à être liquidé à titre d'avances à l'intéressé. Ces avances sont récupérables sur le montant des pensions et indemnités complémentaires telles qu'elles seront établies lors de la revision, mais lorsqu'elles ne pourront être déduites, elles ne seront récupérables qu'en cas de dol du requérant.

§ 2. Lorsqu'il n'a pas encore été statué sur une demande introduite avant l'entrée en vigueur de la loi, cette demande sera examinée conformément aux dispositions légales antérieures pour la période précédant l'entrée en vigueur de la loi et conformément à cette loi pour la période postérieure.

Art. 37.

Cet article s'inspire des lois sur les pensions de réparation. Il exclut les pensions et indemnités complémentaires des revenus imposables et notamment de ceux passibles de l'impôt complémentaire personnel. Il ne peut en être autrement sous peine de rendre inopérantes les majorations prévues aux articles 6 et 14.

Art. 38 en 39.

In de artikelen 38 en 39 wordt aan de burgerlijke slachtoffers de kosteloosheid van de prothese-toestellen en van de geneeskundige en pharmaceutische verzorging verzekerd, die de kwalen waarvoor het pensioen verleend wordt vergen.

Deze prothese-toestellen zullen geleverd worden door het Nationaal Werk voor Oorlogsinvaliden.

Wat de kosten betreft voortvloeiend uit de geneeskundige en pharmaceutische verzorging worden deze, vanaf de indiening der aanvraag en totdat een executoire beslissing genomen is, rechtstreeks door de Staat uitbetaald; na de beslissing tot toekenning van het pensioen, zullen zij betaald worden door het Nationaal Werk voor Oorlogsinvaliden, voor zover nochtans op de invalide de maatschappelijke zekerheid der werknemers niet toepasselijk is; in dat geval worden de kosten door het Rijksfonds voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit uitbetaald tegen een jaarlijkse forfaitaire bijdrage te storten aan bedoeld fonds.

Art. 40.

Deze bepaling verzekert aan de slachtoffers en aan hun rechthebbenden het portvrijdom voor iedere briefwisseling aangaande hun dossier.

Art. 41.

Deze bepaling laat de bevoegde Minister toe, op zijn verantwoordelijkheid en onder zijn toezicht de hem bij deze wet toegekende macht over te dragen aan een of verschillende ambtenaren van zijn departement.

Deze bepaling is onontbeerlijk om een vlugge uitvoering der wet mogelijk te maken.

Art. 42.

Dit artikel bepaalt nader dat de Hoofdstaatscommissarissen en de Staatscommissarissen belast met de toepassing niet alleen van deze wet maar insgelijks van de verschillende statuten behorend tot de bevoegdheid van de Minister van Wederopbouw de bevoegdheid bezitten voorzien bij de wet van 19 Augustus 1947 betreffende het bewijs door getuigen in zake uit de oorlog 1940 voortspuitende schade aan personen.

In de vroegere wetgeving toepasselijk op de burgerlijke oorlogsslachtoffers bezaten de Staatscommissarissen reeds de hoedanigheid van officier der gerechtelijke politie; deze werd behouden voor de toepassing van het ontwerp van wet en wordt bovendien uitgebreid tot de Staatscommissarissen belast met de toepassing van de verscheidene statuten der oorlogsslachtoffers vermits deze statuten wat de slachtoffers betreft sommige essentiële titels voor het verlenen van het pensioen vastleggen.

Art. 43.

Dit artikel stelt de datum van het in werking treden der wet vast; deze datum zal de eerste dag zijn van het tweede burgerlijk kwartaal volgend op de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*.

Om de belanghebbenden niettemin de mogelijkheid te bieden deze wet te genieten vanaf haar in werking treden zal mogen overgegaan worden tot de herziening voorzien bij artikel 36 vanaf haar verschijnen in het *Staatsblad*.

**

Art. 38 et 39.

Les articles 38 et 39 assurent aux victimes civiles la gratuité des appareils de prothèse et des soins médicaux et pharmaceutiques pour les affections donnant droit à pension.

Les appareils de prothèse seront fournis par l'Œuvre Nationale des Invalides de la Guerre.

Quant aux frais résultant des soins médicaux et pharmaceutiques, dès l'introduction de la demande et jusqu'à la décision exécutoire, ils seront liquidés directement par l'Etat; postérieurement à la décision d'octroi de la pension, ils seront payés par l'Œuvre Nationale des Invalides de la Guerre, pour autant toutefois que l'invalidé ne soit pas assujéti à la sécurité sociale des travailleurs; dans ce cas, les frais sont payés par le Fonds national d'assistance maladie-invalidité moyennant une cotisation forfaitaire à verser au dit Fonds national.

Art. 40.

Cette disposition assure aux victimes et à leurs ayants droit la franchise de port pour toute correspondance relative à leur dossier.

Art. 41.

Cette disposition autorise le Ministre compétent à déléguer les pouvoirs qui lui sont attribués par la loi, sous sa responsabilité et son contrôle, à des fonctionnaires de son département.

Cette disposition est indispensable pour permettre une exécution rapide de la loi.

Art. 42.

Cet article précise que les Commissaires principaux et les Commissaires de l'Etat chargés d'appliquer non seulement la présente loi mais également les différents statuts relevant de la compétence du Ministre de la Reconstruction, ont les pouvoirs prévus par la loi du 19 août 1947 relative à la preuve testimoniale en matière de dommages causés aux personnes, résultant de la guerre de 1940.

Dans l'ancienne législation applicable aux victimes civiles de la guerre, les Commissaires de l'Etat avaient déjà la qualité d'officier de police judiciaire; celle-ci a été maintenue pour l'application du présent projet de loi et en outre est étendue aux Commissaires de l'Etat chargés d'appliquer les divers statuts des victimes de la guerre, ces statuts fixant quant aux victimes certains titres essentiels pour l'octroi de la pension.

Art. 43.

Cet article fixe la date d'entrée en vigueur de la loi : cette date sera le premier jour du deuxième trimestre civil qui suivra sa publication au *Moniteur belge*.

Toutefois, afin de mettre les intéressés dans la possibilité de bénéficier de la présente loi dès sa mise en vigueur, il pourra être procédé dès sa publication au *Moniteur* à la revision prévue à l'article 36.

**

Aldus zijn de algemene beginselen van het ontwerp van wet en zijn kenmerken betreffende iedere bepaling uiteengezet.

Men is er niet onwetend van dat het ontwerp in de vorm waarin het voorgesteld wordt, de resultante is van een bijzonder grondige studie zowel wat de financiële gevolgen als wat de erin voorgestane principes betreft.

Gedurende lange maanden heeft de Raad van State het aan een zeer nauwkeurig onderzoek onderworpen; alhoewel het de vorm van de tekst, welke het te onderzoeken had, ongetwijfeld klaarder gemaakt heeft, heeft dit Hoog College in zijn advies, geen voorbehoud gemaakt wat de grond en de voorschriften zelf van het ontwerp betreft.

Talrijke malen heeft het Parlement zich bezorgd gemaakt over het feit dat de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 nog geen definitief statuut bezaten inzake herstel van fysieke schade. De Regering drukt dan ook de wens uit dat het onderzoek van het ontwerp met bijzondere spoed zou geschieden; er valt inderdaad op te merken dat het ontwerp gevoelige verbeteringen brengt aan het lot der burgerlijke oorlogsslachtoffers en dat hoe sneller het ontwerp van kracht zal worden des te eerder de burgerlijke slachtoffers de nieuwe bepalingen zullen genieten.

De Minister van Wederopbouw.

A. DE BOODT.

Ainsi sont exposés les principes généraux du projet de loi et ses caractéristiques relativement à chacune de ses dispositions.

Il n'est pas ignoré que le projet, dans la forme où il est présenté, est la résultante d'une étude spécialement approfondie tant au point de vue de ses conséquences financières que des principes qu'il énonce.

Pendant de longs mois, le Conseil d'Etat l'a soumis au crible d'un examen des plus critique; bien qu'ayant incontestablement clarifié la forme du texte qui lui avait été soumis, ce Haut Collège, en son avis, ne formule aucune réserve quant au fondement et aux règles mêmes du projet.

A de nombreuses reprises, le Parlement s'est ému du fait que les victimes civiles de la guerre 1940-1945 n'avaient pas encore leur statut définitif en matière de réparation des dommages physiques; aussi le Gouvernement émet le vœu de voir le Parlement réserver à l'examen du projet un caractère d'urgence toute spéciale; il est à noter en effet que le projet apporte des améliorations sensibles au sort des victimes civiles de la guerre et que plus tôt la loi entrera en vigueur, plus tôt les victimes civiles pourront bénéficier des dispositions nouvelles.

Le Ministre de la Reconstruction.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT.

De Raad van State, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 14e October 1950 door de Minister van Wederopbouw verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van wet betreffende de vergoedingspensioenen toe te kennen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en aan hun rechthebbenden, zoals het door de Minister de 8^e, 15^e, 24^e en 26^e Februari en de 21^e Maart 1951 werd gewijzigd, heeft ter zitting van 22 Maart 1951 het volgend advies gegeven :

Het voorontwerp van wet heeft als voorwerp te bepalen onder welke voorwaarden aan de burgerlijke getroffen en van de oorlog 1940-1945 en aan hun rechtverkrijgenden vergoedingspensioenen worden toegekend.

In de huidige stand van de wetgeving gelden voor die getroffen en de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1914-1918, bij toepassing van de besluitwet van 19 September 1945 en van de wet van 1 April 1948 houdende overgangsmaatregelen betreffende vergoedingen aan burgerlijke oorlogsslachtoffers 1940-1945.

In de loop van de talrijke zittingen die ten overstaan van de gemachtigde van de Minister aan het onderzoek van het voorontwerp werden gewijd, heeft de Raad van State voor de meeste bepalingen van het ontwerp een nieuwe tekst moeten opstellen, waarbij rekening is gehouden met de bedoelingen van de Regering zoals de gemachtigde van de Minister ze heeft uiteengezet.

Deze nieuwe tekst is hieronder overgenomen.

ONTWERP VAN WET OP DE VERGOEDINGSPENSIOENEN VOOR DE BURGERLIJKE GETROFFENEN VAN DE OORLOG 1940-1945 EN VOOR HUN RECHTVERKRIJGENDE.

EERSTE HOOFDSTUK.

Gerechtigden en algemene voorwaarden van de schadeloosstelling.

Eerste artikel.

§ 1. Op de pensioenen bij deze wet bepaald kunnen aanspraak maken :

a) de Belgen die, na 27 Augustus 1939, een rechtstreekse en zekere lichamelijke schade, door een der in artikel 2 opgesomde oorlogshandelingen veroorzaakt, hebben geleden.

Voor deze wet komen evenwel niet in aanmerking de personen bedoeld in artikel 2 van de wetten op de vergoedingspensioenen, samen-

Le Conseil d'Etat, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre de la Reconstruction, le 14 octobre 1950, d'une demande d'avis sur un avant-projet de loi sur les pensions de dédommagement aux victimes civiles de la guerre 1940-1945 et à leurs ayants droit, ainsi qu'il a été modifié par le Ministre les 8, 15, 24 et 26 février et le 21 mars 1951, a donné en sa séance du 22 mars 1951 l'avis suivant :

L'avant-projet de loi a pour objet de déterminer les conditions d'octroi des pensions de dédommagement aux victimes civiles de la guerre 1940-1945 et à leurs ayants droit.

Dans l'état actuel de la législation, ces victimes sont soumises aux lois sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre 1914-1918, par application de l'arrêté-loi du 19 septembre 1945 et de la loi du 1er avril 1948 comportant des mesures transitoires relatives aux allocations aux victimes civiles de la guerre 1940-1945.

Au cours des nombreuses séances consacrées à l'examen de l'avant-projet, en présence du délégué du Ministre, le Conseil d'Etat a dû procéder à une nouvelle rédaction de la plupart des dispositions du projet, en s'inspirant des intentions du Gouvernement, telles qu'elles furent exposées par le délégué du Ministre.

Ce nouveau texte est reproduit ci-après.

PROJET DE LOI SUR LES PENSIONS DE DÉDOMMAGEMENT AUX VICTIMES CIVILES DE LA GUERRE 1940-1945 ET A LEURS AYANTS DROIT.

CHAPITRE PREMIER.

Des bénéficiaires et des conditions générales du dédommagement.

Article premier.

§ 1. Peuvent faire valoir leurs titres aux pensions prévues par la présente loi :

a) les Belges qui, après le 27 août 1939, ont subi un dommage physique direct et certain causé par un des faits de guerre énumérés à l'article 2.

Toutefois, ne peuvent prétendre au bénéfice de la présente loi, les personnes visées à l'article 2 des lois sur les pensions de réparation

geordend bij besluit van de Regent van 5 October 1948, die in de omstandigheden bepaald bij artikel 2 van dezelfde wetten lichamelijke schade hebben geleden;

b) de rechtverkrijgenden van Belgische nationaliteit van de hierboven bedoelde personen, wanneer de oorlogshandeling of de lichamelijke schade die er het gevolg van is de dood van de getroffene heeft veroorzaakt;

c) de wezen van buitenlanders of Staatlozen aan wie de hoedanigheid van rechtverkrijgenden van een gerechtigde tot het statuut der politieke gevangenen is verleend, in geval de aanhouding van hun rechtsvoorganger niet het rechtstreekse gevolg van een vaderlandlievende en belangeloze activiteit is geweest.

Echter kunnen zij alleen op pensioen aanspraak maken voor de tijd dat zij werkelijk in België verblijf houden en voor zover zij geen pensioen kunnen genieten, dat om dezelfde reden door een buitenlandse wetgeving is toegekend.

§ 2. Voor de in de § 1, a en b, bedoelde personen moet de hoedanigheid van Belg bestaan :

a) in hoofde van de getroffene, op het ogenblik van de oorlogshandeling en op het ogenblik der beslissing tot toekenning van het pensioen of, indien de getroffene vóór de erkenning van zijn rechten is overleden, op het ogenblik van het overlijden;

b) bovendien in hoofde van de rechtverkrijgenden, op het ogenblik van het overlijden van hun rechtsvoorganger en op het ogenblik der beslissing tot toekenning van het pensioen.

§ 3. De verzoeker moet met alle rechtsmiddelen bewijzen dat hij al de bij dit artikel gestelde voorwaarden vervult.

Art. 2.

Als oorlogshandelingen worden voor de toepassing van deze wet alleen aangemerkt :

1° de maatregelen of handelingen, tussen 27 Augustus 1939 en 15 November 1945 door de vijandelijke mogendheden, hun agenten of onderdanen genomen of verricht ter gelegenheid van de oorlog;

2° de maatregelen of handelingen, tussen 27 Augustus 1939 en 15 Februari 1945 door de Belgische Staat, de geallieerde landen of hun agenten genomen of verricht ter gelegenheid van de verdediging of de bevrijding van België, met uitsluiting van de veiligheidsmaatregelen in Mei 1940 door de Belgische Staat ten aanzien van sommige Staatsburgers genomen;

3° de maatregelen of handelingen door de Staatsburgers met vaderlandlievende bedoeling genomen of verricht ten einde zich aan de opbevelingen van de vijand te onttrekken of de gevolgen daarvan te verzachten;

4° de misdaden en wanbedrijven, tussen 10 Mei 1940 en 15 Juli 1945 tegen personen gepleegd :

a) dank zij de ontreding der openbare besturen ingevolge de staat van oorlog;

b) met openlijk machtsvertoon of met geweld door al dan niet gewapende samenscholingen of bijeenkomsten;

5° de daden bestemd om de met België in oorlog zijnde Staten in hun aanvals- of weermiddelen of in hun productie te treffen, alsmede de daden bestemd om sommige personen wegens hun handelingen in strijd met de belangen van de Belgische Staat te treffen;

6° de ontploffing, tijdens de oorlog 1940-1945 of nadien, van munitie en oorlogstuig, ter gelegenheid van die oorlog achtergelaten.

Art. 3.

§ 1. Met afwijking van artikel één, § 1, kunnen evenwel tot herstelling in hoofde van de getroffene en zijn rechtverkrijgenden aanleiding geven :

1° de schade die tegelijkertijd het gevolg is van de daad van de getroffene en van een tegen hem persoonlijk gerichte handeling van de vijand, op voorwaarde dat de daad van de getroffene niet is een misdrijf buiten de toepassing vallend van de amnestie in de besluitwet van 20 September 1945 bepaald, dat deze daad niet met de Belgische belangen in strijd blijkt te zijn en dat de schade de dood van de getroffene of een invaliditeit van ten minste 30 % heeft veroorzaakt;

2° de schade die het gevolg is van ontploffingen van munitie of van oorlogstuig, en veroorzaakt is :

a) door de daad van een derde;

b) door de daad van de getroffene, op voorwaarde dat bij deze daad geen bedrog of grove schuld in hoofde van de getroffene aanwezig is;

3° de schade die het gevolg is van de schuld van de Belgische Staat, de gemeenten of andere openbare besturen.

coördonnées par l'arrêté du Régent du 5 octobre 1948, qui ont subi des dommages physiques dans les conditions fixées à l'article premier des mêmes lois;

b) les ayants droit de nationalité belge des personnes visées ci-dessus, lorsque le fait de guerre ou le dommage physique qui en résulte a causé la mort de la victime;

c) les orphelins d'étrangers ou d'apatrides auxquels la qualité d'ayant droit de bénéficiaire du statut des prisonniers politiques a été reconnue, dans le cas où l'arrestation de leur auteur n'a pas été la conséquence directe d'une activité patriotique et désintéressée.

Ils ne peuvent toutefois prétendre à pension que pendant le temps où ils résident effectivement en Belgique et pour autant qu'ils ne puissent bénéficier d'une pension accordée pour la même cause par une législation étrangère.

§ 2. Pour les personnes prévues au § 1, a et b, la qualité de Belge doit exister :

a) dans le chef de la victime, au moment du fait de guerre et au moment de la décision d'octroi de la pension ou à celui du décès si elle est décédée avant reconnaissance de ses droits;

b) en outre dans le chef des ayants droit, au moment du décès de leur auteur et au moment de la décision d'octroi de la pension.

§ 3. Le requérant doit établir par toutes voies de droit qu'il réunit les conditions prévues par le présent article.

Art. 2.

Sont seuls réputés faits de guerre pour l'application de la présente loi :

1° les mesures prises ou les faits accomplis entre le 27 août 1939 et le 15 novembre 1945 par les puissances ennemies, leurs agents ou leurs ressortissants, à l'occasion de la guerre;

2° les mesures prises ou les faits accomplis entre le 27 août 1939 et le 15 février 1945 par l'Etat belge, les nations alliées ou leurs agents à l'occasion de la défense ou de la libération de la Belgique, à l'exclusion des mesures de sécurité prises en mai 1940 par l'Etat belge à l'égard de certains citoyens;

3° les mesures prises ou les faits accomplis par les citoyens dans une pensée patriotique en vue de se soustraire aux ordres de réquisition de l'ennemi ou d'en atténuer les effets;

4° les crimes et délits contre les personnes commis entre le 10 mai 1940 et le 15 juillet 1945 :

a) à la faveur de la désorganisation des pouvoirs publics résultant de l'état de guerre;

b) à force ouverte ou par violence, par les attroupements ou rassemblements armés ou non armés;

5° les actes destinés à atteindre dans leurs moyens défensifs ou offensifs ou dans leur production les Etats en guerre avec la Belgique, ainsi que ceux destinés à atteindre certaines personnes en raison de leurs agissements contraires aux intérêts de l'Etat belge;

6° l'explosion, au cours de la guerre 1940-1945 ou postérieurement à celle-ci, de munitions et engins de guerre abandonnés à l'occasion de cette guerre.

Art. 3.

§ 1. Par dérogation à l'article premier, § 1, peuvent néanmoins donner lieu à réparation, dans le chef de la victime et de ses ayants droit :

1° le dommage résultant à la fois du fait de la victime et d'une action de l'ennemi dirigée personnellement contre elle, à condition que le fait de la victime ne constitue pas une infraction exclue de l'amnistie prévue à l'arrêté-loi du 20 septembre 1945, que ce fait n'apparaisse pas comme contraire aux intérêts belges et que le dommage ait causé la mort de la victime ou une invalidité d'au moins 30 %;

2° le dommage résultant d'explosions de munitions ou d'engins de guerre, causé :

a) par le fait d'un tiers;

b) par le fait de la victime, à condition que ce fait ne soit constitutif ni de dol, ni de faute lourde dans le chef de la victime;

3° le dommage résultant de la faute de l'Etat belge, des communes ou d'autres administrations publiques.

§ 2. Onverminderd de rechten verkregen op grond van rechterlijke beslissingen in kracht van gewijsde gegaan of op grond van overeenkomsten tussen partijen tot stand gekomen, zijn de artikelen 1382 tot 1386bis van het Burgerlijk Wetboek niet van toepassing op de oorlogshandelingen bij deze wet bedoeld, die zich door de schuld van de Belgische Staat of van andere openbare besturen hebben voorgedaan.

Art. 4.

Wanneer de aangevoerde oorlogshandeling bestaat in het tewerkstellen in Duitsland of in een door Duitsland bezet land behalve België, of in het zich vrijwillig onttrekken aan de arbeidsverplichtingen of verplichtingen van militaire aard door de vijand opgelegd, worden de bij deze wet bepaalde pensioenen alleen toegekend wanneer een uitvoerige beslissing is uitgesproken door de overheden, die bevoegd zijn om kennis te nemen van de aanvragen om erkenning van de hoedanigheid van gedeporteerde voor verplichte arbeid van de oorlog 1940-1945 of van de hoedanigheid van werkweigeraar.

Elke pensioensaanvraag op grond van een oorlogshandeling bedoeld in het eerste lid kan worden beschouwd als een regelmatige aanvraag om in aanmerking te komen voor het statuut der gedeporteerden voor verplichte arbeid van de oorlog 1940-1945 of voor het statuut der burgerlijke weerstanders en der werkweigeraars.

Art. 5.

§ 1. De bij deze wet toegekende pensioenen en uitkeringen vormen een forfaitaire schadeloosstelling; elke vergoeding, waartoe hetzelfde schadelijk feit aanleiding kan geven, wordt daarvan afgetrokken, met uitzondering van de vergoeding die het gevolg is van een contractuele verzekering.

Betreft het vergoedingen als rente uitbetaald, dan worden alleen de sommen, vervallen na de ingentreding van het pensioen, afgetrokken.

Betreft het een in kapitaal uit te betalen vergoeding, dan wordt zij, volgens de tabel in gebruik bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas, fictief omgezet in een rente, ingaande op de datum van de schade, en wordt de in het tweede lid gestelde regel toegepast.

§ 2. In geen geval kan de overlevende echtgenoot als zodanig pensioenen, die krachtens deze wet verschuldigd zijn, samenvoegen; evenmin kan hij een krachtens deze wet verschuldigd pensioen samenvoegen met een pensioen, verschuldigd krachtens de samengeordende wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers 1914-1918 of krachtens de samengeordende wetten op de militaire pensioenen of krachtens de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

De overlevende echtgenoot kan op zijn verzoek de gunstigste regeling genieten.

HOOFDSTUK II.

Invaliditeitspensioenen.

Art. 6 (7 van het ontwerp).

§ 1. Indien het schadelijk feit een invaliditeit van 10 % of meer tot gevolg heeft gehad, kan de getroffen aanspraak maken op een jaarlijks pensioen berekend op een basisbedrag, dat verkregen wordt door op de som van 308 frank een door de Koning bepaalde coëfficiënt toe te passen.

Op genoemd basisbedrag wordt een vermenigvuldiger toegepast, die volgens de onderstaande tabel vastgesteld is in verhouding tot het percentage der invaliditeit. Indien dit percentage, ofschoon hoger dan 10 %, geen veelvoud van 5 is, wordt het op het onmiddellijk hogere veelvoud van 5 afgerond.

10 %	...	1
15 %	...	1.5
20 %	...	4
25 %	...	5
30 %	...	6
35 %	...	7
40 %	...	8
45 %	...	9
50 %	...	10
55 %	...	11
60 %	...	13.25
65 %	...	14.25
70 %	...	16
75 %	...	17.25
80 %	...	19.25
85 %	...	20.50
90 %	...	22.50
95 %	...	23.75
100 %	...	26

§ 2. Sans préjudice des droits acquis en vertu de décisions judiciaires coulées en force de chose jugée ou en vertu de conventions venues entre parties, les articles 1382 à 1386bis du Code civil ne sont pas applicables aux faits de guerre prévus par la présente loi, arrivés par la faute de l'Etat belge ou d'autres administrations publiques.

Art. 4.

Lorsque le fait de guerre allégué consiste en la mise au travail en Allemagne ou dans un pays occupé par l'Allemagne, autre que la Belgique, ou la soustraction volontaire aux obligations de travail ou aux obligations à caractère militaire imposées par l'ennemi, les pensions prévues par la présente loi ne sont accordées que si une décision exécutoire a été rendue par les autorités compétentes pour connaître des demandes tendant à la reconnaissance de la qualité de déporté pour le travail obligatoire de la guerre 1940-1945 ou de la qualité de réfractaire.

Toute demande de pension fondée sur un fait de guerre prévu à l'alinéa premier peut être considérée comme demande régulière tendant au bénéfice du statut des déportés pour le travail obligatoire de la guerre 1940-1945 ou du statut des résistants civils et des réfractaires.

Art. 5.

§ 1. Les pensions et allocations accordées par la présente loi constituent une réparation forfaitaire; toute indemnité à laquelle peut donner lieu le même fait dommageable en est déduite, à l'exception de l'indemnité résultant d'une assurance contractuelle.

S'il s'agit d'indemnités payées sous forme de rente, sont seules déduites les sommes échues ultérieurement à la date d'entrée en jouissance de la pension.

S'il s'agit d'une indemnité en capital, celle-ci est convertie fictivement en rente, prenant cours à la date du dommage, suivant le barème en usage à la Caisse Générale d'Epargne et de Retraite, et la règle énoncée à l'alinéa 2 est appliquée.

§ 2. En aucun cas, le conjoint survivant ne peut, à ce titre, cumuler des pensions dues en vertu de la présente loi, ni cumuler une pension due en vertu de la présente loi et une pension due à raison des lois coordonnées sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre 1914-1918 ou des lois coordonnées sur les pensions militaires ou des lois coordonnées sur les pensions de réparation.

Si le conjoint survivant le demande, il peut bénéficier de la situation la plus favorable.

CHAPITRE II.

Des pensions d'invalidité.

Art. 6 (art. 7 du projet).

§ 1. Si le fait dommageable a entraîné une invalidité de 10 % ou plus, la victime peut prétendre à une pension annuelle, calculée sur la base obtenue en affectant d'un coefficient fixé par le Roi la somme de 308 francs.

Cette base est affectée d'un multiplicateur déterminé selon le tableau suivant, en fonction du taux d'invalidité. Si ce taux, tout en dépassant 10 %, n'est pas un multiple de 5, il est porté au multiple de 5 immédiatement supérieur.

10 %	...	1
15 %	...	1.5
20 %	...	4
25 %	...	5
30 %	...	6
35 %	...	7
40 %	...	8
45 %	...	9
50 %	...	10
55 %	...	11
60 %	...	13.25
65 %	...	14.25
70 %	...	16
75 %	...	17.25
80 %	...	19.25
85 %	...	20.50
90 %	...	22.50
95 %	...	23.75
100 %	...	26

Het aldus verkregen bedrag wordt op het onmiddellijk lagere veelvoud van 10 afgerond, zonder inachtneming van de gedeelten van één frank.

§ 2. Het bedrag van het pensioen wordt verhoogd:

1° met 60 %, wanneer het globaal inkomen dat in aanmerking komt voor de zetting van de aanvullende belasting op naam van de gerechtigde of zijn echtgenoot of, zo hij minderjarig is, van zijn bloedverwanten in de opgaande lijn, voor het belastingjaar voorafgaand aan het jaar waarin de aanvraag is ingediend, niet meer bedraagt dan het van die belasting vrijgestelde minimum;

2° met 30 %, wanneer dat inkomen meer bedraagt dan genoemd minimum, zonder echter 150 % daarvan te overschrijden.

Artikel 45. § 2, van de samengevoegde wetten op de inkomstenbelastingen is van toepassing, zelfs wanneer het gezinshoofd minder dan drie kinderen ten laste heeft.

Wanneer de aanvraag vóór de inwerkingtreding van deze wet is ingediend, worden in aanmerking genomen de inkomsten die behoren tot het belastingjaar dat aan het jaar van de bekendmaking der wet voorafgaat.

De verhoging met 30 en 60 % worden voor vijf jaar toegestaan of geweigerd. Om de vijf jaar wordt een nieuw onderzoek ingesteld. De in aanmerking te nemen inkomsten zijn die, welke behoren tot het belastingjaar dat aan het jaar der herziening voorafgaat.

§ 3. Indien de schade is veroorzaakt door een der oorlogshandelingen in artikel 4 bepaald en indien aan de getroffenene door de instanties bedoeld in hetzelfde artikel wegens dezelfde oorlogshandeling de titel van gedeporteerde voor verplichte arbeid of van werkweigeraar is verleend, wordt het voor die schade toegekende pensioen met 10 % verhoogd.

Is er meer dan één lichaamsgebrek, dan wordt echter die verhoging slechts toegekend op het gedeelte van het pensioen betreffende de invaliditeiten die het rechtstreeks gevolg zijn van de deportatie of de werkweigering.

§ 4. Indien het schadelijk feit een invaliditeit van 66 % of meer tot gevolg heeft gehad, ontvangt de getroffenene, die op dat ogenblik de hoedanigheid bezat van arbeider buiten dienstverband of van loonarbeid in de zin van de wet van 4 Augustus 1930 samengevoegd op 19 December 1939 en van de wet van 10 Juni 1937, en die krachtens die wetten geen aanspraak op kinderbijslagen heeft, voor ieder kind ten laste beneden 18 jaar, vergoedingen gelijk aan de kinderbijslagen die hem zouden verschuldigd zijn indien hij voor genoemde wetten in aanmerking kwam.

Deze vergoedingen worden ten laste van het Rijk uitbetaald door de Nationale Compensatiekas voor gezinsvergoedingen of door de Nationale onderlinge Kas voor kindertoeslagen.

Art. 7 (art. 8 van het ontwerp).

Het percentage invaliditeit wordt geschat overeenkomstig de officiële Belgische schaal tot vaststelling van de graad van invaliditeit, goedgekeurd bij het besluit van de Regent van 12 Februari 1946, genomen ter uitvoering van artikel 32 van de op 11 Augustus 1923 samengevoegde wetten op de militaire pensioenen.

De schatting geschiedt afzonderlijk per aangedast lid, functie of fysiologisch stelsel, waarbij eventueel van het percentage dat voor elk van deze is verkregen, wordt afgetrokken het percentage van de invaliditeit die het gevolg is van naverschijnselen, te wijten aan factoren welke aan de oorlogshandeling door de verzoeker aangevoerd vreemd zijn, er aan voorafgaand, haar begeleiden of er op zijn gevolgd.

Is er meer dan één lichaamsgebrek, dan wordt het percentage invaliditeit integraal toegekend voor het zwaarste gebrek, en worden de andere percentages berekend in verhouding tot de overblijvende validiteit.

Ingeval de aanspraak op het bij deze wet bepaalde pensioen uit hoofde van een andere aandoening samengaat met de aanspraak op een militair of burgerlijk pensioen ten bezware van het Rijk, wordt het totale percentage invaliditeit berekend overeenkomstig het bepaalde in dit artikel, met dien verstande dat de lichaamsgebreken gerangschikt worden in de afnemende volgorde van hun belang.

Het percentage invaliditeit dat voor de vaststelling van het pensioen in aanmerking wordt genomen, wordt verkregen door van de uitkomst van die berekening af te trekken het percentage invaliditeit van het andere pensioen of van andere pensioenen die onaantastbaar blijven.

Art. 8 (art. 9 van het ontwerp).

§ 1. De invaliditeitspensioenen worden alleen toegekend zo de ongeschiktheid ten minste 30 dagen duurt. Zij worden tijdelijk toegekend behalve in geval van blindheid, enucleatie, afzetting van een lid, een vinger of een teen.

Het percentage invaliditeit wordt vijf en tien jaar na de beslissing

Le montant ainsi obtenu est ramené au multiple de 10 immédiatement inférieur compte non tenu des fractions de franc.

§ 2. Le montant de la pension est augmenté:

1° de 60 % lorsque le revenu global envisagé pour l'assiette de l'impôt complémentaire au nom du bénéficiaire ou de son conjoint ou de ses ascendants s'il est mineur d'âge, n'excède pas, pour l'exercice fiscal qui précède l'année au cours de laquelle la demande a été introduite, le minimum exonéré de cet impôt;

2° de 30 % lorsque ces revenus excèdent le dit minimum sans cependant dépasser 150 % de celui-ci.

L'article 45, § 2, des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus est applicable, même si le chef de famille compte moins de trois enfants à charge.

Lorsque la demande a été introduite antérieurement à l'entrée en vigueur de la présente loi, les revenus à prendre en considération sont ceux afférents à l'exercice fiscal précédant l'année de la publication de la loi.

Les augmentations de 30 et de 60 % sont accordées ou refusées pour une durée de cinq ans. Un nouvel examen a lieu de cinq en cinq ans. Les revenus à prendre en considération sont ceux afférents à l'exercice fiscal précédant l'année de la revision.

§ 3. Si le dommage a été causé par un des faits de guerre prévus à l'article 4 et si, en raison de ce fait de guerre, le titre de déporté pour le travail obligatoire ou la qualité de réfractaire est reconnu à la victime par les autorités visées au même article, la pension afférente à ce dommage est majorée de 10 %.

En cas d'infirmités multiples, cette majoration n'est toutefois octroyée que pour la partie de la pension afférente aux invalidités résultant directement de la déportation ou du réfractariat.

§ 4. Si le fait dommageable a entraîné une invalidité de 66 % ou plus, la victime qui avait à ce moment la qualité de travailleur indépendant ou de travailleur salarié, au sens de la loi du 4 août 1930 coordonnée le 19 décembre 1939 et de la loi du 10 juin 1937, et qui n'a pas droit en vertu de ces lois à des allocations familiales, reçoit, pour chaque enfant à charge âgé de moins de 18 ans, des indemnités égales aux allocations familiales qui lui seraient dues si elle bénéficiait des dites lois.

Ces indemnités sont payées, à charge de l'Etat, par la Caisse nationale de compensation pour allocations familiales ou par la Caisse mutuelle nationale d'allocations familiales.

Art. 7 (art. 8 du projet).

Le taux de l'invalidité est évalué conformément au barème officiel belge des invalidités, approuvé par l'arrêté du Régent du 12 février 1946 pris en exécution de l'article 32 des lois sur les pensions militaires coordonnées le 11 août 1923.

L'évaluation se fait séparément par membre, fonction ou système physiologique atteint, en déduisant éventuellement du taux obtenu pour chacun de ceux-ci le taux de l'invalidité résultant de séquelles dues à des facteurs étrangers, antérieurs, concomitants ou postérieurs au fait de guerre que le requérant fait valoir.

Dans le cas d'infirmités multiples, le taux d'invalidité est attribué intégralement pour l'infirmité la plus grave, les autres taux étant calculés en proportion de la validité restante.

Dans le cas où le titre à la pension prévue par la présente loi se cumule du chef d'une autre affection avec le titre à une pension militaire ou civile d'invalidité à charge de l'Etat, le calcul du taux total d'invalidité se fait conformément aux dispositions du présent article, les infirmités étant rangées dans l'ordre décroissant de leur importance.

Le taux d'invalidité à prendre en considération pour la fixation de la pension est établi, en déduisant du résultat de ce calcul les taux d'invalidité de l'autre ou des autres pensions qui restent intangibles.

Art. 8 (art. 9 du projet).

§ 1. Les pensions d'invalidité ne sont accordées que si l'incapacité a une durée de 30 jours au moins. Elles sont accordées à titre temporaire, sauf les cas de cécité, d'enucléation, d'amputation d'un membre, d'un doigt ou d'un orteil.

Le taux d'invalidité est révisé par l'Office médico-légal ressortissant

tot toekenning van het pensioen herzien door de gerechtelijk-geneeskundige dienst afhankelijk van het Ministerie van Volksgezondheid. Die termijnen gaan in de dag waarop de beslissing uitvoerbaar wordt.

Het eerste en het tweede tijdelijke pensioen, voor vijf jaar toegekend, kunnen een afnemende of toenemende schaal van in aanmerking te nemen invaliditeitspercentage behelzen; in zodanig geval wordt het pensioen vereffend of afgeschaft de eerste dag van het trimester volgend op de datum, waarop het percentage invaliditeit komt te staan op of lager is dan 10 %.

§ 2. Wanneer het pensioen is toegekend voor verschillende verminderingen, verlammingen of gebreken, waarover bij verschillende beslissingen uitspraak is gedaan, heeft de herziening voor elk van die beslissingen afzonderlijk plaats binnen de termijnen bij dit artikel bepaald.

§ 3. Elk periodiek geneeskundig onderzoek waaraan de verzoeker wordt onderworpen, wordt gedaan door geneesheren die hem niet vroeger hebben onderzocht.

§ 4. De Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de burgerlijke oorlogsgetroffenen behoren, kan beslissen de eerste herziening niet te laten doen, wanneer deze moet plaats hebben minder dan zes maanden na het geneeskundig onderzoek dat de belanghebbende, na een aanvraag om herziening wegens verergering, heeft ondergaan.

Echter moet de tweede herziening altijd plaats hebben vijf jaar na de datum, waarop de eerste had moeten geschieden.

Art. 9 (art. 9, § 2, van het ontwerp).

Wanneer, met afwijking van artikel 8, § 1, de beslissing tot toekenning van het pensioen meer dan vijf jaar vóór de inwerkingtreding van deze wet is genomen, heeft de eerste herziening plaats vóór het verstrijken van een jaar na de inwerkingstelling van de wet, op een door de Koning te bepalen datum.

Het pensioen dat de belanghebbende genoot, wordt verder uitbetaald tot de datum van de in artikel 21, § 3, bepaalde ministeriële beslissing.

Wanneer evenwel een vertraging van de herziening aan de belanghebbende te wijten is, kan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen der burgerlijke oorlogsgetroffenen behoren de uitbetaling van het pensioen schorsen.

De twee alinea's hierboven zijn van toepassing ingeval van de herziening bepaald in artikel 8, § 1, alinea 2.

Art. 10.

§ 1. De zwaar-invaliden die ingevolge hun lichaamsgebreken niet bij machte zijn zich voort te bewegen, zich te verplaatsen of sommige voor het leven essentiële handelingen te verrichten, en die verplicht zijn gewoonlijk een beroep te doen op de zorgen van een derde, kunnen, benevens op het eigenlijke invaliditeitspensioen, aanspraak maken op een bijzondere vergoeding, waarvan het maximum gelijk is aan 75 % van het pensioenbedrag dat voor een invaliditeit van 100 % verkregen wordt door de in artikel 6, §§ 1 en 2, bepaalde berekening.

De voorwaarden van toekenning van die bijzondere vergoeding worden bij koninklijk besluit vastgesteld.

§ 2. De geamputeerden wier invaliditeit krachtens de artikelen 71 tot 76 en 216 tot 221 van de officiële Belgische schaal tot vaststelling van de graad van invaliditeit in aanmerking is genomen, hebben, benevens op het pensioen, recht op een bijkomende vergoeding genaamd amputatievergoeding.

Het percentage invaliditeit dat voor de in de hierboven bedoelde amputaties wordt toegekend, is datgene dat bij de wet van 5 Mei 1936 tot herziening van de aan de oorlogsgeamputeerden verleende vergoedingen is vastgesteld.

Het bedrag van de vergoeding is vastgesteld als volgt :

voor 90 %	...	...	...	7,000 frank,
voor 85 %	...	...	...	6,000 frank,
voor 80 %	...	...	...	4,000 frank.

§ 3. Verminkte zwaar-invaliden met 100 % invaliditeit kunnen, benevens op het pensioen, aanspraak maken op vergoedingen van 10,000 tot 25,000 frank overeenkomstig de tabel ingevoegd in artikel 15, b, van de samengevoegde wetten op de vergoedingspensioenen.

§ 4. De vergoedingen in de §§ 1, 2 en 3 van dit artikel genoemd kunnen samengevoegd worden.

Art. 11.

De personen die vergoedingen als bedoeld in artikel 10 genieten, moeten, op straffe van verlies van het recht op de vergoedingen, een geneeskundige heropleiding en een nieuwe beroepsvorming ondergaan, op Staatskosten en onder toezicht van de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen der burgerlijke oorlogsgetroffenen behoren.

De wijze waarop deze bepaling wordt toegepast, wordt bij koninklijk besluit geregeld.

au Ministère de la Santé publique, cinq et dix ans après la décision octroyant la pension. Ces délais prennent cours au jour où cette décision est exécutoire.

La première et la deuxième pension temporaire peuvent comporter une échelle dégressive ou progressive du taux d'invalidité à prendre en considération; dans ce cas, la pension est liquidée ou supprimée au premier jour du trimestre qui suit la date à laquelle le taux de l'invalidité atteint ou est inférieur à 10 %.

§ 2. Lorsque la pension est accordée pour plusieurs mutilations, impotences ou infirmités à l'égard desquelles il a été statué par des décisions différentes, chacune de ces décisions donne lieu séparément à revision dans les délais prévus par le présent article.

§ 3. Chaque examen médical périodique auquel est soumis le requérant est fait par d'autres médecins que ceux l'ayant examiné précédemment.

§ 4. Le Ministre ayant les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions a la faculté de ne pas faire procéder à la première revision lorsque celle-ci doit avoir lieu moins de six mois après l'examen médical que l'intéressé a subi après une demande de revision pour aggravation.

Toutefois, la seconde revision doit toujours avoir lieu cinq ans après la date à laquelle la première aurait dû avoir lieu.

Art. 9 (art. 9, § 2, du projet).

Lorsque, par dérogation à l'article 8, § 1, la décision octroyant la pension a été prise plus de cinq ans avant l'entrée en vigueur de la présente loi, la première revision aura lieu avant l'expiration d'une année suivant la mise en vigueur de la loi, à une date qui sera déterminée par le Roi.

La pension dont bénéficiait l'intéressé continue à être liquidée jusqu'à la date de la décision ministérielle prévue au § 3 de l'article 21.

Toutefois, si par le fait de l'intéressé la revision est retardée, le Ministre ayant les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions peut suspendre la liquidation de la pension.

Les deux alinéas précédents sont applicables à la revision prévue à l'article 8, § 1, alinéa 2.

Art. 10.

§ 1. Les grands invalides qui, par leurs infirmités, sont incapables de se mouvoir, de se conduire ou d'accomplir seuls certains actes essentiels de la vie et sont obligés de recourir d'une manière habituelle aux soins d'une tierce personne, peuvent prétendre, en sus de la pension d'invalidité proprement dite, à une indemnité spéciale dont le taux maximum est égal à 75 % du montant de la pension qui résulte, pour une invalidité de 100 %, du calcul prévu à l'article 6. §§ 1 et 2.

Les conditions d'octroi de cette indemnité spéciale seront fixées par arrêté royal.

§ 2. Les amputés dont l'invalidité a été retenue en vertu des articles 71 à 76 et 216 à 221 du barème officiel belge des invalidités ont droit, en sus de la pension, à une indemnité supplémentaire, dite indemnité pour amputation.

Le taux d'invalidité attribué aux amputations visées par les articles ci-dessus est celui fixé par la loi du 5 mai 1936 revisant les indemnités accordées aux amputés de la guerre.

Le montant de l'indemnité est fixé comme suit :

pour 90 %	...	...	...	7,000 francs.
pour 85 %	...	...	...	6,000 francs.
pour 80 %	...	...	...	4,000 francs.

§ 3. Les grands invalides mutilés à 100 % d'invalidité peuvent prétendre, en sus de la pension, à des indemnités allant de 10,000 à 25,000 francs conformément au tableau inséré dans l'article 15, b, des lois coordonnées sur les pensions de réparation.

§ 4. Les indemnités prévues aux §§ 1, 2 et 3 du présent article peuvent se cumuler.

Art. 11.

Les personnes bénéficiant des indemnités prévues à l'article 10 seront soumises, sous peine de perdre le bénéfice des dites indemnités, à une rééducation médicale et professionnelle aux frais de l'Etat et sous le contrôle du Ministre ayant les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions.

Les modalités d'application de la présente disposition seront réglées par arrêté royal.

Het bepaalde in dit artikel kan bij koninklijk besluit toepasselijk verklaard worden op andere categorieën van gerechtigden op deze wet, wier maatschappelijke aanpassing door zodanige heropleiding kan worden bevorderd.

Art. 12.

De invaliditeitspensioenen gaan in de eerste dag van de maand waarin de aanvraag is ingediend, maar kunnen geen uitwerking hebben vóór de datum van het schadelijk feit.

HOOFDSTUK III.

Pensioenen van rechtverkrijgenden.

Art. 13.

§ 1. Als rechtverkrijgenden in de zin van artikel 1, § 1, b, worden aangemerkt :

1° De overlevende echtgenoot, indien het huwelijk plaats had vóór de verwonding of vóór de oorsprong van de ziekte of van dezer verergering, die het gevolg zijn van de oorlogshandeling, en indien hij voor het overlijden van de getroffene niet van tafel en bed was gescheiden ingevolge een aanvraag door die getroffene ingediend :

— de weduwnaars moeten bovendien reeds vóór de oorlogshandeling aangetast zijn door een blijvende gebrekkigheid waardoor het hun onmogelijk is in hun onderhoud te voorzien.

2° De wettige, gewettigde en aangenomen kinderen, de natuurlijke kinderen door de getroffene erkend, de natuurlijke kinderen die niet door hun moeder erkend zijn indien de naam van die moeder, welke oorlogsgetroffene is, op de geboortakte vermeld staat, de natuurlijke kinderen die niet door hun vader erkend zijn indien die vader, welke oorlogsgetroffene is, veroordeeld was om hun het jaarlijkse pensioen bedoeld in artikel 340, b, van het Burgerlijk Wetboek uit te betalen.

Om voor deze wet in aanmerking te komen, moeten die kinderen verwekt zijn vóór de oorlogshandeling die de verwonding, de ziekte of dezer verergering heeft veroorzaakt.

Zo de getroffene echter kinderen uit hetzelfde huwelijk nalaat die de hoedanigheid van rechtverkrijgende in de zin van dit artikel hebben, worden de na de oorlogshandeling verwekte kinderen als rechtverkrijgenden aangemerkt.

Is de getroffene de man, dan kan het kind geen enkele aanspraak hebben wanneer het driehonderd dagen na de ontbinding van het huwelijk is geboren of wanneer bewezen is dat de man gedurende de tijd die verlopen is sedert de driehonderdste tot de honderdtachtigste dag vóór de geboorte van dat kind, hetzij uit oorzaak van verwijdering, hetzij tengevolge van enig toeval, in de fysieke onmogelijkheid was om met zijn vrouw gemeenschap te hebben.

De voorgaande bepalingen zijn van toepassing op de kinderen van vreemdelingen of staatlozen, bedoeld in artikel 1, § 1, c, van deze wet.

3° De vader en de moeder van de getroffene of één van hen, wanneer de andere overleden is, indien het recht op pensioen niet aan voornoemde personen kan worden toegekend.

Indien de ouders uit de echt gescheiden, van tafel en bed of feitelijk gescheiden zijn, is het pensioen hun afzonderlijk verschuldigd. In dat geval wordt als rechtverkrijgende alleen die echtgenoot aangemerkt die de getroffene gedurende ten minste vijf jaar vóór de leeftijd van achttien jaar heeft opgevoegd en onderhouden.

Dezelfde voordelen als aan de vader of de moeder zijn verleend, kunnen toegekend worden aan de personen die bewijzen dat zij de getroffene ten minste gedurende vijf jaar voordat hij achttien jaar is geworden, hebben opgenomen, opgevoegd en onderhouden.

4° De grootouders van de getroffene of één hunner, indien het recht op pensioen niet aan voornoemde personen kan worden toegekend.

5° Bij ontstentenis van voornoemde personen, de broeders en zusters beneden zestien jaar van wie de getroffene de steun was.

§ 2. De toekenning van het pensioen aan de rechtverkrijgenden van een voorgaande rang belet het pensioen aan andere rechtverkrijgenden later toe te kennen.

Art. 14.

§ 1. Het pensioen van de overlevende echtgenoot wordt berekend door de jaarlijkse basis, overeenkomstig artikel 6 van deze wet bekomen, met 16,5 te vermenigvuldigen.

Het bekomen bedrag wordt op het onmiddellijk lagere veelvoud van 10 afgerond zonder inachtneming van gedeelten van een frank.

Tenzij de getroffene door het schadelijk feit is gedood of binnen vijf jaar na het schadelijk feit ingevolge verwondingen, traumatismen of een ongeval, is overleden, wordt het pensioen evenwel met een vierde of de helft verminderd wanneer uit de toedracht der zaak blijkt dat vreemde factoren voor een vierde of voor de helft de werkelijke oorzaken van het overlijden hebben bepaald.

Les dispositions du présent article pourront être étendues par arrêté royal à d'autres catégories de bénéficiaires de la présente loi, dont la réadaptation sociale peut être favorisée par semblable rééducation.

Art. 12.

Les pensions d'invalidité prennent cours le premier jour du mois de l'introduction de la demande, sans qu'elles puissent sortir des effets à une date antérieure à celle du fait dommageable.

CHAPITRE III.

Des pensions d'ayants droit.

Art. 13.

§ 1. Sont considérés comme ayants droit au sens de l'article premier, § 1, b :

1° Le conjoint survivant, si le mariage est antérieur à la blessure ou à l'origine de la maladie ou de son aggravation résultant du fait de guerre et si, avant le décès de la victime, il n'était pas séparé de corps à la suite d'une demande formée par la victime;

— les veufs doivent en outre être atteints, dès avant le fait de guerre, d'une infirmité permanente les mettant dans l'impossibilité de pourvoir à leur subsistance.

2° Les enfants légitimes, légitimés et adoptés, les enfants naturels reconnus par la victime, les enfants naturels non reconnus par leur mère si le nom de celle-ci, victime du fait de guerre, est énoncé dans l'acte de naissance, les enfants naturels non reconnus par leur père si celui-ci, victime du fait de guerre, avait été condamné à leur payer la pension annuelle prévue à l'article 340, b, du Code civil.

Pour bénéficier de la présente loi, ces enfants doivent avoir été conçus antérieurement au fait de guerre cause de la blessure, de la maladie ou de son aggravation.

Toutefois, si la victime laisse des enfants du même lit qui ont la qualité d'ayant droit au sens du présent article, les enfants conçus postérieurement au fait de guerre sont considérés comme ayants droit.

Lorsque la victime est le mari, aucun titre ne peut exister pour l'enfant né trois cents jours après la dissolution du mariage ou s'il est établi que, pendant le temps qui a couru depuis le trois centième jusqu'au cent quatre-vingtième jour avant la naissance de cet enfant, le mari, soit pour cause d'éloignement, soit par effet de quelque accident, a été dans l'impossibilité physique de cohabiter avec sa femme.

Les dispositions ci-dessus s'appliquent aux enfants d'étrangers ou d'apatrides visés à l'article premier, § 1, c, de la présente loi.

3° Si le droit à la pension ne peut être reconnu aux personnes citées ci-dessus, les père et mère de la victime ou l'un de ceux-ci, lorsque l'autre est décédé.

Si les parents sont divorcés, séparés judiciairement ou de fait, la pension leur est due séparément. Dans ce cas, n'est considéré comme ayant droit que celui des époux qui aura élevé et entretenu la victime pendant une période de cinq ans au moins avant l'âge de dix-huit ans.

Les mêmes avantages que ceux consentis au père ou à la mère pourront être consentis aux personnes qui prouveront avoir recueilli, élevé et entretenu la victime pendant une période de cinq ans au moins avant qu'elle ait atteint l'âge de dix-huit ans.

4° Si le droit à la pension ne peut être reconnu aux personnes citées ci-dessus, les grands-parents de la victime ou l'un d'eux.

5° A défaut de personnes citées ci-dessus, les frères et sœurs âgés de moins de seize ans, dont la victime était le soutien.

§ 2. L'octroi de la pension aux ayants droit de rang antérieur fait obstacle à ce qu'ultérieurement la pension soit accordée à d'autres ayants droit.

Art. 14.

§ 1. La pension du conjoint survivant est calculée en multipliant par 16,5 la base annuelle obtenue conformément à l'article 6 de la présente loi.

Le montant obtenu est ramené au multiple de 10 immédiatement inférieur sans tenir compte des fractions de franc.

Toutefois, hors le cas de la victime tuée par le fait dommageable ou décédée des suites de ses blessures, de traumatismes ou d'accident dans les cinq ans du fait dommageable, la pension sera réduite d'un quart ou de la moitié lorsqu'il résulte des faits de la cause que des facteurs étrangers sont intervenus pour un quart ou pour la moitié dans les causes réelles du décès.

Naar die verhoudingen wordt het pensioen eveneens verminderd wanneer de getroffenene onderscheidenlijk vijftien en vijf en twintig jaar na het schadelijk feit is overleden.

§ 2. Het bedrag van het pensioen wordt met 60 % verhoogd, wanneer het globaal inkomen dat in aanmerking komt voor de zetting van de aanvullende personele belasting op naam van de gerechtigde, voor het belastingjaar voorafgaand aan het jaar, waarin de aanvraag is ingediend, niet meer bedraagt dan het van die belasting vrijgestelde minimum.

Artikel 45, § 2, van de samengeordende wetten, op de inkomstenbelastingen is van toepassing, zelfs wanneer het gezinshoofd minder dan drie kinderen ten laste heeft.

Wanneer de aanvraag vóór de inwerkingtreding van deze wet is ingediend, worden in aanmerking genomen de inkomsten die behoren tot het belastingjaar dat aan het jaar van de bekendmaking der wet voorafgaat.

De verhoging met 60 % wordt voor vijf jaar toegestaan of geweigerd. Om de vijf jaar wordt een nieuw onderzoek ingesteld. De in aanmerking te nemen inkomsten zijn die, welke behoren tot het belastingjaar dat aan het jaar van herziening voorafgaat.

§ 3. Bij een nieuw huwelijk of bij kennelijke buitenechtelijke samenleving kan de overlevende echtgenoot geen aanspraak maken op pensioen.

Wordt het pensioen hem uitbetaald, dan verliest hij het voordeel er van met ingang van de eerste dag van het trimester dat volgt op het trimester tijdens hetwelk het nieuwe huwelijk heeft plaats gehad of de buitenechtelijke samenleving is begonnen.

Alleen de commissie van beroep is bevoegd om te oordelen over het bestaan van buitenechtelijke samenleving, haar kennelijk karakter en om vast te stellen op welke datum zij begonnen is.

Art. 15.

§ 1. De in artikel 13, § 1, 2°, genoemde kinderen die geen recht hebben op de kinderbijslag voor wezen bepaald bij de wetten op de kinderbijslag voor loonarbeiders, ontvangen tot op achttienjarige leeftijd vergoedingen gelijk aan de kinderbijslag welke hun zou verschuldigd zijn indien zij het voordeel van voornoemde wetten genoten.

Die vergoedingen worden door de Nationale Kas voor gezinsvergoedingen ten laste van de Staat uitgekeerd; de daartoe vereiste kredieten worden op de gewone begroting der pensioenen uitgetrokken.

§ 2. Bovendien hebben de kinderen, bedoeld in § 1 van dit artikel, samen recht op een pensioen, dat berekend wordt door de jaarlijkse basis, overeenkomstig artikel 6, § 1, bekomen, met 20 te vermenigvuldigen :

- a) indien zij ouderloos zijn;
- b) indien de getroffenene hun vader was, wanneer de moeder van hem uit de echt gescheiden was van deze of ingevolge een door de getroffenene ingediende aanvraag van tafel en bed gescheiden was;
- c) indien tegen de overlevende getroffenene krachtens de artikelen 14, § 3, en 29 uitsluiting, verval of opheffing van zijn rechten is uitgesproken.

Het bedrag van het pensioen wordt op het onmiddellijk lagere veelvoud van 10 afgerond zonder inachtneming van gedeelten van een frank.

Dit pensioen wordt uitgekeerd tot dat het jongste kind de leeftijd van één en twintig jaar heeft bereikt.

§ 3. Het pensioen kan verminderd worden onder de voorwaarden bepaald in artikel 14, § 1, derde en vierde lid.

§ 4. Laat de getroffenene bovendien kinderen uit een ander huwelijk of rechtverkrijgende natuurlijke kinderen na, dan komen deze in aanmerking voor de verdeling van het in § 2 bedoelde pensioen.

§ 5. De kinderen genieten verder de in de §§ 1 en 2 bepaalde voordelen, na de leeftijdsgrenzen, bij die paragrafen vastgesteld, te hebben bereikt, wanneer zij wegens hun lichaams- of geestestoestand voor het uitoefenen van enig beroep ongeschikt zijn.

In dat geval genieten zij die voordelen zolang de ongeschiktheid voortduurt.

De ongeschiktheid wordt vastgesteld door de gerechtelijk-geneeskundige dienst.

Art. 16.

Zo de getroffenene op het ogenblik van de oorlogshandeling 14 jaar was geworden en het globaal inkomen, dat in aanmerking komt voor de zetting van de aanvullende personele belasting op naam van de gerechtigde of van zijn echtgenoot, voor het belastingjaar voorafgaand aan het jaar waarin de aanvraag is ingediend, niet meer bedraagt dan

La pension sera également réduite dans ces proportions lorsque le décès a lieu respectivement quinze et vingt-cinq ans après le fait dommageable.

§ 2. Le montant de la pension est augmenté de 60 % lorsque le revenu global envisagé pour l'assiette de l'impôt complémentaire personnel au nom du bénéficiaire n'excède pas, pour l'exercice fiscal qui précède l'année au cours de laquelle la demande a été introduite, le minimum exonéré de cet impôt.

L'article 45, § 2, des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus est applicable, même si le chef de famille compte moins de trois enfants à charge.

Lorsque la demande a été introduite antérieurement à l'entrée en vigueur de la présente loi, les revenus à prendre en considération sont ceux afférents à l'exercice fiscal précédant l'année de la publication de la loi.

L'augmentation de 60 % est accordée ou refusée pour une durée de cinq ans. Un nouvel examen a lieu de cinq en cinq ans. Les revenus à prendre en considération sont ceux afférents à l'exercice fiscal précédant l'année de la révision.

§ 3. Le conjoint survivant remarié ou vivant en concubinage notoire ne peut prétendre à pension.

Si celle-ci lui est payée, il en perd le bénéfice à partir du premier jour du trimestre qui suit celui au cours duquel a lieu le remariage ou le début du concubinage.

La commission d'appel a seule compétence pour apprécier l'existence du concubinage, son caractère de notoriété et fixer la date de son début.

Art. 15.

§ 1. Les enfants cités à l'article 13, § 1, 2°, n'ayant pas droit aux allocations familiales pour orphelins prévues par la législation en matière d'allocations familiales pour travailleurs salariés, reçoivent, jusqu'à l'âge de 18 ans, des indemnités égales aux allocations familiales qui leur seraient dues s'ils bénéficiaient de la dite législation.

Ces indemnités sont payées à charge de l'Etat par la Caisse nationale d'allocations familiales; les crédits nécessaires à cette fin seront inscrits au budget ordinaire des pensions.

§ 2. En outre, les enfants visés au § 1 du présent article ont droit conjointement à une pension calculée en multipliant par 20 la base annuelle obtenue conformément à l'article 6, § 1 :

- a) s'ils sont orphelins de père et de mère;
- b) si la victime était leur père, quand la mère était divorcée d'avec celui-ci ou quand elle était séparée de corps à la suite d'une demande formée par la victime;
- c) si le conjoint survivant est frappé d'exclusion, de déchéance ou de suppression de ses droits en vertu des articles 14, § 3, et 29.

Le montant de la pension est ramené au multiple de 10 immédiatement inférieur, sans tenir compte des fractions de franc.

Cette pension est payée jusqu'à ce que le plus jeune des enfants ait atteint l'âge de vingt et un ans.

§ 3. La pension peut être réduite dans les conditions prévues à l'article 14, § 1, alinéas 3 et 4.

§ 4. Lorsque la victime laisse en outre des enfants d'un autre lit ou des enfants naturels ayants droit, ceux-ci interviennent dans la répartition de la pension prévue au § 2.

§ 5. Les enfants continuent à jouir des avantages prévus aux §§ 1 et 2, après avoir atteint les limites d'âge fixées par ceux-ci lorsqu'ils sont incapables d'exercer une profession quelconque en raison de leur état physique ou mental.

Dans ce cas, le bénéfice de ces avantages reste acquis pour la durée de l'incapacité.

Celle-ci est constatée par l'Office médico-légal.

Art. 16.

Si la victime avait atteint l'âge de 14 ans au moment du fait de guerre et que le revenu global envisagé pour l'assiette de l'impôt complémentaire personnel au nom du bénéficiaire ou de son conjoint n'excède pas, pour l'exercice fiscal qui précède l'année de la demande, le minimum exonéré de cet impôt, les pensions d'ascendant sont calculées

het van die belasting vrijgestelde minimum, worden de pensioenen van bloedverwanten in de opgaande linie berekend naar de volgende bedragen die van een bij koninklijk besluit vast te stellen coëfficiënt worden voorzien:

a) 3,800 frank:

voor de vader en de moeder samen; bij overlijden van de vader wordt het pensioen van ambtswege aan de moeder overgedragen;

voor de niet hertrouwde moeder-weduwe;

voor de niet gehuwde moeder, indien zij de enige gerechtigde is;

voor de alleenstaande uit de echt, van tafel en bed, of feitelijk gescheiden moeder, wanneer zij de getroffen gedurende een periode van ten minste vijf jaar vóór de leeftijd van achttien jaar alleen heeft opgevoed en onderhouden;

voor de moeder alleen, ingeval de vader afstand doet;

voor de vrouw alleen in het geval in artikel 13, § 2, bedoeld.

b) 1,900 frank:

voor de vader, indien hij de enige gerechtigde is;

voor de vader en de moeder elk afzonderlijk, wanneer zij uit de echt, van tafel en bed, of feitelijk gescheiden zijn: in dat geval kan het pensioen van de ene niet verhoogd worden ten gevolge van het overlijden van de andere;

voor de hertrouwde moeder of voor die welke vóór het overlijden van de getroffen niet gehuwd was, maar daarna een huwelijk is aangegaan;

voor een andere persoon dan de alleenstaande vrouw in het geval in artikel 13, § 2, bedoeld;

voor iedere grootvader of iedere grootmoeder.

Wanneer de aanvraag vóór de inwerkingtreding van deze wet is ingediend, worden in aanmerking genomen de inkomsten die behoren tot het belastingjaar dat aan het jaar van de bekendmaking der wet voorafgaat. De inkomsten worden volgens de bij koninklijk besluit vastgestelde bepalingen om de vijf jaar herzien.

Art. 17.

§ 1. De pensioenen van broeders en zusters zijn gelijk aan het tiende van het pensioen dat krachtens artikel 6 aan de 100 % invalide is verschuldigd.

Zij worden eventueel verminderd of verhoogd overeenkomstig artikel 14, § 1, tweede en vierde lid, en overeenkomstig § 2 van hetzelfde artikel, zonder inachtneming van gedeelten van een frank.

§ 2. De pensioenen en verhogingen worden uitbetaald tot de dag waarop de rechtverkriggende zestien jaar wordt.

Art. 18.

De pensioenen van rechtverkriggenden gaan in op de datum in artikel 12 van deze wet bepaald.

Heeft de getroffen echter een invaliditeitspensioen getrokken voor het trimester tijdens hetwelk hij (zij) is overleden, dan gaat het pensioen pas de eerste dag van het volgende trimester in.

Indien het overlijden van de getroffen is veroorzaakt door een der oorlogshandelingen in artikel 4 bepaald, en indien aan de getroffen door de instanties bedoeld in hetzelfde artikel wegens dezelfde oorlogshandeling de titel van gedeporteerde voor verplichte arbeid of de hoedanigheid van werkweigeraar is verleend, dan worden de pensioenen van rechtverkriggende met 10 % verhoogd met uitsluiting van de in artikel 15, § 1, genoemde vergoedingen.

Het zo bekomen bedrag wordt op het onmiddellijk lagere veelvoud van 10 afgerond zonder inachtneming van gedeelten van een frank.

HOOFDSTUK IV.

Procédure.

SECTION I.

Indienen van de aanvragen.

Art. 19.

De aanvragen om een pensioen als burgerlijk oorlogsgetroffene of als rechtverkriggende moeten, op straffe van verval, binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet worden ingediend.

Indien de oorlogshandeling of het daaruit volgende overlijden na die datum plaats heeft, moet de aanvraag binnen twaalf maanden te rekenen van de oorlogshandeling ingediend worden, wanneer zij door de getroffen wordt gedaan, of van het overlijden, wanneer zij wordt gedaan door een rechtverkriggende.

lées suivant les taux ci-après, qui sont affectés d'un coefficient à fixer par arrêté royal:

a) 3,800 francs:

pour le père et la mère conjointement; en cas de décès du père, la pension est reversée d'office à la mère;

pour la mère veuve non remariée;

pour la mère non mariée si elle est unique bénéficiaire;

pour la mère seule divorcée, séparée judiciairement ou séparée de fait lorsqu'elle a seule élevé et entretenu la victime pendant une période de cinq ans au moins avant l'âge de dix-huit ans;

pour la mère seule en cas de désistement du père;

pour la femme seule dans le cas prévu à l'article 13, § 2.

b) 1,900 francs:

pour le père s'il est unique bénéficiaire;

pour le père et la mère chacun séparément lorsqu'ils sont divorcés ou séparés judiciairement ou de fait: dans ce cas, la pension de l'un ne peut être augmentée à la suite du décès de l'autre;

pour la mère remariée ou pour celle qui n'étant pas mariée avant le décès de la victime, a contracté mariage dans la suite;

pour la personne autre que la femme seule dans le cas prévu à l'article 13, § 2;

pour chaque grand-père ou chaque grand' mère.

Lorsque la demande a été introduite antérieurement à l'entrée en vigueur de la présente loi, les revenus à prendre en considération sont ceux afférents à l'exercice fiscal précédant l'année de la publication de la loi. Les revenus sont révisés tous les cinq ans, d'après les modalités fixées par arrêté royal.

Art. 17.

§ 1. Les pensions de frères et sœurs sont égales au dixième de celle due en vertu de l'article 6 pour l'invalidité 100 %.

Elles sont éventuellement réduites ou majorées conformément à l'article 14, § 1, alinéas 3 et 4, et au § 2 du même article, sans tenir compte des fractions de franc.

§ 2. Les pensions et majorations sont payées jusqu'au jour où l'ayant droit atteint l'âge de seize ans.

Art. 18.

Les pensions d'ayants droit prennent cours à la date prévue à l'article 12 de la présente loi.

Toutefois, si la victime a touché une pension d'invalidité pour le trimestre au cours duquel s'est produit son décès, la pension ne prend cours qu'au premier jour du trimestre suivant.

Si le décès de la victime a été causé par un des faits de guerre prévus à l'article 4 et si, en raison de ce fait de guerre, le titre de déporté pour le travail obligatoire ou la qualité de réfractaire est reconnu à la victime par les autorités visées au même article 4, les pensions d'ayant droit sont majorées de 10 % à l'exclusion des allocations prévues à l'article 15, § 1.

Le montant ainsi obtenu est ramené au multiple de 10 immédiatement inférieur, sans tenir compte des fractions de franc.

CHAPITRE IV.

De la procédure.

SECTION I.

De l'introduction des demandes.

Art. 19.

Les demandes de pension au titre de victime civile de la guerre ou d'ayant droit doivent être introduites, sous peine de forclusion, dans un délai de cinq ans à dater de l'entrée en vigueur de la présente loi.

Si le fait de guerre ou le décès qui en résulte est postérieur à cette date, la demande doit être introduite dans les douze mois à dater du fait de guerre lorsqu'elle émane de la victime, ou du décès lorsqu'elle émane d'un ayant droit.

Alleen de Commissie van beroep is bevoegd om bij gemotiveerde beslissing de verzoeker van dit verval te ontheflen, indien bewezen is dat het niet-nakomen der termijnen aan een oorzaak buiten zijn wil is te wijten.

Ontvankelijk zijn de aanvragen die ingediend worden met inachtneming van de vormen en termijnen bepaald bij de besluiten van 20 September 1940 en 20 Mei 1941, de besluitwet van 19 September 1945 en de wet van 1 April 1948.

De aanvragen ingediend bij het Bestuur der militaire pensioenen of bij de Dienst Regeringshulp, die afhangt van het Ministerie van Wederopbouw, zijn eveneens ontvankelijk, zo de belanghebbenden zich hierop beroepen vóór het verstrijken van de in het eerste lid gestelde termijn.

Art. 20.

De aanvragen moeten aan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de burgerlijke oorlogsgetroffenen behoren, worden gericht bij een ter post aangezekende brief, ondertekend door de getroffene, of zijn rechtverkrigenden of, in geval van hervatting van de zaak, door hun erfgenamen.

Zij moeten het schadelijk feit, de plaats, het tijdstip en de omstandigheden waarin het voorgevallen is, nauwkeurig vermelden. Daarbij moeten alle bewijsstukken worden gevoegd. De ondertekenaar is verplicht woonplaats in België te kiezen.

SECTION II.

Onderzoek van de aanvragen.

Art. 21.

§ 1. De pensioenaanvragen worden door Staatscommissarissen onderzocht.

Wanneer de aanvraag van meet af aan klaarblijkelijk ongegrond blijkt, stelt de Staatscommissaris aan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen der burgerlijke oorlogsgetroffenen behoren voor ze af te wijzen.

Wanneer de aanvraag gegrond blijkt, onderwerpt de Staatscommissaris de verzoeker van ambtswege aan een geneeskundig onderzoek door de gerechtelijk-geneeskundige dienst.

De gerechtelijk-geneeskundige dienst bepaalt de pathologische oorsprong, het wetenschappelijk oorzakelijkheidsverband, de graad en de duur van de invaliditeit.

De Staatscommissaris stelt de Minister voor het pensioen af te wijzen of toe te kennen, en bepaalt daarbij op grond van het verslag van het geneeskundig onderzoek welke totale invaliditeitsgraad moet worden verleend. De voorstellen van de Staatscommissarissen zijn met redenen omkleed.

Van de ministeriële beslissingen tot toekenning of afwijzing wordt de belanghebbenden kennis gegeven bij een ter post aangezekende brief, aan de gekozen woonplaats te richten.

Tegen deze beslissingen staat beroep open voor de verzoekers; dit beroep moet met redenen omkleed zijn en ingediend worden bij een ter post aangezekende brief, die binnen een termijn van zestig dagen te rekenen van de kennisgeving van de beslissing gericht wordt aan de Dienst van de pensioenen voor de burgerlijke getroffenen van het bevoegde Ministerie.

Een koninklijk besluit zal de procedure voor de Commissie van beroep vaststellen. Die procedure is schriftelijk.

§ 2. De aanvragen om vergoeding, ingediend door de rechtverkrigenden, worden volgens de in § 1 aangewezen vormen onderzocht.

Wanneer echter uit de gegevens van het dossier genoegzaam blijkt dat de aanspraken op een pensioen van rechtverkrigende onbetwistbaar zijn, neemt de Minister op gemotiveerde voordracht van een Staatscommissaris dadelijk het nodige besluit tot toekenning, zonder tussenkomst vanwege de gerechtelijk-geneeskundige dienst.

§ 3. Bij de vijfjaarlijkse herzieningen bepaald bij artikel 8, wordt het pensioen zonder verdere procedure door de Minister overeenkomstig de conclusie van de gerechtelijk-geneeskundige dienst afgeschaft, verminderd, behouden of verhoogd.

Van deze beslissing wordt aan belanghebbende kennis gegeven in de vormen bepaald in het voorlaatste lid van § 1 van dit artikel; zij is vatbaar voor het beroep bij dezelfde paragraaf vastgesteld.

Door het beroep wordt de tenuitvoerlegging van de beslissing niet opgeschorst.

Art. 22.

§ 1. Een Commissie van beroep wordt ingesteld, die gelast is over de bij artikel 21 bepaalde beroepen uitspraak te doen. De zaak wordt bij de Commissie aanhangig gemaakt door het verslag van de Staatscommissaris. Het beroep brengt alle punten van de bestreden beslissing opnieuw ter sprake.

La Commission d'appel est seule compétente pour relever le requérant, par décision motivée, de cette forclusion s'il est établi que l'inobservation des délais est due à une cause indépendante de sa volonté.

Sont recevables les demandes introduites dans les formes et les délais prévus par les arrêtés des 20 septembre 1940 et 20 mai 1941, l'arrêté-loi du 19 septembre 1945 et la loi du 1er avril 1948.

Les demandes introduites auprès de l'Administration des pensions militaires ou auprès du Service d'aide gouvernementale ressortissant au Ministère de la Reconstruction sont également recevables si les intéressés s'en prévalent avant l'expiration du délai fixé à l'alinéa 1.

Art. 20.

Les demandes doivent être adressées par lettre recommandée à la poste au Ministre ayant les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions, signée par la victime, par ses ayants droit ou, en cas de reprise d'instance, par leurs héritiers.

Elles doivent contenir l'indication précise du fait dommageable, du lieu, de l'époque et des circonstances dans lesquelles il s'est produit et être accompagnées de toutes les pièces justificatives. Le signataire est tenu d'écrire domicile en Belgique.

SECTION II.

De l'instruction des demandes.

Art. 21.

§ 1. Les demandes de pension sont instruites par des commissaires de l'Etat.

Si la demande apparaît, dès l'origine, comme manifestement dénuée de fondement, le commissaire de l'Etat propose au Ministre ayant les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions, le rejet de la demande.

Si la demande paraît fondée, le commissaire de l'Etat soumet d'office le requérant à une expertise médicale par les soins de l'Office médico-légal.

L'Office médico-légal détermine l'origine pathologique, la relation scientifique de causalité, le degré et la durée de l'invalidité.

Le commissaire de l'Etat propose au Ministre le rejet ou l'octroi de la pension en fixant, sur base du rapport de l'expertise médicale, le degré total d'invalidité à attribuer. Les propositions des commissaires de l'Etat sont motivées.

Les décisions ministérielles d'octroi ou de rejet sont notifiées aux intéressés par lettre recommandée à la poste, adressée au domicile élu.

Un recours contre ces décisions est ouvert aux requérants; ce recours doit être motivé et être introduit par lettre recommandée à la poste adressée au Service des pensions aux victimes civiles du Ministère compétent, dans un délai de soixante jours à dater de la notification de la décision.

Un arrêté royal fixera la procédure devant la Commission d'appel. Cette procédure est écrite.

§ 2. Les demandes en réparation introduites par les ayants droit sont instruites dans les formes indiquées au § 1.

Toutefois, lorsqu'il résulte à suffisance des éléments du dossier que les titres à la pension d'ayant droit sont certains, le Ministre, sur proposition motivée d'un commissaire de l'Etat, prend immédiatement l'arrêté de collation nécessaire sans intervention de l'Office médico-légal.

§ 3. Lors des revisions quinquennales prévues à l'article 8, le Ministre, sans autre procédure, supprime, réduit, maintient ou augmente la pension conformément aux conclusions de l'Office médico-légal.

Cette décision est notifiée à l'intéressé dans les formes fixées au pénultième alinéa du § 1 du présent article et est susceptible du recours organisé par le même paragraphe.

Le recours ne suspend pas l'exécution de la décision.

Art. 22.

§ 1. Il est institué une Commission d'appel chargée de se prononcer sur les recours prévus à l'article 21. La Commission est saisie par le rapport du commissaire de l'Etat. Le recours remet en question tous les points de la décision attaquée.

§ 2. De Commissie van beroep wordt door een effectief, emeritus of ere-magistraat van het Hof van beroep voorgezeten en naar gelang van de vereisten in kamers ingedeeld.

Iedere kamer wordt voorgezeten door een effectief, emeritus-, ere- of plaatsvervangend magistraat en bestaat uit een Staatscommissaris, twee geneesheren, een lid van de door de Koning bepaalde verenigingen die de burgerlijke oorlogsgetroffenen vertegenwoordigen, en uit een griffier. De griffier is niet stemgerechtigd. De Staatscommissaris mag de aanvraag in eerste aanleg niet hebben onderzocht.

De voorzitter van de commissie, de voorzitters van de kamers, de geneesheren, de leden der verenigingen en de griffiers, worden benoemd door de bevoegde Minister, tot wiens bevoegdheid de belangen der burgerlijke oorlogsgetroffenen behoren, die eveneens plaatsvervaarders kan benoemen.

Inrichting en werkwijze van de Commissie van beroep worden bij koninklijk besluit geregeld.

§ 3. De Commissie beschikt over alle macht van onderzoek; zij kan namelijk een deskundig onderzoek vragen aan de gerechtelijk-geneeskundige dienst, en moet zulks vragen wanneer de graad van invaliditeit wordt betwist of niet voorheen was vastgesteld. Zij doet in laatste aanleg uitspraak bij een met redenen omklede beslissing.

Art. 23 (art. 21, § 4, van het ontwerp).

De Minister tot wiens bevoegdheid de belangen der burgerlijke oorlogsgetroffenen behoren en, in voorkomend geval, de Commissie van beroep oordeelt onherroepelijk of de schade aan een oorlogshandeling te wijten is.

Art. 24 (art. 23 van het ontwerp).

Beroep tot nietigverklaring van de beslissingen der Commissie van beroep staat open voor de betrokken partijen, zowel voor de Staat als voor de oorspronkelijke verzoeker, bij de afdeling administratie van de Raad van State overeenkomstig artikel 9 van de wet van 23 December 1946.

Is de vernietiging uitgesproken, dan wordt de zaak verwezen naar de Commissie van beroep, anders samengesteld. Deze voegt zich naar het arrest van de Raad van State wat betreft het rechtspunt waarover hij zich heeft uitgesproken.

SECTION III.

Herziening van de pensioenen.

Art. 25 (art. 24 van het ontwerp).

§ 1. De getroffene kan te allen tijde een aanvraag om herziening indienen op grond van normale verergering, van verwikkeling en van naverschijnselen van verwondingen, ziekten of gebrekkigheden waarvoor een pensioen werd toegekend.

§ 2. Onder dezelfde voorwaarden kunnen de herziening van hun geval aanvragen:

1° zij die afgewezen werden omdat de graad invaliditeit onvoldoende was om een aanspraak op pensioen te rechtvaardigen;

2° zij die het genot van een tijdelijk pensioen hebben verloren, omdat de graad invaliditeit niet meer het vereiste minimum bereikte.

§ 3. De verzoeker in herziening zal een geneeskundig onderzoek moeten ondergaan voor alle verwondingen en gebrekkigheden die hij op regelmatige wijze heeft laten gelden.

§ 4. Het percentage invaliditeit wordt niet herzien tenzij uit het geneeskundig onderzoek een verschil van ten minste 10 % blijkt met betrekking tot het voorheen erkende totale percentage invaliditeit, behoudens wanneer het er om gaat het percentage invaliditeit op 10 % of op 100 % te brengen.

Indien het totale percentage invaliditeit geen 10 % meer bereikt, wordt het pensioen afgeschaft.

§ 5. Het nieuwe percentage invaliditeit wordt berekend overeenkomstig artikel 7, en de procedure is die welke in artikel 21, § 3, is bepaald.

Art. 26 (art. 25 van het ontwerp).

De aanvragen om herziening moeten worden ingediend bij een ter post aangetekende brief, gericht aan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de burgerlijke oorlogsgetroffenen behoren, waarbij op straffe van nietigheid is gevoegd een omstandig geneeskundig attest, dat de aard van de verergering, de verwikkeling of de naverschijnselen uiteenzet.

De aanvraag om herziening heeft uitwerking de eerste dag der maand tijdens welke zij is ingediend. De Minister of, in voorkomend geval, de Commissie van beroep kan echter op advies van de gerechtelijk-geneeskundige dienst een latere datum vaststellen of een stijgende of dalende schaal van invaliditeit bepalen.

§ 2. La Commission d'appel est présidée par un magistrat à la Cour d'appel effectif, émérite ou honoraire, et est divisée en chambres selon les nécessités.

Chaque chambre est présidée par un magistrat effectif, émérite, honoraire ou suppléant et composée d'un commissaire de l'Etat, de deux médecins, d'un membre des associations représentatives de victimes civiles de la guerre, déterminées par le Roi, et d'un greffier. Le greffier n'a pas voix délibérative. Le commissaire de l'Etat ne peut avoir instruit la demande en première instance.

Le président de la commission, les présidents de chambre, les médecins et membres des associations et greffiers sont nommés par le Ministre ayant les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions, qui peut également nommer des suppléants.

L'organisation et le fonctionnement de la Commission d'appel sont réglés par arrêté royal.

§ 3. La Commission jouit de tous pouvoirs d'instruction; elle peut notamment recourir à expertise par l'Office médico-légal et doit le faire lorsque la contestation porte sur le degré d'invalidité ou lorsque ce degré n'a pas été fixé antérieurement. Elle statue en dernier ressort par décision motivée.

Art. 23 (art. 21, § 4, du projet).

Le Ministre qui a les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions, et éventuellement la Commission d'appel, apprécie souverainement si le dommage est dû à un fait de guerre.

Art. 24 (art. 23 du projet).

Le recours en annulation est ouvert aux parties en cause, tant à l'Etat qu'au requérant originaire, contre les décisions de la Commission d'appel devant la section d'administration du Conseil d'Etat, conformément à l'article 9 de la loi du 23 décembre 1946.

Si l'annulation est prononcée, l'affaire est renvoyée devant la Commission d'appel autrement composée. Celle-ci se conforme à l'arrêt du Conseil d'Etat sur le point de droit jugé par lui.

SECTION III.

De la revision des pensions.

Art. 25 (art. 24 du projet).

§ 1. La victime peut en tout temps introduire une demande de revision en raison d'aggravation normale, de complications et de séquelles de blessures, maladies ou infirmités ayant donné lieu à pension.

§ 2. Peuvent, dans les mêmes conditions, solliciter la revision de leur cas:

1° ceux qui ont été déboutés parce que le degré d'invalidité était insuffisant pour créer le titre à pension;

2° ceux qui ont perdu la jouissance d'une pension temporaire parce que le degré d'invalidité n'atteignait plus le minimum requis.

§ 3. Le demandeur en revision est soumis à un examen médical portant sur toutes les blessures et infirmités qu'il a régulièrement fait valoir.

§ 4. Le taux d'invalidité n'est révisé que si l'examen médical révèle une différence d'au moins 10 % par rapport au taux total d'invalidité antérieurement reconnu, sauf s'il s'agit de porter le taux d'invalidité à 10 % ou à 100 %.

Si le taux total d'invalidité n'atteint plus 10 %, la pension est supprimée.

§ 5. Le nouveau taux d'invalidité est calculé conformément à l'article 7 et la procédure est celle prévue à l'article 21, § 3.

Art. 26 (art. 25 du projet).

Les demandes en revision doivent être introduites, par lettre recommandée à la poste adressée au Ministre ayant les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions, à laquelle est joint, à peine de nullité, un certificat médical circonstancié exposant la nature de l'aggravation, de la complication ou de la séquelle invoquée.

La demande en revision sort ses effets le premier jour du mois au cours duquel elle a été introduite. Toutefois, le Ministre ou, en cas de recours, la Commission d'appel, peut, sur avis de l'Office médico-légal, fixer une date postérieure ou déterminer une échelle progressive ou dégressive d'invalidité.

Art. 27 (art. 26 van het ontwerp).

§ 1. Iedere uitvoerbare beslissing kan zonder voorwaarde in zake termijn worden herzien, hetzij wegens dwaling omtrent de feiten, hetzij ingevolge overlegging van nieuwe gegevens die een herziening rechtvaardigen.

De herziening geschiedt hetzij op initiatief van de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de burgerlijke oorlogsgetroffenen behoren, hetzij op verzoek van de belanghebbende. In dit laatste geval richt de verzoeker een ter post aangetekende brief tot de Minister.

Wanneer de Minister de herziening doet, kan hij bevelen dat de uitbetaling van de krachtens deze wet verleende pensioenen, verhogingen en uitkeringen geheel of gedeeltelijk zal worden geschorst.

Over het verzoek tot herziening doet de Commissie van beroep uitspraak.

De herziening heeft uitwerking de eerste dag van de maand tijdens welke de aanvraag om herziening is ingediend. In geval van dwaling vanwege het bestuur of van bedrog vanwege de belanghebbende kan de herziening echter, op een met redenen omklede beslissing van de Commissie van beroep, tot een vroegere datum terugwerken.

Indien de dwaling in een beslissing wordt vastgesteld vooraleer het Rekenhof het pensioen of de eventuele verhogingen heeft goedgekeurd en indien de herziening de belanghebbenden in hun rechten niet kan verkorten, wordt over de verkeerde beslissing zonder meer door de Minister heengeschreven of wordt deze met uitwerking op de dag van de uitspraak gewijzigd.

§ 2. De Minister kan ambtshalve en zonder voorwaarde in zake termijn de uitvoerbare beslissingen vóór de Raad van State brengen, wanneer deze beslissingen vatbaar zijn voor nietigverklaring wegens overtreding van de hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, wegens overschrijding of afwending van macht.

Wanneer de vernietiging is uitgesproken, wordt de zaak verwezen naar de overheid die de beslissing heeft gewezen, met dien verstande dat deze anders is samengesteld indien het de Commissie van beroep betreft. Deze overheid voegt zich naar het arrest van de Raad van State wat betreft het rechtspunt waarover hij zich heeft uitgesproken.

Het derde en het vijfde lid van § 1 van dit artikel zijn van toepassing op de herziening die bij deze paragraaf is toegestaan.

SECTIE IV.

Hervatting van de zaak.

Art. 28 (art. 27 van het ontwerp).

Het overlijden van verzoeker schorst de procedure.

De hervatting van de zaak geschiedt door kennisgeving van het overlijden, die op straffe van verval binnen twaalf maanden te rekenen van het overlijden van verzoeker moet worden gedaan, behoudens gevallen van overmacht ter beoordeling van de commissie van beroep. Van het overlijden moet bij een ter post aangetekende brief aan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de oorlogsgetroffenen behoren, kennis worden gegeven door de meest gerede erfgenaam of door al wie kan beweren enig belang te hebben bij de nalatenschap van de overledene, met uitsluiting van de schuldeisers.

HOOFDSTUK V.

Gronden van uitsluiting, verval en opschorting.

Art. 29 (art. 6 en 30 van het ontwerp).

Voor deze wet komen niet in aanmerking :

1° Zij die het voorwerp zijn geweest van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling, uitgesproken bij toepassing van de besluitwet van 10 November 1945 tot vereenvoudiging der procedure in sommige gevallen van misdrijf tegen de uitwendige veiligheid van de Staat, of die het voorwerp zijn geweest van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens inbreuk op :

het bepaalde in titel I van boek II van het Strafwetboek betreffende de misdaden en wanbedrijven tegen de veiligheid van de Staat, en op de artikelen 17 en 18 van de wet van 27 Mei 1870 houdende het Krijgsstrafwetboek;

het bepaalde in de besluitwet van 10 Januari 1941 inzake de door de vijand genomen maatregelen houdende ontheffing uit het bezit;

het bepaalde in de besluitwet van 10 April 1941 betreffende het verbod van economische betrekkingen met de vijand.

2° Zij die van rechtswege van de Belgische nationaliteit vervallen zijn verklaard, hetzij bij toepassing van de artikelen 18bis en 18ter

Art. 27 (art. 26 du projet).

§ 1. Toute décision exécutoire peut être révisée sans condition de délai, soit pour erreur de fait, soit sur production de documents nouveaux justifiant la révision.

La révision est provoquée soit à l'initiative du Ministre ayant les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions, soit à la demande de l'intéressé. Dans le dernier cas, le demandeur adresse une lettre recommandée à la poste au Ministre.

Lorsque le Ministre procède à la révision, il peut ordonner la suspension en tout ou en partie du paiement des pensions, majorations et allocations accordées en vertu de la présente loi.

Il est statué sur la requête en révision par la Commission d'appel.

La révision sort ses effets au premier jour du mois de la demande en révision. Toutefois, en cas d'erreur de l'administration ou de dol de l'intéressé, les effets de la révision peuvent, sur décision motivée de la Commission d'appel, rétroagir à une date antérieure.

Si l'erreur dans une décision est constatée avant l'approbation par la Cour des Comptes de la pension ou de ses majorations éventuelles et si la révision ne peut préjudicier aux droits de l'intéressé, la décision erronée est surchargée ou modifiée, sans plus, par le Ministre, avec effet à la date où elle fut rendue.

§ 2. Le Ministre peut d'office et sans condition de délai, déférer au Conseil d'Etat les décisions exécutoires lorsque ces décisions sont susceptibles d'annulation pour violation des formes soit substantielles, soit prescrites à peine de nullité, excès ou détournement de pouvoir.

Lorsque l'annulation est prononcée, l'affaire est renvoyée devant l'autorité qui a rendu la décision, celle-ci étant autrement composée s'il s'agit de la Commission d'appel. Cette autorité se conforme à l'arrêt du Conseil d'Etat sur le point de droit jugé par lui.

Les alinéas 3 et 5 du § 1 du présent article sont applicables à la révision autorisée par le présent paragraphe.

SECTION IV.

De la reprise d'instance.

Art. 28 (art. 27 du projet).

Le décès du requérant interrompt la procédure.

La reprise d'instance s'opère par la notification du décès qui doit être adressée, sous peine de forclusion, dans les douze mois à compter du décès du requérant, sauf cas de force majeure à apprécier par la Commission d'appel. Le décès doit être notifié par lettre recommandée à la poste adressée au Ministre qui a les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions, par l'héritier le plus diligent ou par toute personne qui peut prétendre à un intérêt dans la succession du défunt, à l'exclusion des créanciers.

CHAPITRE V.

Des causes d'exclusion, de déchéance et de surséance.

Art. 29 (art. 6 et 30 du projet).

Sont exclus du bénéfice de la présente loi :

1° Ceux qui ont été l'objet d'une condamnation coulée en force de chose jugée prononcée par application de l'arrêté-loi du 10 novembre 1945, simplifiant la procédure dans certains cas d'infractions contre la sûreté extérieure de l'Etat, ou qui ont été l'objet d'une condamnation coulée en force de chose jugée du chef d'infraction :

aux dispositions du titre I du livre II du Code pénal sur les crimes et délits contre la sûreté de l'Etat ou aux articles 17 et 18 de la loi du 27 mai 1870 contenant le Code pénal militaire;

aux dispositions de l'arrêté-loi du 10 janvier 1941 relatif aux mesures de dépossession effectuées par l'ennemi;

aux dispositions de l'arrêté-loi du 10 avril 1941 relatif à l'interdiction de relations d'ordre économique avec l'ennemi.

2° Ceux qui ont encouru la déchéance de la nationalité belge de plein droit, soit par application des articles 18bis et 18ter des lois

van de samengeordende wetten op de nationaliteit, hetzij bij toepassing van de besluitwet van 20 Juni 1945 betreffende het verval van de Belgische nationaliteit.

3° Zij die tijdelijk of levenslang zijn ontzet van de rechten bepaald in artikel 123sexies van het Strafwetboek, krachtens de wetsbepalingen betreffende de epuratie inzake burgertrouw.

4° De personen die vrijwillig voor de vijand hebben gewerkt, wanneer de oorlogshandeling, oorzaak van de schade, zich heeft voorgedaan terwijl zij vrijwillig werkten.

De personen die vóór 6 Maart 1942 in België of Noord-Frankrijk zijn tewerkgesteld geweest in Duitse diensten of in fabrieken of bedrijven van uitsluitend militaire aard, en zij die vóór 6 October 1942 in Duitsland of in door de vijand bezette landen, België en Noord-Frankrijk uitgezonderd, zijn tewerkgesteld geweest, worden, behoudens tegenbewijs, vermoed er vrijwillig te hebben gewerkt.

Hetzelfde geldt voor hen die, zonder tot de militielichtingen 1920 tot 1924 te behoren, na 6 September 1943 in Duitsland zijn tewerkgesteld geweest, behalve indien zij door de vijand zijn aangehouden om gedeporteerd te worden.

5° De rechtverkrijgenden wier pensioensaanvraag gesteund is op het overlijden van personen die zelf in het 1°, 2° en 3° van dit artikel worden bedoeld.

Art. 30.

Van het recht op pensioen zijn vervallen:

- a) zij die de Belgische nationaliteit verliezen;
- b) de overlevende echtgenoot of de bloedverwant in opgaande linie die van de ouderlijke macht is vervallen.

Art. 31.

De belanghebbende die wegens misdaad of wanbedrijf tot een vrijheidsstraf is veroordeeld, kan geen aanspraak maken op pensioen en is vervallen van het genot van het pensioen alsmede van de er aan verbonden vergoedingen en verhogingen:

- a) voor een duur gelijk aan die van de straf, wanneer deze twee jaar of meer belooft;
- b) twee jaar lang, wanneer de straf van kortere duur is, indien de belanghebbende in staat van wettelijke herhaling verkeerde;
- c) zolang de belanghebbende, die veroordeeld is geworden, in het buitenland verblijft.

Art. 32.

De toekenning en de uitbetaling van het pensioen worden in beraad gehouden wanneer de belanghebbende, wegens misdaden of wanbedrijven gerechtelijk vervolgd, in het buitenland verblijft.

Art. 33 (art. 30, § 1, b, van het ontwerp).

De Commissie van beroep kan bij een met redenen omklede beslissing het recht op pensioen aan de getroffen en rechtverkrijgenden weigeren of het hun onttrekken:

- 1° wanneer de getroffen en de rechtverkrijgenden tijdens de bezetting een afkeurenswaardige houding tegenover de vijand hebben gehad;
- 2° wanneer de persoon, wiens overlijden aanleiding tot de pensioensaanvraag is geweest, daden heeft verricht:
 - a) die hem in een van de eerste drie categorieën in artikel 29 bedoeld zouden hebben geplaatst, indien de publieke vordering niet door het overlijden was vervallen;
 - b) die levenslang of tijdelijk verval van de rechten bepaald in artikel 123 sexies van het Strafwetboek tot gevolg zouden hebben gehad, krachtens de bepalingen op de epuratie inzake burgertrouw;
- 3° wanneer de rechtverkrijgenden het recht op pensioen onwaardig worden geacht wegens hun houding ten opzichte van de overledene tijdens zijn leven, of wegens een grove belediging tegen zijn nagedachtenis.

Wanneer de Commissie een pensioen intrekt, bepaalt zij op welke datum de intrekking van het pensioen een aanvang neemt.

Art. 34 (art. 29 van het ontwerp).

§ 1. Wanneer het recht op de in de artikelen 6, § 2, en 14, § 2, bedoelde verhogingen nog niet definitief kan worden bepaald, kunnen de pensioenen waarvan sprake in de artikelen 6, § 1, en 14, § 1, bij voorraad worden toegekend.

§ 2. Wanneer de rechten op herstelling van zodanige schade als in artikel 4 van de tegenwoordige wet bedoeld, gegrond schijnen, kan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen der oorlogsgetroffenen behoren, bij voorkomend geval na deskundig onderzoek door de

coordonnées sur la nationalité, soit pas application de l'arrêté-loi du 20 juin 1945 sur la déchéance de la nationalité belge.

3° Ceux qui ont été déchus à perpétuité ou à temps des droits prévus à l'article 123sexies du Code pénal, en vertu des dispositions légales relatives à l'épuration civique.

4° Les personnes ayant travaillé volontairement pour l'ennemi, lorsque le fait de guerre à l'origine du dommage est survenu au cours du volontariat.

Les personnes qui, avant le 6 mars 1942, ont été employées en Belgique ou dans le Nord de la France dans des services allemands ou dans des usines ou entreprises à caractère exclusivement militaire, et celles qui, avant le 6 octobre 1942, ont été employées en Allemagne ou dans des pays occupés par l'ennemi, la Belgique ou le Nord de la France exceptés, sont présumées, jusqu'à preuve du contraire, l'avoir été volontairement.

Il en est de même de celles qui n'appartenant pas aux classes de milice 1920 à 1924 ont été mises au travail en Allemagne après le 6 septembre 1943, sauf lorsqu'elles ont été arrêtées par l'ennemi en vue de leur déportation.

5° Les ayants droit dont la demande de pension est fondée sur le décès de personnes elles-mêmes visées aux 1°, 2° et 3° du présent article.

Art. 30.

Sont déchus du droit à la pension:

- a) ceux qui perdent la nationalité belge;
- b) l'époux survivant ou l'ascendant déchu de la puissance paternelle.

Art. 31.

L'intéressé condamné à une peine privative de liberté pour crime ou pour délit ne peut prétendre à pension et est déchu de la jouissance de celle-ci ainsi que des indemnités et majorations y afférentes:

- a) pendant une durée égale à celle de la peine lorsque celle-ci est de deux ans ou plus;
- b) pendant deux ans lorsque la peine est inférieure à ce temps, si l'intéressé se trouvait en état de récidive légale;
- c) pendant le temps où l'intéressé ayant encouru la condamnation réside à l'étranger.

Art. 32.

L'octroi et le paiement de la pension sont tenus en suspens lorsque, sous le coup de poursuites judiciaires pour crimes ou pour délits, l'intéressé réside en pays étranger.

Art. 33 (art. 30, § 1, b, du projet).

La Commission d'appel peut, par décision motivée, refuser ou retirer le bénéfice de la pension aux victimes et ayants droit:

- 1° lorsque les victimes ou les ayants droit ont démérité en raison de leur attitude à l'égard de l'ennemi pendant l'occupation;
- 2° lorsque la personne dont le décès a donné ouverture à la demande de pension a commis des actes:
 - a) qui l'auraient fait ranger dans une des trois premières catégories visées à l'article 29 si l'action publique n'avait pas été éteinte par le décès;
 - b) qui auraient entraîné la déchéance à perpétuité ou à temps des droits prévus à l'article 123sexies du Code pénal, en vertu des dispositions relatives à l'épuration civique;
- 3° lorsque les ayants droit sont jugés indignes du droit à la pension en raison de leur attitude envers le défunt du vivant de celui-ci, ou en raison d'injures graves faites à sa mémoire.

Lorsque la Commission retire une pension, elle fixe la date à laquelle le retrait de la pension prend effet.

Art. 34 (art. 29 du projet).

§ 1. Quand le titre aux majorations prévues aux articles 6, § 2, et 14, § 2, ne peut encore être établi de façon définitive, les pensions prévues aux articles 6, § 1, et 14, § 1, peuvent être octroyées à titre provisionnel.

§ 2. Lorsque les titres à réparation des dommages visés par l'article 4 de la présente loi paraissent établis, le Ministre qui a les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions peut, le cas échéant, après expertise de l'Office médico-légal, faire payer aux requérants

gerechtelijk-geneeskundige dienst, aan verzoekers een voorschot doen uitbetalen, dat gelijk is aan het bedrag van het pensioen. Dit voorschot kan niet worden uitbetaald of wordt opgeschort, ingeval het aan de nalatigheid van de belanghebbenden te wijten is dat de uitspraak van de beslissing, bepaald in het eerste lid van artikel 4 van deze wet, werd verdaagd.

De gezamenlijke aldus uitbetaalde voorschotten worden op de eventuele pensioennachterstallen in mindering gebracht. Zij zijn niet terugvorderbaar tenzij in geval van bedrog vanwege verzoeker, dat in de afwijzende beslissing van de Commissie van beroep is vastgesteld.

Art. 35 (art. 30, § 2, van het ontwerp).

§ 1. De pensioenen, uitkeringen, vergoedingen en verhogingen, krachtens deze wet verleend, zijn persoonlijk en levenslang. Zij kunnen niet afgestaan worden.

Zij zijn niet vatbaar voor beslag of afhouding behalve in de volgende mate en in de hiernavermelde omstandigheden :

a) tot een beloop van een vijfde, in geval van schuld tegenover de Staat;

b) tot een beloop van twee derde, als afhouding voor onderhoudskosten van personen opgenomen in een godshuis of een hospitaal, in een krankzinnigengesticht of -kolonie, in een toevluchthuis of een bedelaarsgesticht, in een inrichting voor bescherming der maatschappij of in enige andere weldadigheidsinstelling, wanneer de onderhoudskosten ten laste van de openbare machten komen;

c) tot een beloop van een derde in de omstandigheden bepaald bij de artikelen 203, 205 en 214 van het Burgerlijk Wetboek;

d) tot een beloop van een derde ten einde te voorzien in de uitvoering van de overeenkomsten gesloten met het Nationaal Werk voor oorlogsinvaliden, overeenkomstig de wet van 9 Augustus 1920 aangaande leningen aan de oorlogsinvaliden.

In geval van samenloop van verschillende afhoudingen bij dit artikel toegelaten, worden zij evenredig verminderd met inachtneming van de daarin bepaalde maxima en bedragen.

In geen geval mag het totaal der afhoudingen twee derde van de pensioenen, vergoedingen en verhogingen, te boven gaan.

Art. 36 (art. 31 van het ontwerp).

§ 1. De uitvoerbare beslissingen tot toekenning of afwijzing van pensioenen, uitkeringen, vergoedingen of verhogingen, die vóór de inwerkingtreding van geheel deze wet ter uitvoering van de vroeger geldende wetsbepalingen zijn gewezen, worden overeenkomstig deze wet herzien :

ambtshalve indien het om beslissingen tot toekenning gaat;

op aanvraag van de verzoeker, ingediend binnen de bij artikel 19 gestelde termijnen, indien het om afwijzende beslissingen gaat.

De Koning regelt de procedure tot herziening; de herziening heeft inwerking met ingang van de inwerkingtreding van deze wet.

Wanneer om een oorzaak die niet aan verzoeker te wijten is, de in het voorgaande lid voorgeschreven herziening van ambtswege niet vóór de inwerkingtreding van geheel deze wet is kunnen geschieden, kan de Minister bevelen dat vroeger toegekende pensioenen, vergoedingen en verhogingen, geheel of gedeeltelijk aan belanghebbende verder als voorschot worden uitbetaald. De aldus uitbetaalde voorschotten komen in mindering van het bedrag van de pensioenen, vergoedingen en verhogingen, zoals deze eventueel bij de herziening zullen worden bepaald. Ingeval deze voorschotten niet afgetrokken kunnen worden, zijn zij niet terugvorderbaar, tenzij in geval van bedrog van verzoeker dat door de Commissie van beroep is vastgesteld.

§ 2. Over de aanvragen die vóór de inwerkingtreding van geheel deze wet werden ingediend en die niet het voorwerp van uitvoerbare beslissingen zijn geweest, wordt uitspraak gedaan voor de periode die de inwerkingtreding van deze wet voorafgaat overeenkomstig de vroeger geldende wetsbepalingen, en voor de latere periode overeenkomstig de tegenwoordige wet.

Art. 37 (art. 33 van het ontwerp).

De bij deze wet bepaalde pensioenen, uitkeringen en vergoedingen wegens invaliditeit en als rechtverkrigende zijn gelijkgesteld met de pensioenen bedoeld bij artikel 29, § 4, 2°, van de samengeordende wetten op de inkomstenbelastingen; zij zijn vrijgesteld van directe belastingen en van alle soortgelijke belastingen en mogen niet medegerekend worden voor de berekening van de aanvullende personele belasting.

Art. 38 (art. 34 van het ontwerp).

Hun levenlang ontvangen degenen die krachtens deze wet wegens invaliditeit zijn gepensionoord, kosteloos van het Nationaal Werk voor oorlogsinvaliden alle prothese- en andere toestellen welke hun gebrektheid vereist.

une avance égale au montant de la pension. Cette avance ne peut être payée ou est suspendue dans le cas où le retard dans le prononcé de la décision prévue au premier alinéa de l'article 4 de la présente loi est dû à la négligence des intéressés.

L'ensemble des avances ainsi payées vient en déduction des arriérés éventuels de pensions. Elles ne sont récupérables qu'en cas de dol du requérant constaté par la décision de rejet de la Commission d'appel.

Art. 35 (art. 30, § 2, du projet).

§ 1. Les pensions, allocations, indemnités et majorations accordées en vertu de la présente loi sont personnelles et viagères. Elles sont incessibles.

Elles ne peuvent être saisies et faire l'objet de retenues que selon les quotités et circonstances ci-après :

a) à concurrence d'un cinquième, en cas de débet envers l'État;

b) à concurrence des deux tiers, à titre de prélèvements pour frais d'entretien des personnes placées dans un hospice ou un hôpital, dans un asile ou dans une colonie d'aliénés, dans une maison de refuge ou un dépôt de mendicité, dans un établissement de défense sociale ou dans tout autre établissement de bienfaisance, lorsque les frais d'entretien sont à charge des pouvoirs publics;

c) à concurrence d'un tiers dans les circonstances prévues par les articles 203, 205 et 214 du Code civil;

d) à concurrence d'un tiers afin d'assurer l'exécution des contrats conclus avec l'Œuvre nationale des invalides de la guerre, conformément à la loi du 9 août 1920 relative aux opérations de prêts à faire aux invalides de la guerre.

En cas de concours entre plusieurs des retenues autorisées au présent article, il y a lieu à réduction proportionnelle, respectant les maxima et les quotités qui y sont fixés.

En aucun cas, l'ensemble des retenues ne pourra dépasser les deux tiers des pensions, indemnités et majorations.

Art. 36 (art. 31 du projet).

§ 1. Les décisions exécutoires, d'octroi ou de rejet de pensions, allocations, indemnités ou majorations rendues antérieurement à la mise en vigueur de l'ensemble de la présente loi en exécution des dispositions légales antérieures sont révisées conformément à la présente loi :

d'office, s'il s'agit de décisions d'octroi;

à la demande du requérant, introduite dans les délais fixés à l'article 19, s'il s'agit de décisions de rejet.

Le Roi règle la procédure de revision; la revision sort ses effets à l'entrée en vigueur de la présente loi.

Dans le cas où, pour une cause non imputable au requérant, la revision d'office imposée à l'alinéa précédent n'aurait pu être réalisée avant l'entrée en vigueur de l'ensemble de la présente loi, le Ministre peut ordonner que tout ou partie des pensions, allocations et majorations, accordées antérieurement continue à être liquidée à titre d'avance à l'intéressé. Les avances ainsi payées viennent en déduction du montant des pensions, majorations et indemnités, telles qu'elles seront éventuellement établies lors de la revision. Au cas où ces avances ne peuvent être déduites, elles ne sont récupérables qu'en cas de dol du requérant, constaté par la Commission d'appel.

§ 2. S'il s'agit de demandes introduites avant l'entrée en vigueur de l'ensemble de la présente loi et n'ayant pas fait l'objet de décisions exécutoires, il est statué sur ces demandes conformément aux dispositions légales antérieures pour la période précédant l'entrée en vigueur de la présente loi, et conformément à la présente loi pour la période postérieure.

Art. 37 (art. 33 du projet).

Les pensions, allocations et indemnités d'invalidité et d'ayant droit prévues par la présente loi sont assimilées aux pensions visées à l'article 29, § 4, 2°, des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus; elles sont exonérées des impôts directs et de toutes taxes similaires et ne peuvent entrer en ligne de compte pour le calcul de l'impôt complémentaire personnel.

Art. 38 (art. 34 du projet).

Leur vie durant, les personnes pensionnées pour invalidité en vertu de la présente loi recevront gratuitement de l'Œuvre nationale des invalides de la guerre, tous les appareils de prothèse et autres, nécessités par leur infirmité.

Art. 39 (art. 35 van het ontwerp).

§ 1. De Staat draagt binnen de grenzen bij koninklijk besluit te bepalen de kosten van geneesheer, heelmeeester en apotheker, veroorzaakt door de gebrekkigheden waarvoor het pensioen is verleend en verschaft de nodige prothese- en andere toestellen.

§ 2. Wanneer de belanghebbende als invalide is erkend, worden de in § 1 bepaalde kosten door het Nationaal Werk voor oorlogsinvaliden betaald.

Indien op de invalide echter de maatschappelijke zekerheid der werknemers toepasselijk is, worden deze kosten door het Rijksfonds voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit betaald tegen een jaarlijkse forfaitaire bijdrage, waarvan het bedrag door het Nationaal Bestuurscomité van het Rijksfonds wordt vastgesteld in onderlinge overeenstemming met de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers behoren. De daartoe nodige kredieten worden op de begroting van de bevoegde Minister uitgetrokken.

§ 3. Vanaf de indiening van de aanvraag en tot de uitvoerbare beslissing, worden deze kosten rechtstreeks door de Staat uitbetaald tegen overlegging van een attest van vermoedelijke invaliditeit, uitgekeerd door de Dienst der pensioenen voor burgerlijke slachtoffers, terwijl de prothese- en andere toestellen echter door tussenkomst van het Nationaal Werk voor oorlogsinvaliden worden verschaft.

Art. 40 (art. 36 van het ontwerp).

De briefwisseling aangaande de pensioenaanvragen, gericht aan de Staatscommissarissen, de Dienst der pensioenen voor oorlogsslachtoffers, de voorzitters en griffiers van de Commissie van beroep, geschiedt portvrij.

Art. 41.

De Minister tot wiens bevoegdheid de belangen der burgerlijke oorlogsgetroffenen behoren, kan de hem bij deze wet toegekende macht, op zijn verantwoordelijkheid en onder zijn toezicht overdragen aan een of verschillende ambtenaren die tot zijn ministerie behoren.

Art. 42 (art. 37 van het ontwerp).

De eerstaanwezende Staatscommissarissen en de Staatscommissarissen belast met de toepassing van de wet van 26 Februari 1947 tot inrichting van het statuut der politieke gevangenen, de wet van 5 Februari 1947 tot inrichting van het statuut der vreemdelingen-politieke gevangenen, de besluitwet van 24 December 1946 tot inrichting van het statuut der burgerlijke weerstanders en werkweigeraars, de besluitwet van 24 December 1946 tot inrichting van het statuut der weggevoerden tot de verplichte tewerkstelling, de wet van 1 September 1948 houdende inrichting van het statuut der weerstanders door de sluikpers, en de tegenwoordige wet, hebben dezelfde bevoegdheid als die welke de wet van 19 Augustus 1947 betreffende het bewijs door getuigen inzake uit de oorlog van 1940 voortvloeiende schade aan personen verleent aan elk organisme dat opgericht werd met het oog op de vaststelling, de schatting of de vergoeding van de schade die ten gevolge van de oorlog van 1940 aan de personen werd toegebracht.

In de uitoefening van hun ambt hebben zij de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie.

Art. 43.

Deze wet treedt in werking de eerste dag van het tweede kwartaal volgend op de bekendmaking er van in het *Belgisch Staatsblad*. Tot de in het tweede lid van § 1 van artikel 36 bepaalde herziening zal echter vanaf de bekendmaking kunnen worden overgegaan.

De kamer was samengesteld uit :

De HH. :

F. LEPAGE, *raadsheer van State, voorzitter*;
D. DECLEIRE, *raadsheer van State*;
J. COYETTE, *raadsheer van State*;
L. FREDERICQ, *bijzitter van de afdeling wetgeving*;
J. MERTENS, *bijzitter van de afdeling wetgeving*;
J. CYPRES, *adjunct-griffier, griffier*.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van

de H. D. DECLEIRE, *raadsheer van State*.

De Griffier,

(get.) J. CYPRES.

De Voorzitter,

(get.) F. LEPAGE.

Voor uitgifte afgeleverd aan de H. Minister van Wederopbouw.

De 29e Maart 1951.

De Griffier van de Raad van State,

Art. 39 (art. 35 du projet).

§ 1. L'Etat supporte, dans les limites à fixer par arrêté royal, le coût des soins médicaux, chirurgicaux et pharmaceutiques causés par les infirmités donnant lieu à pension et fournit les appareils de prothèse et autres nécessaires.

§ 2. Lorsque l'intéressé est reconnu invalide, les frais résultant des soins prévus au § 1 sont payés par l'Œuvre nationale des invalides de la guerre.

Toutefois, si l'invalide est assujéti à la sécurité sociale des travailleurs, ces frais sont payés par le Fonds national d'assurance maladie-invalidité moyennant une cotisation forfaitaire annuelle dont le montant est fixé par le Comité national d'administration du Fonds national en accord avec le Ministre ayant les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions. Les crédits nécessaires à cette fin sont inscrits au budget du Ministre compétent.

§ 3. Dès l'introduction de la demande et jusqu'à la décision exécutoire, ces frais sont liquidés directement par l'Etat moyennant une attestation de présomption d'invalidité délivrée par le Service des pensions aux victimes civiles. Les appareils de prothèse et autres étant toutefois fournis à l'intervention de l'Œuvre nationale des invalides de la guerre.

Art. 40 (art. 36 du projet).

La correspondance relative aux demandes de pension, adressée aux commissaires de l'Etat, au Service des pensions aux victimes civiles, aux présidents et greffiers de la Commission d'appel, a lieu en franchise de port.

Art. 41.

Les pouvoirs attribués par la présente loi au Ministre qui a les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions peuvent être délégués par lui, sous sa responsabilité et son contrôle, à un ou plusieurs fonctionnaires relevant de son ministère.

Art. 42 (art. 37 du projet).

Les commissaires principaux et les commissaires de l'Etat chargés d'appliquer la loi du 26 février 1947 organisant le statut des prisonniers politiques, la loi du 5 février 1947 organisant le statut des étrangers prisonniers politiques, l'arrêté-loi du 24 décembre 1946 organisant le statut des résistants civils et des réfractaires, l'arrêté-loi du 24 décembre 1946 organisant le statut des déportés pour le travail obligatoire, la loi du 1er septembre 1948 organisant le statut des résistants par la presse clandestine, et la présente loi, ont la même compétence que celle attribuée par la loi du 19 août 1947 relative à la preuve testimoniale en matière de dommages causés aux personnes résultant de la guerre de 1940, à tout organisme institué en vue de la constatation, de l'évaluation ou de l'indemnisation de dommages causés aux personnes par suite de la guerre de 1940.

Ils ont, dans l'exercice de leurs fonctions, la qualité d'officier de police judiciaire.

Art. 43.

La présente loi entre en vigueur le premier jour du deuxième trimestre qui suit sa publication au *Moniteur belge*. Il pourra, toutefois, être procédé dès la publication à la revision prévue au deuxième alinéa du § 1 de l'article 36.

La chambre était composée de :

MM. :

F. LEPAGE, *conseiller d'Etat, président*;
D. DECLEIRE, *conseiller d'Etat*;
J. COYETTE, *conseiller d'Etat*;
L. FREDERICQ, *assesseur de la section de législation*;
J. MERTENS, *assesseur de la section de législation*;
J. CYPRES, *greffier adjoint, greffier*.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de

M. D. DECLEIRE, *conseiller d'Etat*.

Le Greffier,

(signé) J. CYPRES.

Le Président,

(signé) F. LEPAGE.

Pour expédition délivrée à M. le Ministre de la Reconstruction.

Le 29 mars 1951.

Le Greffier du Conseil d'Etat,

WETSONTWERP

BOUDEWIJN, KONINKLIJKE PRINS,

DIE DE GRONDWETTELIJKE MACHT VAN DE KONING UITOEFENT,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op de voordracht van Onze Minister van Wederopbouw,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

Onze Minister van Wederopbouw wordt er mede belast, in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst volgt :

HOOFDSTUK 1.

Gerechtigden
en algemene voorwaarden van het herstel.

Eerste artikel.

§ 1. Op de pensioenen bij deze wet bepaald kunnen aanspraak maken :

a) de Belgen die, na 27 Augustus 1939, een rechtstreekse en zekere lichamelijke schade, door een der in artikel 2 opgesomde oorlogshandelingen veroorzaakt, hebben geleden.

Voor deze wet komen evenwel niet in aanmerking de personen bedoeld in artikel 2 van de wetten op de vergoedingspensioenen, samengeordend bij besluit van de Regent van 5 October 1948, die in de omstandigheden bepaald bij artikel één van dezelfde wetten lichamelijke schade hebben geleden;

b) de rechtverkrijgenden van Belgische nationaliteit van de hierboven bedoelde personen, wanneer de oorlogshandeling of de lichamelijke schade die er het gevolg van is de dood van het slachtoffer heeft veroorzaakt;

c) de wezen van buitenlanders of Staatlozen aan wie de hoedanigheid van rechtverkrijgenden van een gerechtigde tot het statuut der politieke gevangenen is verleend, in geval de aanhouding van hun rechtsvoorganger niet het rechtstreekse gevolg van een vaderlandlievende en belangeloze activiteit is geweest.

Echter kunnen zij alleen op pensioen aanspraak maken voor de tijd dat zij werkelijk in België verblijf houden en voor zover zij geen pensioen kunnen genieten, dat om dezelfde reden door een buitenlandse wetgeving is toegekend.

§ 2. Voor de in de eerste paragraaf, a en b, bedoelde personen moet de hoedanigheid van Belg bestaan :

a) in hoofde van het slachtoffer, op het ogenblik van de oorlogshandeling en op het ogenblik der beslissing tot toekenning van het pensioen of, indien het slachtoffer vóór de erkenning van zijn rechten is overleden, op het ogenblik van het overlijden;

b) bovendien in hoofde van de rechtverkrijgenden, op het ogenblik van het overlijden van hun rechtsvoorganger en op het ogenblik der beslissing tot toekenning van het pensioen.

§ 3. De verzoeker moet met alle rechtsmiddelen bewijzen dat hij al de bij dit artikel gestelde voorwaarden vervult.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN, PRINCE ROYAL,

EXERÇANT LES POUVOIRS CONSTITUTIONNELS DU ROI,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre de la Reconstruction,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre de la Reconstruction est chargé de présenter en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

CHAPITRE PREMIER.

Des bénéficiaires
et des conditions générales du dédommagement.

Article premier.

§ 1. Peuvent faire valoir leurs titres aux pensions prévues par la présente loi :

a) les Belges qui, après le 27 août 1939, ont subi un dommage physique direct et certain causé par un des faits de guerre énumérés à l'article 2.

Toutefois, ne peuvent prétendre au bénéfice de la présente loi, les personnes visées à l'article 2 des lois sur les pensions de réparation coordonnées par l'arrêté du Régent du 5 octobre 1948, qui ont subi des dommages physiques dans les conditions fixées à l'article premier des mêmes lois;

b) les ayants droit de nationalité belge des personnes visées ci-dessus, lorsque le fait de guerre ou le dommage physique qui en résulte a causé la mort de la victime;

c) les orphelins d'étrangers ou d'apatrides auxquels la qualité d'ayant droit de bénéficiaire du statut des prisonniers politiques a été reconnue, dans le cas où l'arrestation de leur auteur n'a pas été la conséquence directe d'une activité patriotique et désintéressée.

Ils ne peuvent toutefois prétendre à pension que pendant le temps où ils résident effectivement en Belgique et pour autant qu'ils ne puissent bénéficier d'une pension accordée pour la même cause par une législation étrangère.

§ 2. Pour les personnes prévues au § 1, a et b, la qualité de Belge doit exister :

a) dans le chef de la victime, au moment du fait de guerre et au moment de la décision d'octroi de la pension ou à celui du décès si elle est décédée avant reconnaissance de ses droits;

b) en outre dans le chef des ayants droit, au moment du décès de leur auteur et au moment de la décision d'octroi de la pension.

§ 3. Le requérant doit établir par toutes voies de droit qu'il réunit les conditions prévues par le présent article.

Art. 2.

Als oorlogshandelingen worden voor de toepassing van deze wet alleen aangemerkt :

1° de maatregelen of handelingen, tussen 27 Augustus 1939 en 15 November 1945 door de vijandelijke mogendheden, hun agenten of onderdanen genomen of verricht ter gelegenheid van de oorlog;

2° de maatregelen of handelingen, tussen 27 Augustus 1939 en 15 Februari 1945 door de Belgische Staat, de geëllieerde landen of hun agenten genomen of verricht ter gelegenheid van de verdediging of de bevrijding van België, met uitsluiting van de veiligheidsmaatregelen in Mei 1940 door de Belgische Staat ten aanzien van sommige Staatsburgers genomen;

3° de maatregelen of handelingen door de Staatsburgers met vaderlandlievende bedoeling genomen of verricht ten einde zich aan de opeisingsbevelen van de vijand te onttrekken of de gevolgen daarvan te verzachten;

4° de misdaden en wanbedrijven, tussen 10 Mei 1940 en 15 Juli 1945 tegen personen gepleegd :

a) dank zij de ontredender der openbare besturen ingevolge de staat van oorlog;

b) met openlijk machtsvertoon of met geweld door al dan niet gewapende samenscholingen of bijeenkomsten;

5° de daden bestemd om de met België in oorlog zijnde Staten in hun aanvals- of weermiddelen of in hun productie te treffen, alsmede de daden bestemd om sommige personen wegens hun handelingen in strijd met de belangen van de Belgische Staat te treffen;

6° de ontploffing, tijdens de oorlog 1940-1945 of nadien, van munitie en oorlogstuig, welke niet in het vermogen van particulieren gekomen zijn of niet in de inventaris van het leger opgenomen of opnieuw opgenomen werden.

Art. 3.

§ 1. Met afwijking van artikel één, § 1, kunnen evenwel tot herstelling in hoofde van het slachtoffer en zijn rechtverkrijgenden aanleiding geven :

1° de schade die tegelijkertijd het gevolg is van de daad van het slachtoffer en van een tegen hem persoonlijk gerichte handeling van de vijand, op voorwaarde dat de daad van het slachtoffer niet is een misdrijf buiten de toepassing vallend van de amnestie in de besluitwet van 20 September 1945 bepaald, dat deze daad niet met de Belgische belangen in strijd blijkt te zijn en dat de schade de dood van het slachtoffer of een invaliditeit van ten minste 30 % heeft veroorzaakt;

2° de schade die het gevolg is van ontploffingen van munitie of van oorlogstuig, als er bij de daad, die haar veroorzaakt heeft, geen bedrog of grove schuld in hoofde van het slachtoffer aanwezig is;

3° de schade die het gevolg is van de schuld van de Belgische Staat, de gemeenten of andere openbare besturen.

§ 2. Onverminderd de rechten verkregen op grond van rechterlijke beslissingen in kracht van gewijsde gegaan of op grond van overeenkomsten tussen partijen tot stand gekomen, zijn de artikelen 1382 tot 1386bis van het Burgerlijk Wetboek niet van toepassing op de oorlogshandelingen bij deze wet bedoeld, die zich door de schuld van de Belgische Staat of van andere openbare besturen hebben voorgedaan.

Art. 4.

Wanneer de aangevoerde oorlogshandeling bestaat in het tewerkstellen in Duitsland of in een door Duitsland bezet

Art. 2.

Sont seuls réputés faits de guerre pour l'application de la présente loi :

1° les mesures prises ou les faits accomplis entre le 27 août 1939 et le 15 novembre 1945 par les puissances ennemies, leurs agents ou leurs ressortissants, à l'occasion de la guerre;

2° les mesures prises ou les faits accomplis entre le 27 août 1939 et le 15 février 1945 par l'Etat belge, les Nations alliées ou leurs agents à l'occasion de la défense ou de la libération de la Belgique, à l'exclusion des mesures de sécurité prises en mai 1940 par l'Etat belge à l'égard de certains citoyens;

3° les mesures prises ou les faits accomplis par les citoyens dans une pensée patriotique en vue de se soustraire aux ordres de réquisition de l'ennemi ou d'en atténuer les effets;

4° les crimes et délits contre les personnes commis entre le 10 mai 1940 et le 15 juillet 1945 :

a) à la faveur de la désorganisation des pouvoirs publics résultant de l'état de guerre;

b) à force ouverte ou par violence, par des attroupements ou rassemblements armés ou non armés;

5° les actes destinés à atteindre dans leurs moyens défensifs ou offensifs ou dans leur production les Etats en guerre avec la Belgique, ainsi que ceux destinés à atteindre certaines personnes en raison de leurs agissements contraires aux intérêts de l'Etat belge;

6° l'explosion, au cours de la guerre 1940-1945 ou postérieurement à celle-ci, de munitions et engins de guerre, non entrés dans le patrimoine de particuliers ou non pris ou repris en inventaire par l'armée.

Art. 3.

§ 1. Par dérogation à l'article premier, § 1, peuvent néanmoins donner lieu à réparation, dans le chef de la victime et de ses ayants droit :

1° le dommage résultant à la fois du fait de la victime et d'une action de l'ennemi dirigée personnellement contre elle, à condition que le fait de la victime ne constitue pas une infraction exclue de l'amnistie prévue à l'arrêté-loi du 20 septembre 1945, que ce fait n'apparaisse pas comme contraire aux intérêts belges et que le dommage ait causé la mort de la victime ou une invalidité d'au moins 30 %;

2° le dommage résultant d'explosions de munitions ou d'engins de guerre, si le fait qui l'a causé n'est constitutif ni de dol, ni de faute lourde dans le chef de la victime;

3° le dommage résultant de la faute de l'Etat belge, des communes ou d'autres administrations publiques.

§ 2. Sans préjudice des droits acquis en vertu de décisions judiciaires coulées en force de chose jugée ou en vertu de conventions avenues entre parties, les articles 1382 à 1386bis du Code civil ne sont pas applicables aux faits de guerre prévus par la présente loi, arrivés par la faute de l'Etat belge ou d'autres administrations publiques.

Art. 4.

Lorsque le fait de guerre allégué consiste en la mise au travail en Allemagne ou dans un pays occupé par l'Alle-

land behalve België, of in het zich vrijwillig onttrekken aan de arbeidsverplichtingen of verplichtingen van militaire aard door de vijand opgelegd, worden de bij deze wet bepaalde pensioenen alleen toegekend wanneer een uitvoerbare beslissing is uitgesproken door de overheden, die bevoegd zijn om kennis te nemen van de aanvragen om erkenning van de hoedanigheid van gedeporteerde voor verplichte arbeid van de oorlog 1940-1945 of van de hoedanigheid van werkweigeraar.

Elke pensioensaanvraag op grond van een oorlogshandeling bedoeld in het eerste lid kan worden beschouwd als een regelmatige aanvraag om in aanmerking te komen voor het statuut der gedeporteerden voor verplichte arbeid van de oorlog 1940-1945 of voor het statuut der burgerlijke weerstanders en der werkweigerars.

Art. 5.

§ 1. De bij deze wet toegekende pensioenen en uitkeringen vormen een forfaitaire schadeloosstelling; elke vergoeding, waartoe hetzelfde schadelijk feit aanleiding kan geven, wordt daarvan afgetrokken, met uitzondering van de vergoeding die het gevolg is van een contractuele verzekering.

Betreft het vergoedingen als rente uitbetaald, dan worden alleen de sommen, vervallen na de ingetreding van het pensioen, afgetrokken.

Betreft het een in kapitaal uit te betalen vergoeding, dan wordt zij, volgens de tabel in gebruik bij de Algemene Spaar- en Lijfrentekas, fictief omgezet in een rente, ingaande op de datum van de schade, en wordt de in het 2^e lid gestelde regel toegepast.

§ 2. In geen geval kan de overlevende echtgenoot als zodanig pensioenen, die krachtens deze wet verschuldigd zijn, samenvoegen; evenmin kan hij een krachtens deze wet verschuldigd pensioen samenvoegen met een pensioen, verschuldigd krachtens de samengeordende wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers 1914-1918 of krachtens de samengeordende wetten op de militaire pensioenen of krachtens de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

De overlevende echtgenoot kan op zijn verzoek de gunstigste regeling genieten.

HOOFDSTUK II.

Invaliditeitspensioenen.

Art. 6.

§ 1. Indien het schadelijk feit een invaliditeit van 10 % of meer tot gevolg heeft gehad, kan het slachtoffer aanspraak maken op een jaarlijks pensioen berekend op een basisbedrag, dat verkregen wordt door op de som van 308 frank een door de Koning bepaalde coëfficiënt toe te passen.

Op genoemd basisbedrag wordt een vermenigvuldiger toegepast, die volgens de onderstaande tabel vastgesteld is in verhouding tot het percentage der invaliditeit. Indien dit percentage, ofschoon hoger dan 10 %, geen veelvoud van 5 is, wordt het op het onmiddellijk hogere veelvoud van 5 afgerond.

10 %	...	...	...	...	...	1
15 %	...	...	...	...	...	1.5
20 %	...	...	...	...	...	4
25 %	...	...	...	...	...	5

magne, autre que la Belgique, ou la soustraction volontaire aux obligations de travail ou aux obligations à caractère militaire imposées par l'ennemi, les pensions prévues par la présente loi ne sont accordées que si une décision exécutoire a été rendue par les autorités compétentes pour connaître des demandes tendant à la reconnaissance de la qualité de déporté pour le travail obligatoire de la guerre 1940-1945 ou de la qualité de réfractaire.

Toute demande de pension fondée sur un fait de guerre prévu à l'alinéa 1er peut être considérée comme demande régulière tendant au bénéfice du statut des déportés pour le travail obligatoire de la guerre 1940-1945 ou du statut des résistants civils et des réfractaires.

Art. 5.

§ 1. Les pensions et allocations accordées par la présente loi constituent une réparation forfaitaire; toute indemnité à laquelle peut donner lieu le même fait dommageable en est déduite, à l'exception de l'indemnité résultant d'une assurance contractuelle.

S'il s'agit d'indemnités payées sous forme de rente, sont seules déduites les sommes échues ultérieurement à la date d'entrée en jouissance de la pension.

S'il s'agit d'une indemnité en capital, celle-ci est convertie fictivement en rente, prenant cours à la date du dommage, suivant le barème en usage à la Caisse Générale d'Épargne et de Retraite, et la règle énoncée à l'alinéa 2 est appliquée.

§ 2. En aucun cas, le conjoint survivant ne peut, à ce titre, cumuler des pensions dues en vertu de la présente loi, ni cumuler une pension due en vertu de la présente loi et une pension due à raison des lois coordonnées sur les réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre 1914-1918 ou des lois coordonnées sur les pensions militaires ou des lois coordonnées sur les pensions de réparation.

Si le conjoint survivant le demande, il peut bénéficier de la situation la plus favorable.

CHAPITRE II.

Des pensions d'invalidité.

Art. 6.

§ 1. Si le fait dommageable a entraîné une invalidité de 10 % ou plus, la victime peut prétendre à une pension annuelle, calculée sur la base obtenue en affectant d'un coefficient fixé par le Roi la somme de 308 francs.

Cette base est affectée d'un multiplicateur déterminé selon le tableau suivant, en fonction du taux d'invalidité. Si ce taux, tout en dépassant 10 %, n'est pas un multiple de 5, il est porté au multiple de 5 immédiatement supérieur.

10 %	...	...	...	...	...	1
15 %	...	...	...	...	...	1.5
20 %	...	...	...	...	...	4
25 %	...	...	...	...	...	5

30 %	...	...	...	...	6
35 %	...	...	...	...	7
40 %	...	...	...	...	8
45 %	...	...	...	...	9
50 %	...	...	...	...	10
55 %	...	...	...	...	11
60 %	...	...	...	...	13.25
65 %	...	...	...	...	14.25
70 %	...	...	...	...	16
75 %	...	...	...	...	17.25
80 %	...	...	...	...	19.25
85 %	...	...	...	...	20.50
90 %	...	...	...	...	22.50
95 %	...	...	...	...	23.75
100 %	...	...	...	...	26

30 %	...	...	...	...	6
35 %	...	...	...	...	7
40 %	...	...	...	...	8
45 %	...	...	...	...	9
50 %	...	...	...	...	10
55 %	...	...	...	...	11
60 %	...	...	...	...	13.25
65 %	...	...	...	...	14.25
70 %	...	...	...	...	16
75 %	...	...	...	...	17.25
80 %	...	...	...	...	19.25
85 %	...	...	...	...	20.50
90 %	...	...	...	...	22.50
95 %	...	...	...	...	23.75
100 %	...	...	...	...	26

Het aldus verkregen bedrag wordt op het onmiddellijk lagere veelvoud van 10 afgerond, zonder inachtneming van de gedeelten van een frank.

§ 2. Het bedrag van het pensioen wordt verhoogd :

1° met 60 %, wanneer het globaal inkomen dat in aanmerking komt voor de zetting van de aanvullende belasting op naam van de gerechtigde of zijn echtgenoot of, zo hij minderjarig is, van zijn bloedverwanten in de opgaande linie, voor het belastingjaar voorafgaand aan het jaar waarin de aanvraag is ingediend, niet meer bedraagt dan het van die belasting vrijgestelde minimum;

2° met 30 %, wanneer dat inkomen meer bedraagt dan genoemd minimum, zonder echter 150 % daarvan te overschrijden.

Artikel 45, § 2, van de samengeordende wetten op de inkomstenbelastingen is van toepassing, zelfs wanneer het gezinshoofd minder dan drie kinderen ten laste heeft.

Wanneer de aanvraag vóór de inwerkingtreding van deze wet is ingediend, worden in aanmerking genomen de inkomsten die behoren tot het belastingjaar dat aan het jaar van de bekendmaking der wet voorafgaat.

De verhogingen met 30 en 60 % worden voor vijf jaar toegestaan of geweigerd. Om de vijf jaar wordt een nieuw onderzoek ingesteld. De in aanmerking te nemen inkomsten zijn die, welke behoren tot het belastingjaar dat aan het jaar der herziening voorafgaat.

§ 3. Indien de schade is veroorzaakt door een der oorlogshandelingen in artikel 4 bepaald en indien aan het slachtoffer door de instanties bedoeld in hetzelfde artikel wegens dezelfde oorlogshandeling de titel van gedeporteerde voor verplichte arbeid of van werkweigeraar is verleend, wordt het voor die schade toegekende pensioen met 10 % verhoogd.

Is er meer dan één lichaamsgebrek, dan wordt echter die verhoging slechts toegekend op het gedeelte van het pensioen betreffende de invaliditeiten die het rechtstreeks gevolg zijn van de deportatie of de werkweigerings.

§ 4. Indien het schadelijk feit een invaliditeit van 66 % of meer tot gevolg heeft gehad, ontvangt het slachtoffer, die op dat ogenblik de hoedanigheid bezat van arbeider buiten dienstverband of van loonarbeider in de zin van de wet van 4 Augustus 1930 samengeordend op 19 December 1939 en van de wet van 10 Juni 1937, en die krachtens die wetten geen aanspraak op kinderbijslagen heeft, voor ieder kind ten laste beneden 18 jaar, vergoedingen gelijk aan de kinderbijslagen die hem zouden verschuldigd zijn indien hij voor genoemde wetten in aanmerking kwam.

Deze vergoedingen worden ten laste van het Rijk uitbetaald door de Nationale Compensatiekas voor gezinsvergoedingen of door de Nationale onderlinge Kas voor kindertoeslagen.

Le montant ainsi obtenu est ramené au multiple de 10 immédiatement inférieur, compte non tenu des fractions de francs.

§ 2. Le montant de la pension est augmenté :

1° de 60 % lorsque le revenu global envisagé pour l'assiette de l'impôt complémentaire au nom du bénéficiaire ou de son conjoint ou de ses ascendants s'il est mineur d'âge, n'excède pas, pour l'exercice fiscal qui précède l'année au cours de laquelle la demande a été introduite, le minimum exonéré de cet impôt;

2° de 30 % lorsque ces revenus excèdent le dit minimum sans cependant dépasser 150 % de celui-ci.

L'article 45, § 2, des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus est applicable, même si le chef de famille compte moins de trois enfants à charge.

Lorsque la demande a été introduite antérieurement à l'entrée en vigueur de la présente loi, les revenus à prendre en considération sont ceux afférents à l'exercice fiscal précédant l'année de la publication de la loi.

Les augmentations de 30 et 60 % sont accordées ou refusées pour une durée de cinq ans. Un nouvel examen a lieu de cinq en cinq ans. Les revenus à prendre en considération sont ceux afférents à l'exercice fiscal précédant l'année de la revision.

§ 3. Si le dommage a été causé par un des faits de guerre prévus à l'article 4 et si, en raison de ce fait de guerre, le titre de déporté pour le travail obligatoire ou la qualité de réfractaire est reconnu à la victime par les autorités visées au même article, la pension afférente à ce dommage est majorée de 10 %.

En cas d'infirmités multiples, cette majoration n'est toutefois octroyée que pour la partie de la pension afférente aux invalidités résultant directement de la déportation ou du réfractariat.

§ 4. Si le fait dommageable a entraîné une invalidité de 66 % ou plus, la victime qui avait à ce moment la qualité de travailleur indépendant ou de travailleur salarié, au sens de la loi du 4 août 1930 coordonnée le 19 décembre 1939 et de la loi du 10 juin 1937, et qui n'a pas droit en vertu de ces lois à des allocations familiales, reçoit, pour chaque enfant à charge âgé de moins de 18 ans, des indemnités égales aux allocations familiales qui lui seraient dues si elle bénéficiait des dites lois.

181

Ces indemnités sont payées, à charge de l'Etat, par la Caisse nationale de compensation pour allocations familiales ou par la Caisse mutuelle nationale d'allocations familiales.

Art. 7.

Het percentage invaliditeit wordt geschat overeenkomstig de officiële Belgische schaal tot vaststelling van de graad van invaliditeit, goedgekeurd bij het besluit van de Regent van 12 Februari 1946, genomen ter uitvoering van artikel 32 van de op 11 Augustus 1923 samengeordende wetten op de militaire pensioenen.

De schatting geschiedt afzonderlijk per aangetast lid, functie of physiologisch stelsel, waarbij eventueel van het percentage dat voor elk van deze is verkregen, wordt afgetrokken het percentage van de invaliditeit die het gevolg is van naverschijnselen, te wijten aan vreemde factoren welke de oorlogshandeling door de verzoeker aangevoerd voorafgaan, haar begeleiden of er op zijn gevolgd.

Is er meer dan één lichaamsgebrek, dan wordt het percentage invaliditeit integraal toegekend voor het zwaarste gebrek, en worden de andere percentages berekend in verhouding tot de overblijvende validiteit.

Ingeval de aanspraak op het bij deze wet bepaalde pensioen uit hoofde van een andere aandoening samengaat met de aanspraak op een militair of burgerlijk pensioen ten bezware van het Rijk, wordt het totale percentage invaliditeit berekend overeenkomstig het bepaalde in dit artikel, met dien verstande dat de lichaamsgebreken gerangschikt worden in de afnemende volgorde van hun belang.

Het percentage invaliditeit dat voor de vaststelling van het pensioen in aanmerking wordt genomen, wordt verkregen door van de uitkomst van die berekening af te trekken het percentage invaliditeit van het andere pensioen of van de andere pensioenen die onaantastbaar blijven.

Art. 8.

§ 1. De invaliditeitspensioenen worden alleen toegekend zo de ongeschiktheid ten minste 30 dagen duurt. Zij worden tijdelijk toegekend behalve in geval van blindheid, enucleatie, afzetting van een lid, een vinger of een teen.

Het percentage invaliditeit wordt vijf en tien jaar na de beslissing tot toekenning van het pensioen herzien door de gerechtelijk-geneeskundige dienst afhankelijk van het Ministerie van Volksgezondheid. Die termijnen gaan in de dag waarop de beslissing uitvoerbaar wordt.

Het eerste en het tweede tijdelijke pensioen, voor vijf jaar toegekend, kunnen een afnemende of toenemende schaal van in aanmerking te nemen invaliditeitspercentage behelzen; in zodanig geval wordt het pensioen vereffend of afgeschaft de eerste dag van het trimester volgend op de datum, waarop het percentage invaliditeit komt te staan op of lager is dan 10 %.

§ 2. Wanneer het pensioen is toegekend voor verschillende verminkingen, verlammingen of gebreken, waarover bij verschillende beslissingen uitspraak is gedaan, heeft de herziening voor elk van die beslissingen afzonderlijk plaats binnen de termijnen bij dit artikel bepaald.

§ 3. Elk periodiek geneeskundig onderzoek waaraan de verzoeker wordt onderworpen, wordt gedaan door geneesheren die hem niet vroeger hebben onderzocht.

§ 4. De Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers behoren, kan beslissen de eerste herziening niet te laten doen, wanneer deze moet plaats hebben minder dan zes maanden na het geneeskundig onderzoek dat de belanghebbende, na een aanvraag om herziening wegens verergering, heeft ondergaan.

Art. 7.

Le taux de l'invalidité est évalué conformément au barème officiel belge des invalidités, approuvé par l'arrêté du Régent du 12 février 1946 pris en exécution de l'article 32 des lois sur les pensions militaires coordonnées le 11 août 1923.

L'évaluation se fait séparément par membre, fonction ou système physiologique atteint, en déduisant éventuellement du taux obtenu pour chacun de ceux-ci le taux de l'invalidité résultant de séquelles dues à des facteurs étrangers, antérieurs, concomitants ou postérieurs au fait de guerre que le requérant fait valoir.

Dans le cas d'infirmités multiples, le taux d'invalidité est attribué intégralement pour l'infirmité la plus grave, les autres taux étant calculés en proportion de la validité restante.

Dans le cas où le titre à la pension prévue par la présente loi se cumule du chef d'un autre affection avec le titre à une pension militaire ou civile d'invalidité à charge de l'Etat, le calcul du taux total d'invalidité se fait conformément aux dispositions du présent article, les infirmités étant rangées dans l'ordre décroissant de leur importance.

Le taux d'invalidité à prendre en considération pour la fixation de la pension est établi, en déduisant du résultat de ce calcul les taux d'invalidité de l'autre ou des autres pensions qui restent intangibles.

Art. 8.

§ 1. Les pensions d'invalidité ne sont accordées que si l'incapacité a une durée de 30 jours au moins. Elles sont accordées à titre temporaire, sauf les cas de cécité, d'énucléation, d'amputation d'un membre, d'un doigt ou d'un orteil.

Le taux d'invalidité est révisé par l'Office médico-légal ressortissant au ministère de la Santé publique, cinq et dix ans après la décision octroyant la pension. Ces délais prennent cours au jour où cette décision est exécutoire.

La première et la deuxième pension temporaire peuvent comporter une échelle dégressive ou progressive du taux d'invalidité à prendre en considération; dans ce cas, la pension est liquidée ou supprimée au premier jour du trimestre qui suit la date à laquelle le taux de l'invalidité atteint ou est inférieur à 10 %.

§ 2. Lorsque la pension est accordée pour plusieurs mutilations, impotences ou infirmités à l'égard desquelles il a été statué par des décisions différentes, chacune de ces décisions donne lieu séparément à révision dans les délais prévus par le présent article.

§ 3. Chaque examen médical périodique auquel est soumis le requérant est fait par d'autres médecins que ceux l'ayant examiné précédemment.

§ 4. Le Ministre ayant les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions a la faculté de ne pas faire procéder à la première révision lorsque celle-ci doit avoir lieu moins de six mois après l'examen médical que l'intéressé a subi après une demande de révision pour aggravation.

Echter moet de tweede herziening altijd plaats hebben vijf jaar na de datum, waarop de eerste had moeten geschieden.

Art. 9.

Wanneer de beslissing tot toekenning van het pensioen meer dan vijf jaar vóór de inwerkingtreding van deze wet is genomen, heeft de eerste herziening, in afwijking van artikel 8, § 1, plaats vóór het verstrijken van een jaar na de inwerkingstelling van de wet, op een door de Koning te bepalen datum.

Het pensioen dat de belanghebbende genoot, wordt verder uitbetaald tot de datum van de in artikel 21, § 3, bepaalde ministeriële beslissing.

Wanneer evenwel een vertraging van de herziening aan de belanghebbende te wijten is, kan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen der burgerlijke oorlogsslachtoffers behoren de uitbetaling van het pensioen schorsen.

De twee alinea's hierboven zijn van toepassing in geval van de herziening bepaald in artikel 8, § 1, alinea 2.

Art. 10.

§ 1. De zwaar-invaliden die ingevolge hun lichaamsgebreken niet bij machte zijn zich voort te bewegen, zich te verplaatsen of sommige voor het leven essentiële handelingen te verrichten, en die verplicht zijn gewoonlijk een beroep te doen op de zorgen van een derde, kunnen, benevens op het eigenlijke invaliditeitspensioen, aanspraak maken op een bijzondere vergoeding, waarvan het maximum gelijk is aan 75 % van het pensioenbedrag dat voor een invaliditeit van 100 % verkregen wordt door de in artikel 6, §§ 1 en 2, bepaalde berekening.

De voorwaarden van toekenning van die bijzondere vergoeding worden bij koninklijk besluit vastgesteld.

§ 2. De geamputeerden wier invaliditeit krachtens de artikelen 71 tot 76 en 216 tot 221 van de officiële Belgische schaal tot vaststelling van de graad van invaliditeit in aanmerking is genomen, hebben, benevens op het pensioen, recht op een bijkomende vergoeding, genaamd amputatievergoeding.

Het percentage invaliditeit dat voor de in de hierboven bedoelde amputaties wordt toegekend, is datgene dat bij de wet van 5 Mei 1936 tot herziening van de aan de oorlogsgeamputeerden verleende vergoedingen is vastgesteld.

Het bedrag van de vergoeding is vastgesteld als volgt :

Voor 90 %	7,000 frank.
Voor 85 %	6,000 frank.
Voor 80 %	4,000 frank.

§ 3. Verminkte zwaar-invaliden met 100 % invaliditeit kunnen, benevens op het pensioen, aanspraak maken op vergoedingen van 10,000 tot 25,000 frank overeenkomstig de tabel ingevoegd in artikel 15, b, van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen.

§ 4. De vergoedingen in de §§ 1, 2 en 3 van dit artikel genoemd kunnen samengevoegd worden.

Art. 11.

De personen die vergoedingen als bedoeld in artikel 10 genieten, moeten, op straffe van verlies van het recht op de vergoedingen, een geneeskundige heropleiding en een nieuwe beroepsvorming ondergaan, op Staatskosten en onder toezicht van de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen der burgerlijke oorlogsslachtoffers behoren.

De wijze waarop deze bepaling wordt toegepast, wordt bij koninklijk besluit geregeld.

Toutefois, la seconde revision doit toujours avoir lieu cinq ans après la date à laquelle la première aurait dû avoir lieu.

Art. 9.

Lorsque la décision octroyant la pension a été prise plus de cinq ans avant l'entrée en vigueur de la présente loi, la première revision, par dérogation à l'article 8, § 1, aura lieu avant l'expiration d'une année suivant la mise en vigueur de la loi, à une date qui sera déterminée par le Roi.

La pension dont bénéficiait l'intéressé continue à être liquidée jusqu'à la date de la décision ministérielle prévue au § 3 de l'article 21.

Toutefois, si par le fait de l'intéressé la revision est retardée, le Ministre ayant les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions peut suspendre la liquidation de la pension.

Les deux alinéas précédents sont applicables à la revision prévue à l'article 8, § 1, alinéa 2.

Art. 10.

§ 1. Les grands invalides qui, par leurs infirmités, sont incapables de se mouvoir, de se conduire ou d'accomplir seuls certains actes essentiels de la vie et sont obligés de recourir d'une manière habituelle aux soins d'une tierce personne, peuvent prétendre, en sus de la pension d'invalidité proprement dite, à une indemnité spéciale dont le taux maximum est égal à 75 % du montant de la pension qui résulte, pour une invalidité de 100 %, du calcul prévu à l'article 6, §§ 1 et 2.

Les conditions d'octroi de cette indemnité spéciale seront fixées par arrêté royal.

§ 2. Les amputés dont l'invalidité a été retenue en vertu des articles 71 à 76 et 216 à 221 du barème officiel belge des invalidités ont droit, en sus de la pension, à une indemnité supplémentaire, dite indemnité pour amputation.

Le taux d'invalidité attribué aux amputations visées par les articles ci-dessus est celui fixé par la loi du 5 mai 1936 revisant les indemnités accordées aux amputés de la guerre.

Le montant de l'indemnité est fixé comme suit :

Pour 90 %	7,000 francs.
Pour 85 %	6,000 francs.
Pour 80 %	4,000 francs.

§ 3. Les grands invalides mutilés à 100 % d'invalidité peuvent prétendre, en sus de la pension, à des indemnités allant de 10,000 à 25,000 francs conformément au tableau inséré dans l'article 15, b, des lois coordonnées sur les pensions de réparation.

§ 4. Les indemnités prévues aux §§ 1er, 2 et 3 du présent article peuvent se cumuler.

Art. 11.

Les personnes bénéficiant des indemnités prévues à l'article 10 seront soumises, sous peine de perdre le bénéfice des dites indemnités, à une rééducation médicale et professionnelle aux frais de l'Etat et sous le contrôle du Ministre ayant les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions.

Les modalités d'application de la présente disposition seront réglées par arrêté royal.

Het bepaalde in dit artikel kan bij koninklijk besluit toepasselijk verklaard worden op andere categorieën van gerechtigden op deze wet, wier maatschappelijke aanpassing door zodanige heropleiding kan worden bevorderd.

Art. 12.

De invaliditeitspensioenen gaan in de eerste dag van de maand waarin de aanvraag is ingediend, maar kunnen geen uitwerking hebben vóór de datum van het schadelijk feit.

HOOFDSTUK III.

Pensioenen van rechtverkrijgenden.

Art. 13.

§ 1. Als rechtverkrijgenden in de zin van het eerste artikel, § 1, *b*, worden aangemerkt :

1° De overlevende echtgenoot, indien het huwelijk plaats had vóór de verwonding of vóór de oorsprong van de ziekte of van dezer verergering, die het gevolg zijn van de oorlogshandeling, en indien hij voor het overlijden van het slachtoffer niet van tafel en bed was gescheiden ingevolge een aanvraag door dit slachtoffer ingediend; de weduwnaars moeten bovendien reeds vóór de oorlogshandeling aangetast zijn door een blijvende gebrekkigheid waardoor het hun onmogelijk is in hun onderhoud te voorzien.

2° De wettige, gewettigde en aangenomen kinderen, de natuurlijke kinderen door het slachtoffer erkend, de natuurlijke kinderen die niet door hun moeder erkend zijn indien de naam van die moeder, welke oorlogsslachtoffer is, op de geboorteakte vermeld staat, de natuurlijke kinderen die niet door hun vader erkend zijn indien die vader, welke oorlogsslachtoffer is, veroordeeld was om hun het jaarlijkse pensioen bedoeld in artikel 340, *b*, van het Burgerlijk Wetboek uit te betalen.

Om voor deze wet in aanmerking te komen, moeten die kinderen verwekt zijn vóór de oorlogshandeling die de verwonding, de ziekte of dezer verergering heeft veroorzaakt.

Zo het slachtoffer echter kinderen uit hetzelfde huwelijk nalaat die de hoedanigheid van rechtverkrijgende in de zin van dit artikel hebben, worden de na de oorlogshandeling verwekte kinderen als rechtverkrijgenden aangemerkt.

Is het slachtoffer de man, dan kan het kind geen enkele aanspraak hebben wanneer het driehonderd dagen na de ontbinding van het huwelijk is geboren of wanneer bewezen is dat de man gedurende de tijd die verlopen is sedert de driehonderdste tot de honderdtachtigste dag vóór de geboorte van dat kind, hetzij uit oorzaak van verwijdering, hetzij tengevolge van enig toeval, in de fysieke onmogelijkheid was om met zijn vrouw gemeenschap te hebben.

De voorgaande bepalingen zijn van toepassing op de kinderen van vreemdelingen of staatlozen, bedoeld in het eerste artikel, § 1, *c*, van deze wet.

3° De vader en de moeder van het slachtoffer of één van hen, wanneer de andere overleden is, indien het recht op pensioen niet aan voornoemde personen kan worden toegekend.

Indien de ouders uit de echt gescheiden, van tafel en bed of feitelijk gescheiden zijn, is het pensioen hun afzonderlijk verschuldigd. In dat geval wordt als rechtverkrijgende alleen die echtgenoot aangemerkt die het slachtoffer gedurende ten minste vijf jaar vóór de leeftijd van achttien jaar heeft opgevoed en onderhouden.

Les dispositions du présent article pourront être étendues par arrêté royal à d'autres catégories de bénéficiaires de la présente loi, dont la réadaptation sociale peut être favorisée par semblable rééducation.

Art. 12.

Les pensions d'invalidité prennent cours le premier jour du mois de l'introduction de la demande, sans qu'elles puissent sortir des effets à une date antérieure à celle du fait dommageable.

CHAPITRE III.

Des pensions d'ayants droit.

Art. 13.

§ 1. Sont considérés comme ayants droit au sens de l'article premier, § 1, *b* :

1° Le conjoint survivant, si le mariage est antérieur à la blessure ou à l'origine de la maladie ou de son aggravation résultant du fait de guerre et si, avant le décès de la victime, il n'était pas séparé de corps à la suite d'une demande formée par la victime; les veufs doivent en outre être atteints, dès avant le fait de guerre, d'une infirmité permanente les mettant dans l'impossibilité de pourvoir à leur subsistance.

2° Les enfants légitimes, légitimés et adoptés, les enfants naturels reconnus par la victime, les enfants naturels non reconnus par leur mère si le nom de celle-ci, victime du fait de guerre, est énoncé dans l'acte de naissance, les enfants naturels non reconnus par leur père si celui-ci, victime du fait de guerre, avait été condamné à leur payer la pension annuelle prévue à l'article 340, *b*, du Code civil.

Pour bénéficier de la présente loi, ces enfants doivent avoir été conçus antérieurement au fait de guerre cause de la blessure, de la maladie ou de son aggravation.

Toutefois, si la victime laisse des enfants du même lit qui ont la qualité d'ayant droit au sens du présent article, les enfants conçus postérieurement au fait de guerre sont considérés comme ayants droit.

Lorsque la victime est le mari, aucun titre ne peut exister pour l'enfant né trois cents jours après la dissolution du mariage ou s'il est établi que, pendant le temps qui a couru depuis le trois centième jusqu'au cent quatre-vingtième jour avant la naissance de cet enfant, le mari, soit pour cause d'éloignement, soit par effet de quelque accident, a été dans l'impossibilité physique de cohabiter avec sa femme.

Les dispositions ci-dessus s'appliquent aux enfants d'étrangers ou d'apatrides visés à l'article premier, § 1, *c*, de la présente loi.

3° Si le droit à la pension ne peut être reconnu aux personnes citées ci-dessus, les père et mère de la victime ou l'un de ceux-ci, lorsque l'autre est décédé.

Si les parents sont divorcés, séparés judiciairement ou de fait, la pension leur est due séparément. Dans ce cas, n'est considéré comme ayant droit que celui des époux qui aura élevé et entretenu la victime pendant une période de cinq ans au moins avant l'âge de dix-huit ans.

Dezelfde voordelen als aan de vader of de moeder zijn verleend, kunnen toegekend worden aan de personen die bewijzen dat zij het slachtoffer ten minste gedurende vijf jaar voordat hij achttien jaar is geworden, hebben opgenomen, opgevoed en onderhouden.

4° De grootouders van het slachtoffer of één hunner, indien het recht op pensioen niet aan voornoemde personen kan worden toegekend.

5° Bij ontstentenis van voornoemde personen, de broeders en zusters beneden zestien jaar van wie het slachtoffer de steun was.

§ 2. De toekenning van het pensioen aan de rechtverkrijgenden van een voorgaande rang belet het pensioen aan andere rechtverkrijgenden later toe te kennen.

Art. 14.

§ 1. Het pensioen van de overlevende echtgenoot wordt berekend door de jaarlijkse basis, overeenkomstig artikel 6 van deze wet bekomen, met 16.5 te vermenigvuldigen.

Het bekomen bedrag wordt op het onmiddellijk lagere veelvoud van 10 afgerond zonder inachtneming van gedeelten van één frank.

Tenzij het slachtoffer door het schadelijk feit is gedood of binnen vijf jaar na het schadelijk feit ingevolge verwondingen, traumatismen of een ongeval, is overleden, wordt het pensioen evenwel met een vierde of de helft verminderd wanneer uit de toedracht der zaak blijkt dat vreemde factoren voor een vierde of voor de helft de werkelijke oorzaken van het overlijden hebben bepaald.

Naar die verhoudingen wordt het pensioen eveneens verminderd wanneer het slachtoffer onderscheidenlijk vijftien en vijf en twintig jaar na het schadelijk feit is overleden.

§ 2. Het bedrag van het pensioen wordt met 60 % verhoogd, wanneer het globaal inkomen dat in aanmerking komt voor de zetting van de aanvullende personele belasting op naam van de gerechtigde, voor het belastingjaar voorafgaand aan het jaar, waarin de aanvraag is ingediend, niet meer bedraagt dan het van die belasting vrijgestelde minimum.

Artikel 45, § 2, van de samengeordende wetten op de inkomstenbelastingen is van toepassing, zelfs wanneer het gezinshoofd minder dan drie kinderen ten laste heeft.

Wanneer de aanvraag vóór de inwerkingtreding van deze wet is ingediend, worden in aanmerking genomen de inkomsten die behoren tot het belastingjaar dat aan het jaar van de bekendmaking der wet voorafgaat.

De verhoging met 60 % wordt voor vijf jaar toegestaan of geweigerd. Om de vijf jaar wordt een nieuw onderzoek ingesteld. De in aanmerking te nemen inkomsten zijn die, welke behoren tot het belastingjaar dat aan het jaar van herziening voorafgaat.

§ 3. Bij een nieuw huwelijk of bij kennelijk buitenechtelijke samenleving kan de overlevende echtgenoot geen aanspraak maken op pensioen.

Wordt het pensioen hem uitbetaald, dan verliest hij het voordeel er van met ingang van de eerste dag van het trimester dat volgt op het trimester tijdens hetwelk het nieuwe huwelijk heeft plaats gehad of de buitenechtelijke samenleving is begonnen.

Alleen de Commissie van beroep is bevoegd om te oordelen over het bestaan van buitenechtelijke samenleving, haar kennelijk karakter en om vast te stellen op welke datum zij begonnen is.

Les mêmes avantages que ceux consentis au père ou à la mère pourront être consentis aux personnes qui prouveront avoir recueilli, élevé et entretenu la victime pendant une période de cinq ans au moins avant qu'elle ait atteint l'âge de dix-huit ans.

4° Si le droit à la pension ne peut être reconnu aux personnes citées ci-dessus, les grands-parents de la victime ou l'un d'eux.

5° A défaut de personnes citées ci-dessus, les frères et sœurs âgés de moins de seize ans, dont la victime était le soutien.

§ 2. L'octroi de la pension aux ayants droit de rang antérieur fait obstacle à ce qu'ultérieurement la pension soit accordée à d'autres ayants droit.

Art. 14.

§ 1. La pension du conjoint survivant est calculée en multipliant par 16.5 la base annuelle obtenue conformément à l'article 6 de la présente loi.

Le montant obtenu est ramené au multiple de 10 immédiatement inférieur sans tenir compte des fractions de francs.

Toutefois, hors le cas de la victime tuée par le fait dommageable ou décédée des suites de blessures, de traumatismes ou d'accident dans les cinq ans du fait dommageable, la pension sera réduite d'un quart ou de la moitié lorsqu'il résulte des faits de la cause que des facteurs étrangers sont intervenus pour un quart ou pour la moitié dans les causes réelles du décès.

La pension sera également réduite dans ces proportions lorsque le décès a lieu respectivement quinze et vingt-cinq ans après le fait dommageable.

§ 2. Le montant de la pension est augmenté de 60 % lorsque le revenu global envisagé pour l'assiette de l'impôt complémentaire personnel au nom du bénéficiaire n'excède pas, pour l'exercice fiscal qui précède l'année au cours de laquelle la demande a été introduite, le minimum exonéré de cet impôt.

L'article 45, § 2, des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus est applicable, même si le chef de famille compte moins de trois enfants à charge.

Lorsque la demande a été introduite antérieurement à l'entrée en vigueur de la présente loi, les revenus à prendre en considération sont ceux afférents à l'exercice fiscal précédant l'année de la publication de la loi.

L'augmentation de 60 % est accordée ou refusée pour une durée de cinq ans. Un nouvel examen a lieu de cinq en cinq ans. Les revenus à prendre en considération sont ceux afférents à l'exercice fiscal précédant l'année de la révision.

§ 3. Le conjoint survivant remarié ou vivant en concubinage notoire ne peut prétendre à pension.

Si celle-ci lui est payée, il en perd le bénéfice à partir du premier jour du trimestre qui suit celui au cours duquel a lieu le remariage ou le début du concubinage.

La Commission d'appel a seule compétence pour apprécier l'existence du concubinage, son caractère de notoriété et fixer la date de son début.

Art. 15.

§ 1. De in artikel 13, § 1, 2°, genoemde kinderen die geen recht hebben op de kinderbijslag voor wezen bepaald bij de wetten op de kinderbijslag voor loonarbeiders, ontvangen tot op achttienjarige leeftijd vergoedingen gelijk aan de kinderbijslag welke hun zou verschuldigd zijn indien zij het voordeel van voornoemde wetten genoten.

Die vergoedingen worden door de Nationale Kas voor gezinsvergoedingen ten laste van de Staat uitgekeerd; de daartoe vereiste kredieten worden op de gewone begroting der pensioenen uitgetrokken.

§ 2. Bovendien hebben de kinderen, bedoeld in § 1 van dit artikel, samen recht op een pensioen, dat berekend wordt door de jaarlijkse basis, overeenkomstig artikel 6, § 1, bekomen, met 20 te vermenigvuldigen :

- a) indien zij ouderloos zijn;
- b) indien het slachtoffer hun vader was, wanneer de moeder van hem uit de echt gescheiden was van deze of ingevolge een door het slachtoffer ingediende aanvraag van tafel en bed gescheiden was;
- c) indien tegen het overlevende slachtoffer krachtens de artikelen 14, § 3, en 29 uitsluiting, verval of opheffing van zijn rechten is uitgesproken.

Het bedrag van het pensioen wordt op het onmiddellijk lagere veelvoud van 10 afgerond zonder inachtneming van gedeelten van één frank.

Dit pensioen wordt uitgekeerd tot dat het jongste kind de leeftijd van één en twintig jaar heeft bereikt.

§ 3. Het pensioen kan verminderd worden onder de voorwaarden bepaald in artikel 14, § 1, derde en vierde lid.

§ 4. Laat het slachtoffer bovendien kinderen uit een ander huwelijk of rechtverkrijgende natuurlijke kinderen na, dan komen deze in aanmerking voor de verdeling van het in § 2 bedoelde pensioen.

§ 5. De kinderen genieten verder de in de §§ 1 en 2 bepaalde voordelen, na de leeftijdsgrenzen, bij die paragrafen vastgesteld, te hebben bereikt, wanneer zij wegens hun lichaams- of geestestoestand voor het uitoefenen van enig beroep ongeschikt zijn.

In dat geval genieten zij die voordelen zolang de ongeschiktheid voortduurt.

De ongeschiktheid wordt vastgesteld door de gerechtelijk-geneeskundige dienst.

Art. 16.

Zo het slachtoffer op het ogenblik van de oorlogshandeling 14 jaar was geworden en het globaal inkomen, dat in aanmerking komt voor de zetting van de aanvullende personele belasting op naam van de gerechtigde of van zijn echtgenoot, voor het belastingjaar voorafgaand aan het jaar waarin de aanvraag is ingediend, niet meer bedraagt dan het van die belasting vrijgestelde minimum, worden de pensioenen van bloedverwanten in de opgaande linie berekend naar de volgende bedragen die van een bij koninklijk besluit vast te stellen coëfficiënt worden voorzien :

- a) 3.800 frank :
 - voor de vader en de moeder samen; bij overlijden van de vader wordt het pensioen van ambtswege aan de moeder overgedragen;
 - voor de niet hertrouwde moeder-weduwe;
 - voor de niet gehuwde moeder, indien zij de enige gerechtigde is;

Art. 15.

§ 1. Les enfants cités à l'article 13, § 1, 2°, n'ayant pas droit aux allocations familiales pour orphelins prévues par la législation en matière d'allocations familiales pour travailleurs salariés, reçoivent, jusqu'à l'âge de 18 ans, des indemnités égales aux allocations familiales qui leur seraient dues s'ils bénéficiaient de la dite législation.

Ces indemnités sont payées à charge de l'Etat par la Caisse nationale d'allocations familiales; les crédits nécessaires à cette fin seront inscrits au budget ordinaire des Pensions.

§ 2. En outre, les enfants visés au § 1 du présent article ont droit conjointement à une pension calculée en multipliant par 20 la base annuelle obtenue conformément à l'article 6, § 1 :

- a) s'ils sont orphelins de père et de mère;
- b) si la victime était leur père, quand la mère était divorcée d'avec celui-ci ou quand elle était séparée de corps à la suite d'une demande formulée par la victime;
- c) si le conjoint survivant est frappé d'exclusion, de déchéance ou de suppression de ses droits en vertu des articles 14, § 3, et 29.

Le montant de la pension est ramené au multiple de 10 immédiatement inférieur, sans tenir compte des fractions de franc.

Cette pension est payée jusqu'à ce que le plus jeune des enfants ait atteint l'âge de vingt et un ans.

§ 3. La pension peut être réduite dans les conditions prévues à l'article 14, § 1, alinéas 3 et 4.

§ 4. Lorsque la victime laisse en outre des enfants d'un autre lit ou des enfants naturels ayants droit, ceux-ci interviennent dans la répartition de la pension prévue au § 2.

§ 5. Les enfants continuent à jouir des avantages prévus aux §§ 1 et 2, après avoir atteint les limites d'âge fixées par ceux-ci, lorsqu'ils sont incapables d'exercer une profession quelconque en raison de leur état physique ou mental.

Dans ce cas, le bénéfice de ces avantages reste acquis pour la durée de l'incapacité.

Celle-ci est constatée par l'Office médico-légal.

ART. 10.

Si la victime avait atteint l'âge de 14 ans au moment du fait de guerre et que le revenu global envisagé pour l'assiette de l'impôt complémentaire personnel au nom du bénéficiaire ou de son conjoint n'excède pas, pour l'exercice fiscal qui précède l'année de la demande, le minimum exonéré de cet impôt, les pensions d'ascendant sont calculées suivant les taux ci-après, qui sont effectifs d'un coefficient à fixer par arrêté royal :

- a) 3,800 francs :
 - pour le père et la mère conjointement; en cas de décès du père, la pension est reversée d'office à la mère;
 - pour la mère veuve non remariée;
 - pour la mère non mariée si elle est uniquement bénéficiaire;

voor de alleenstaande uit de echt, van tafel en bed, of feitelijk gescheiden moeder, wanneer zij het slachtoffer gedurende een periode van ten minste vijf jaar vóór de leeftijd jaar alleen heeft opgevoed en onderhouden;

voor de moeder alleen, ingeval de vader afstand doet;

voor de vrouw alleen in het geval in artikel 13, § 2, bedoeld.

b) 1.900 frank :

voor de vader, indien hij de enige gerechtigde is;

voor de vader en de moeder elk afzonderlijk, wanneer zij uit de echt, van tafel en bed, of feitelijk gescheiden zijn : in dat geval kan het pensioen van de ene niet verhoogd worden ten gevolge van het overlijden van de andere;

voor de hertrouwde moeder of voor die welke vóór het overlijden van het slachtoffer niet gehuwd was, maar daarna een huwelijk is aangegaan;

voor een andere persoon dan de alleenstaande vrouw in het geval in artikel 13, § 2, bedoeld;

voor iedere grootvader of iedere grootmoeder.

Wanneer de aanvraag vóór de inwerkingtreding van deze wet is ingediend, worden in aanmerking genomen de inkomsten die behoren tot het belastingjaar dat aan het jaar van de bekendmaking der wet voorafgaat. De inkomsten worden volgens de bij koninklijk besluit vastgestelde bepalingen om de vijf jaar herzien.

Art. 17.

§ 1. De pensioenen van broeders en zusters zijn gelijk aan het tiende van het pensioen dat krachtens artikel 6 aan de 100 % invalide is verschuldigd.

Zij worden eventueel verminderd of verhoogd overeenkomstig artikel 14, § 1, tweede en vierde lid, en overeenkomstig § 2 van hetzelfde artikel, zonder inachtneming van gedeelten van een frank.

§ 2. De pensioenen en verhogingen worden uitbetaald tot de dag waarop de rechtverkrijgende zestien jaar wordt.

Art. 18.

De pensioenen van rechtverkrijgenden gaan in op de datum in artikel 12 van deze wet bepaald.

Heeft het slachtoffer echter een invaliditeitspensioen getrokken voor het trimester tijdens hetwelk hij (zij) is overleden, dan gaat het pensioen pas de eerste dag van het volgende trimester in.

Indien het overlijden van het slachtoffer is veroorzaakt door een der oorlogshandelingen in artikel 4 bepaald, en indien aan het slachtoffer door de instanties bedoeld in hetzelfde artikel wegens dezelfde oorlogshandeling de titel van gedeporteerde voor verplichte arbeid of de hoedanigheid van werkweigeraar is verleend, dan worden de pensioenen van rechtverkrijgende met 10 % verhoogd met uitsluiting van de in artikel 15, § 1, genoemde vergoedingen.

Het zo bekomen bedrag wordt op het onmiddellijk lagere veelvoud van 10 afgerond zonder inachtneming van gedeelten van een frank.

pour la mère seule divorcée, séparée judiciairement ou séparée de fait lorsqu'elle a seule élevé et entretenu la victime pendant une période de cinq ans au moins avant l'âge de dix-huit ans;

pour la mère seule en cas de désistement du père;

pour la femme seule dans le cas prévu à l'article 13, § 2.

b) 1.900 francs :

pour le père s'il est unique bénéficiaire;

pour le père et la mère chacun séparément lorsqu'ils sont divorcés ou séparés judiciairement ou de fait : dans ce cas, la pension de l'un ne peut être augmentée à la suite du décès de l'autre;

pour la mère remariée ou pour celle qui, n'étant pas mariée avant le décès de la victime, a contracté mariage dans la suite;

pour la personne autre que la femme seule dans le cas prévu à l'article 13, § 2;

pour chaque grand-père ou chaque grand-mère.

Lorsque la demande a été introduite antérieurement à l'entrée en vigueur de la présente loi, les revenus à prendre en considération sont ceux afférents à l'exercice fiscal précédant l'année de la publication de la loi. Les revenus sont révisés tous les cinq ans, d'après les modalités fixées par arrêté royal.

Art. 17.

§ 1. Les pensions de frères et sœurs sont égales au dixième de celle due en vertu de l'article 6 pour l'invalidé à 100 %.

Elles sont éventuellement réduites ou majorées conformément à l'article 14, § 1, alinéas 3 et 4, et au § 2 du même article, sans tenir compte des fractions de franc.

§ 2. Les pensions et majorations sont payées jusqu'au jour où l'ayant droit atteint l'âge de seize ans.

Art. 18.

Les pensions d'ayants droit prennent cours à la date prévue à l'article 12 de la présente loi.

Toutefois, si la victime a touché une pension d'invalidité pour le trimestre au cours duquel s'est produit son décès, la pension ne prend cours qu'au premier jour du trimestre suivant.

Si le décès de la victime a été causé par un des faits de guerre prévus à l'article 4 et si, en raison de ce fait de guerre, le titre de déporté pour le travail obligatoire ou la qualité de réfractaire est reconnu à la victime par les autorités visées au même article 4, les pensions d'ayant droit sont majorées de 10 % à l'exclusion des allocations prévues à l'article 15, § 1.

Le montant ainsi obtenu est ramené au multiple de 10 immédiatement inférieur, sans tenir compte des fractions de franc.

HOOFDSTUK IV.

Procedure.

SECTIE I.

Indienen van de aanvragen.

Art. 19.

De aanvragen om een pensioen als burgerlijk oorlogsslachtoffer of als rechtverkrijgende moeten, op straffe van verval, binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet worden ingediend.

Indien de oorlogshandeling of het daaruit volgende overlijden na die datum plaats heeft, moet de aanvraag binnen twaalf maanden te rekenen van de oorlogshandeling ingediend worden, wanneer zij door het slachtoffer wordt gedaan, of van het overlijden, wanneer zij wordt gedaan door een rechtverkrijgende.

Alleen de commissie van beroep is bevoegd om bij gemotiveerde beslissing de verzoeker van dit verval te ontheffen, indien bewezen is dat het niet-nakomen der termijnen aan een oorzaak buiten zijn wil is te wijten.

Ontvankelijk zijn de aanvragen die ingediend worden met inachtneming van de vormen en termijnen bepaald bij de besluiten van 20 September 1940 en 20 Mei 1941, de besluitwet van 19 September 1945 en de wet van 1 April 1948.

De aanvragen ingediend bij het Bestuur der militaire pensioenen of bij de Dienst Regeringshulp, die afhangt van het Ministerie van Wederopbouw, zijn eveneens ontvankelijk, zo de belanghebbenden zich hierop beroepen vóór het verstrijken van de in het eerste lid gestelde termijn.

Art. 20.

De aanvragen moeten aan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers behoren, worden gericht bij een ter post aangetekende brief, ondertekend door het slachtoffer, of zijn rechtverkrijgenden of, in geval van hervatting van de zaak, door hun erfgenamen.

Zij moeten het schadelijk feit, de plaats, het tijdstip en de omstandigheden waarin het voorgevallen is, nauwkeurig vermelden. Daarbij moeten alle bewijsstukken worden gevoegd. De ondertekenaar is verplicht woonplaats in België te kiezen.

SECTIE II.

Onderzoek van de aanvragen.

Art. 21.

§ 1. De pensioenaanvragen worden door Staatscommissarissen onderzocht.

Wanneer de aanvraag van meet af aan klaarblijkelijk ongegrond blijkt, stelt de Staatscommissaris aan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen der burgerlijke oorlogsslachtoffers behoren voor ze af te wijzen.

Wanneer de aanvraag gegrond blijkt, onderwerpt de Staatscommissaris de verzoeker van ambtswege aan een geneeskundig onderzoek door de gerechtelijk-geneeskundige dienst.

De gerechtelijk-geneeskundige dienst bepaalt de pathologische oorsprong, het wetenschappelijk oorzakelijkheidsverband, de graad en de duur van de invaliditeit.

CHAPITRE IV.

De la procédure.

SECTION I.

De l'introduction des demandes.

Art. 19.

Les demandes de pension au titre de victime civile de la guerre ou d'ayant droit doivent être introduites, sous peine de forclusion, dans un délai de cinq ans à dater de l'entrée en vigueur de la présente loi.

Si le fait de guerre ou le décès qui en résulte est postérieur à cette date, la demande doit être introduite dans les douze mois à dater du fait de guerre lorsqu'elle émane de la victime, ou du décès lorsqu'elle émane d'un ayant droit.

La commission d'appel est seule compétente pour relever le requérant, par décision motivée, de cette forclusion s'il est établi que l'inobservation des délais est due à une cause indépendante de sa volonté.

Sont recevables les demandes introduites dans les formes et les délais prévus par les arrêtés des 20 septembre 1940 et 20 mai 1941, l'arrêté-loi du 19 septembre 1945 et la loi du 1er avril 1948.

Les demandes introduites auprès de l'Administration des pensions militaires ou auprès du Service d'aide gouvernementale ressortissant au Ministère de la Reconstruction sont également recevables si les intéressés s'en prévalent avant l'expiration du délai fixé à l'alinéa 1er.

Art. 20.

Les demandes doivent être adressées par lettre recommandée à la poste au Ministre ayant les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions, signée par la victime, par ses ayants droit ou, en cas de reprise d'instance, par leurs héritiers.

Elles doivent contenir l'indication précise du fait dommageable, du lieu, de l'époque et des circonstances dans lesquelles il s'est produit et être accompagnées de toutes les pièces justificatives. Le signataire est tenu d'élire domicile en Belgique.

SECTION II.

De l'instruction des demandes.

Art. 21.

§ 1. Les demandes de pension sont instruites par des commissaires de l'Etat.

Si la demande apparaît, dès l'origine, comme manifestement dénuée de fondement, le commissaire de l'Etat propose au Ministre ayant les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions, le rejet de la demande.

Si la demande paraît fondée, le commissaire de l'Etat soumet d'office le requérant à une expertise médicale par les soins de l'Office médico-légal.

L'Office médico-légal détermine l'origine pathologique, la relation scientifique de causalité, le degré et la durée de l'invalidité.

De Staatscommissaris stelt de Minister voor het pensioen af te wijzen of toe te kennen, en bepaalt daarbij op grond van het verslag van het geneeskundig onderzoek welke totale invaliditeitsgraad moet worden verleend. De voorstellen van de Staatscommissarissen zijn met redenen omkleed.

Van de ministeriële beslissingen tot toekenning of afwijzing wordt de belanghebbende kennis gegeven bij een ter post aangetekende brief, aan de gekozen woonplaats te richten.

Tegen deze beslissingen staat beroep open voor de verzoekers; dit beroep moet met redenen omkleed zijn en ingediend worden bij een ter post aangetekende brief, die binnen een termijn van zestig dagen te rekenen van de kennisgeving van de beslissing gericht wordt aan de dienst van de pensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van het bevoegde Ministerie.

Een koninklijk besluit zal de procedure voor de Commissie van beroep vaststellen. Die procedure is schriftelijk.

§ 2. De aanvragen om vergoeding, ingediend door de rechtverkrijgenden, worden volgens de in § 1 aangewezen vormen onderzocht.

Wanneer echter uit de gegevens van het dossier genoegzaam blijkt dat de aanspraken op een pensioen van rechtverkrijgende onbetwistbaar zijn, neemt de Minister op gemotiveerde voordracht van een Staatscommissaris dadelijk het nodige besluit tot toekenning, zonder tussenkomst van wege de gerechtelijk-geneeskundige dienst.

§ 3. Bij de vijfjaarlijkse herzieningen bepaald bij artikel 8, wordt het pensioen zonder verdere procedure door de Minister overeenkomstig de conclusie van de gerechtelijk-geneeskundige dienst afgeschaft, verminderd, behouden of verhoogd.

Van deze beslissing wordt aan belanghebbende kennis gegeven in de vormen bepaald in het voorlaatste lid van § 1 van dit artikel; zij is vatbaar voor het beroep bij dezelfde paragraaf vastgesteld.

Door het beroep wordt de tenuitvoerlegging van de beslissing niet opgeschort.

Art. 22.

§ 1. Een Commissie van beroep wordt ingesteld, die gelast is over de bij artikel 21 bepaalde beroepen uitspraak te doen. De zaak wordt bij de Commissie aanhangig gemaakt door het verslag van de Staatscommissaris. Het beroep brengt alle punten van de bestreden beslissing opnieuw ter sprake.

§ 2. De Commissie van beroep wordt door een effectief, emeritus of ere-magistraat van het Hof van beroep voorgezeten en naar gelang van de vereisten in kamers ingedeeld.

Iedere kamer wordt voorgezeten door een effectief, emeritus, ere- of plaatsvervangend magistraat en bestaat uit een Staatscommissaris, twee geneesheren, een lid van de door de Koning bepaalde verenigingen die de burgerlijke oorlogsslachtoffers vertegenwoordigen, en uit een griffier. De griffier is niet stemgerechtigd. De Staatscommissaris mag de aanvraag in eerste aanleg niet hebben onderzocht.

De voorzitter van de Commissie, de voorzitters van de kamers, de geneesheren, de leden der verenigingen en de griffiers, worden benoemd door de bevoegde Minister, tot wiens bevoegdheid de belangen der burgerlijke oorlogsslachtoffers behoren, die eveneens plaatsvervangers kan benoemen.

Inrichting en werkwijze van de Commissie van beroep worden bij koninklijk besluit geregeld.

Le commissaire de l'Etat propose au Ministre le rejet ou l'octroi de la pension en fixant, sur base du rapport de l'expertise médicale, le degré total d'invalidité à attribuer. Les propositions des commissaires de l'Etat sont motivées.

Les décisions ministérielles d'octroi ou de rejet sont notifiées aux intéressés par lettre recommandée à la poste, adressée au domicile élu.

Un recours contre ces décisions est ouvert aux requérants; ce recours doit être motivé et être introduit par lettre recommandée à la poste adressée au service des pensions aux victimes civiles du Ministère compétent, dans un délai de soixante jours à dater de la notification de la décision.

Un arrêté royal fixera la procédure devant la Commission d'appel. Cette procédure est écrite.

§ 2. Les demandes en réparation introduites par les ayants droit sont instruites dans les formes indiquées au § 1.

Toutefois, lorsqu'il résulte à suffisance des éléments du dossier que les titres à la pension d'ayant droit sont certains, le Ministre, sur proposition motivée d'un commissaire de l'Etat, prend immédiatement l'arrêté de collation nécessaire sans intervention de l'Office médico-légal.

§ 3. Lors des revisions quinquennales prévues à l'article 8, le Ministre, sans autre procédure, supprime, réduit, maintient ou augmente la pension conformément aux conclusions de l'Office médico-légal.

Cette décision est notifiée à l'intéressé dans les formes fixées au pénultième alinéa du § 1 du présent article et est susceptible du recours organisé par le même paragraphe.

Le recours ne suspend pas l'exécution de la décision.

Art. 22.

§ 1. Il est institué une Commission d'appel chargée de se prononcer sur les recours prévus à l'article 21. La Commission est saisie par le rapport du commissaire de l'Etat. Le recours remet en question tous les points de la décision attaquée.

§ 2. La Commission d'appel est présidée par un magistrat à la Cour d'appel effectif, émérite ou honoraire, et est divisée en chambres selon les nécessités.

Chaque chambre est présidée par un magistrat effectif, émérite, honoraire ou suppléant et composée d'un commissaire de l'Etat, de deux médecins, d'un membre des associations représentatives de victimes, civiles de la guerre, déterminées par le Roi, et d'un greffier. Le greffier n'a pas voix délibérative. Le commissaire de l'Etat ne peut avoir instruit la demande en première instance.

Le président de la Commission, les présidents de chambre, les médecins et membres des associations et greffiers sont nommés par le Ministre ayant les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions, qui peut également nommer des suppléants.

L'organisation et le fonctionnement de la Commission d'appel sont réglés par arrêté royal.

§ 3. De Commissie beschikt over alle macht van onderzoek; zij kan namelijk een deskundig onderzoek vragen aan de gerechtelijk-geneeskundige dienst, en moet zulks vragen wanneer de graad van invaliditeit wordt betwist of niet voorheen was vastgesteld. Zij doet in laatste aanleg uitspraak bij een met redenen omklede beslissing.

Art. 23.

De Minister tot wiens bevoegdheid de belangen der burgerlijke oorlogsslachtoffers behoren en, in voorkomend geval, de commissie van beroep oordeelt onherroepelijk of de schade aan een oorlogshandeling te wijten is.

Art. 24.

Beroep tot nietigverklaring van de beslissingen der Commissie van beroep staat open voor de betrokken partijen, zowel voor de Staat als voor de oorspronkelijke verzoeker, bij de afdeling administratie van de Raad van State overeenkomstig artikel 9 van de wet van 23 December 1946.

Is de vernietiging uitgesproken, dan wordt de zaak verze-
nede naar de Commissie van beroep, anders samengesteld. Deze voegt zich naar het arrest van de Raad van State wat betreft het rechtspunt waarover hij zich heeft uitgesproken.

SECTIE III.

Herziening van de pensioenen.

Art. 25.

§ 1. Het slachtoffer kan te allen tijde een aanvraag om herziening indienen op grond van normale verergering, van verwikkeling en van naverschijselen van verwondingen, ziekten of gebrekkigheden waarvoor een pensioen werd toegekend.

§ 2. Onder dezelfde voorwaarden kunnen de herziening van hun geval aanvragen:

1° zij die afgewezen werden omdat de graad invaliditeit onvoldoende was om een aanspraak op pensioen te rechtvaardigen;

2° zij die het genot van een tijdelijk pensioen hebben verloren, omdat de graad invaliditeit niet meer het vereiste minimum bereikte.

§ 3. De verzoeker in herziening zal een geneeskundig onderzoek moeten ondergaan voor alle verwondingen en gebrekkigheden die hij op regelmatige wijze heeft laten gelden.

§ 4. Het percentage invaliditeit wordt niet herzien tenzij uit het geneeskundig onderzoek een verschil van ten minste 10 % blijkt met betrekking tot het voorheen erkende totale percentage invaliditeit, behoudens wanneer het er om gaat het percentage invaliditeit op 10 % of op 100 % te brengen.

Indien het totale percentage invaliditeit geen 10 % meer bereikt, wordt het pensioen afgeschaft.

§ 5. Het nieuwe percentage invaliditeit wordt berekend overeenkomstig artikel 7, en de procedure is die welke in artikel 21, § 3, is bepaald.

Article 26.

De aanvragen om herziening moeten worden ingediend bij een ter post aangetekende brief, gericht aan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers behoren, waarbij op straffe van nietigheid is gevoegd een omstandig geneeskundig attest, dat de aard van de verergering, de verwikkeling of de naverschijselen uiteenzet.

§ 3. La Commission jouit de tous pouvoirs d'instruction; elle peut notamment recourir à expertise par l'Office médico-légal et doit le faire lorsque la contestation porte sur le degré d'invalidité ou lorsque ce degré n'a pas été fixé antérieurement. Elle statue en dernier ressort par décision motivée.

Art. 23.

Le Ministre qui a les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions, et éventuellement la Commission d'appel apprécient souverainement si le dommage est dû à un fait de guerre.

Art. 24.

Le recours en annulation est ouvert aux parties en cause, tant à l'Etat qu'au requérant originaire, contre les décisions de la Commission d'appel devant la section d'administration du Conseil d'Etat, conformément à l'article 9 de la loi du 23 décembre 1946.

Si l'annulation est prononcée, l'affaire est renvoyée devant la Commission d'appel autrement composée. Celle-ci se conforme à l'arrêt du Conseil d'Etat sur le point de droit jugé par lui.

SECTION III.

De la revision des pensions.

Art. 25.

§ 1. La victime peut en tout temps introduire une demande de revision en raison d'aggravation normale, de complications et de séquelles de blessures, maladies ou infirmités ayant donné lieu à pension.

§ 2. Peuvent, dans les mêmes conditions, solliciter la revision de leur cas:

1° ceux qui ont été déboutés parce que le degré d'invalidité était insuffisant pour créer le titre à pension;

2° ceux qui ont perdu la jouissance d'une pension temporaire parce que le degré d'invalidité n'atteignait plus le minimum requis.

§ 3. Le demandeur en revision est soumis à un examen médical portant sur toutes les blessures et infirmités qu'il a régulièrement fait valoir.

§ 4. Le taux d'invalidité n'est révisé que si l'examen médical révèle une différence d'au moins 10 % par rapport au taux total d'invalidité antérieurement reconnu, sauf s'il s'agit de porter le taux d'invalidité à 10 % ou à 100 %.

Si le taux d'invalidité n'atteint plus 10 %, la pension est supprimée.

§ 5. Le nouveau taux d'invalidité est calculé conformément à l'article 7 et la procédure est celle prévue à l'article 21, § 3.

Article 26.

Les demandes en revision doivent être introduites, par lettre recommandée à la poste adressée au Ministre ayant les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions, à laquelle est joint, à peine de nullité, un certificat médical circonstancié exposant la nature de l'aggravation, de la complication ou de la séquelle invoquée.

De aanvraag om herziening heeft uitwerking de eerste dag der maand tijdens welke zij is ingediend. De Minister of, in voorkomend geval, de Commissie van beroep kan echter op advies van de gerechtelijk-geneeskundige dienst een latere datum vaststellen of een stijgende of dalende schaal van invaliditeit bepalen.

Art. 27.

§ 1. Iedere uitvoerbare beslissing kan zonder voorwaarde in zake termijn worden herzien, hetzij wegens dwaling omtrent de feiten, hetzij ingevolge overlegging van nieuwe gegevens die een herziening rechtvaardigen.

De herziening geschiedt hetzij op initiatief van de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers behoren, hetzij op verzoek van de belanghebbende. In dit laatste geval richt de verzoeker een ter post aangetekende brief tot de Minister.

Wanneer de Minister de herziening doet, kan hij bevelen dat de uitbetaling van de krachtens deze wet verleende pensioenen, verhogingen en uitkeringen geheel of gedeeltelijk zal worden geschorst.

Over het verzoek tot herziening doet de Commissie van beroep uitspraak.

De herziening heeft uitwerking de eerste dag van de maand tijdens welke de aanvraag om herziening is ingediend. In geval van dwaling vanwege het bestuur of van bedrog vanwege de belanghebbende kan de herziening echter, op een met redenen omklede beslissing van de Commissie van beroep, tot een vroegere datum terugwerken.

Indien de dwaling in een beslissing wordt vastgesteld vooraleer het Rekenhof het pensioen of de eventuele verhogingen heeft goedgekeurd en indien de herziening de belanghebbenden in hun rechten niet kan verkorten, wordt over de verkeerde beslissing zonder meer door de Minister heengeschreven of wordt deze met uitwerking op de dag van de uitspraak gewijzigd.

§ 2. De Minister kan ambtshalve en zonder voorwaarde in zake termijn de uitvoerbare beslissingen voor de Raad van State brengen, wanneer deze beslissingen vatbaar zijn voor nietigverklaring wegens overtreding van de hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, wegens overschrijding of afwending van macht.

Wanneer de vernietiging is uitgesproken, wordt de zaak verwezen naar de overheid die de beslissing heeft gewezen, met dien verstande dat deze anders is samengesteld indien het de Commissie van beroep betreft. Deze overheid voegt zich naar het arrest van de Raad van State wat betreft het rechtspunt waarover hij zich heeft uitgesproken.

Het derde en het vijfde lid van § 1 van dit artikel zijn van toepassing op de herziening die bij deze paragraaf is toegestaan.

SECTIE IV.

Hervatting van de zaak.

Art. 28.

Het overlijden van verzoeker schorst de procedure.

De hervatting van de zaak geschiedt door kennisgeving van het overlijden, die op straffe van verval binnen twaalf maanden te rekenen van het overlijden van verzoeker moet worden gedaan, behoudens gevallen van overmacht ter beoordeling van de Commissie van beroep. Van het overlijden moet bij een ter post aangetekende brief aan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de oorlogsslachtoffers behoren, kennis worden gegeven door de meest gerede erfgenaam of door al wie kan beweren enig belang te hebben bij de nalatenschap van de overledene, met uitsluiting van de schuldeisers.

La demande en revision sort ses effets le premier jour du mois au cours duquel elle a été introduite. Toutefois, le Ministre ou, en cas de recours, la Commission d'appel, peut, sur avis de l'Office médico-légal, fixer une date postérieure ou déterminer une échelle progressive ou régressive d'invalidité.

Art. 27.

§ 1. Toute décision exécutoire peut être révisée sans condition de délai, soit pour erreur de fait, soit sur production de documents nouveaux justifiant la revision.

La revision est provoquée soit à l'initiative du Ministre ayant les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions, soit à la demande de l'intéressé. Dans le dernier cas, le demandeur adresse une lettre recommandée à la poste au Ministre.

Lorsque le Ministre procède à la revision, il peut ordonner la suspension en tout ou en partie du paiement des pensions, majorations et allocations accordées en vertu de la présente loi.

Il est statué sur la requête en revision par la Commission d'appel.

La revision sort ses effets au premier jour du mois de la demande en revision. Toutefois, en cas d'erreur de l'administration et de dol de l'intéressé, les effets de la revision peuvent, sur décision motivée de la Commission d'appel, rétroagir à une date antérieure.

Si l'erreur dans une décision est constatée avant l'approbation par la Cour des Comptes de la pension ou de ses majorations éventuelles et si la revision ne peut préjudicier aux droits de l'intéressé, la décision erronée est surchargée ou modifiée, sans plus, par le Ministre, avec effet à la date où elle fut rendue.

§ 2. Le Ministre peut d'office et sans condition de délai, déférer au Conseil d'Etat les décisions exécutoires lorsque ces décisions sont susceptibles d'annulation pour violation des formes soit substantielles, soit prescrites à peine de nullité, excès ou détournement de pouvoir.

Lorsque l'annulation est prononcée, l'affaire est renvoyée devant l'autorité qui a rendu la décision, celle-ci étant autrement composée s'il s'agit de la Commission d'appel. Cette autorité se conforme à l'arrêt du Conseil d'Etat sur le point de droit jugé par lui.

Les alinéas 3 et 5 du § 1 du présent article sont applicables à la revision autorisée par le présent paragraphe.

SECTION IV.

De la reprise d'instance.

Art. 28.

Le décès du requérant interrompt la procédure.

La reprise d'instance s'opère par la notification du décès, qui doit être adressée, sous peine de forclusion, dans les douze mois à compter du décès du requérant, sauf cas de force majeure à apprécier par la Commission d'appel. Le décès doit être notifié par lettre recommandée à la poste adressée au Ministre qui a les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions, par l'héritier le plus diligent ou par toute personne qui peut prétendre à un intérêt dans la succession du défunt, à l'exclusion des créanciers.

HOOFDSTUK V.

Gronden van uitsluiting, verval en opschorting.

Art. 29.

Voor deze wet komen niet in aanmerking :

1° Zij die het voorwerp zijn geweest van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling, uitgesproken bij toepassing van de besluitwet van 10 November 1945 tot vereenvoudiging der procedure in sommige gevallen van misdrijf tegen de uitwendige veiligheid van de Staat, of die het voorwerp zijn geweest van een in kracht van gewijsde gegane veroordeling wegens inbreuk op :

het bepaalde in titel I van boek II van het Strafwetboek betreffende de misdaden en wanbedrijven tegen de veiligheid van de Staat, en op de artikelen 17 en 18 van de wet van 27 Mei 1870 houdende het Krijgsstrafwetboek;

het bepaalde in de besluitwet van 10 Januari 1941 inzake de door de vijand genomen maatregelen houdende ontheffing uit het bezit;

het bepaalde in de besluitwet van 10 April 1941 betreffende het verbod van economische betrekkingen met de vijand.

2° Zij die van rechtswege van de Belgische nationaliteit vervallen zijn verklaard, hetzij bij toepassing van de artikelen 18bis en 18ter van de samengeordende wetten op de nationaliteit, hetzij bij toepassing van de besluitwet van 20 Juni 1945 betreffende het verval van de Belgische nationaliteit.

3° Zij die tijdelijk of levenslang zijn ontzet van de rechten bepaald in artikel 123sexies van het Strafwetboek, krachtens de wetsbepalingen betreffende de epuratie inzake burgertrouw.

4° De personen die vrijwillig voor de vijand hebben gewerkt, wanneer de oorlogshandeling, oorzaak van de schade, zich heeft voorgedaan terwijl zij vrijwillig werkten.

De personen die vóór 6 Maart 1942 in België of Noord-Frankrijk zijn tewerkgesteld geweest in Duitse diensten of in fabrieken of bedrijven van uitsluitend militaire aard, en zij die vóór 6 October 1942 in Duitsland of in door de vijand bezette landen, België en Noord-Frankrijk uitgezonderd, zijn tewerkgesteld geweest, worden, behoudens tegenbewijs, vermoed er vrijwillig te hebben gewerkt.

Hetzelfde geldt voor hen die, zonder tot de militielichingen 1920 tot 1924 te behoren, na 6 September 1943 in Duitsland zijn tewerkgesteld geweest, behalve indien zij door de vijand zijn aangehouden om gedeporteerd te worden.

5° De rechtverkrijgenden wier pensioensaanvraag gesteund is op het overlijden van personen die zelf in het 1°, 2° en 3° van dit artikel worden bedoeld.

Art. 30.

Van het recht op pensioen zijn vervallen :

- a) zij die de Belgische nationaliteit verliezen;
- b) de overlevende echtgenoot of de bloedverwant in opgaande linie die van de ouderlijke macht is vervallen.

Art. 31.

De belanghebbende die wegens misdaad of wanbedrijf tot een vrijheidsstraf is veroordeeld, kan geen aanspraak

CHAPITRE V.

Des causes d'exclusion, de déchéance et de surséance.

Art. 29.

Sont exclus du bénéfice de la présente loi :

1° Ceux qui ont été l'objet d'une condamnation coulée en force de chose jugée prononcée par application de l'arrêté-loi du 10 novembre 1945, simplifiant la procédure dans certains cas d'infractions contre la sûreté extérieure de l'Etat, ou qui ont été l'objet d'une condamnation coulée en force de chose jugée du chef d'infraction :

aux dispositions du titre I du livre II du Code pénal sur les crimes et délits contre la sûreté de l'Etat ou aux articles 17 et 18 de la loi du 27 mai 1870 contenant le Code pénal militaire;

aux dispositions de l'arrêté-loi du 10 janvier 1941 relatif aux mesures de dépossession effectuées par l'ennemi;

aux dispositions de l'arrêté-loi du 10 avril 1941 relatif à l'interdiction de relations d'ordre économique avec l'ennemi.

2° Ceux qui ont encouru la déchéance de la nationalité belge de plein droit, soit par application des articles 18bis et 18ter des lois coordonnées sur la nationalité, soit par application de l'arrêté-loi du 20 juin 1945 sur la déchéance de la nationalité belge.

3° Ceux qui ont été déchus à perpétuité ou à temps des droits prévus à l'article 123sexies du Code pénal, en vertu des dispositions légales relatives à l'épuration civique.

4° Les personnes ayant travaillé volontairement pour l'ennemi, lorsque le fait de guerre à l'origine du dommage est survenu au cours du volontariat.

Les personnes qui, avant le 6 mars 1942, ont été employées en Belgique ou dans le Nord de la France dans des services allemands ou dans des usines ou entreprises à caractère exclusivement militaire, et celles qui, avant le 6 octobre 1942, ont été employées en Allemagne ou dans des pays occupés par l'ennemi, la Belgique ou le Nord de la France exceptés, sont présumées, jusqu'à preuve du contraire, l'avoir été volontairement.

Il en est de même de celles qui n'appartenant pas aux classes de milice 1920 à 1924 ont été mises au travail en Allemagne après le 6 septembre 1943, sauf lorsqu'elles ont été arrêtées par l'ennemi en vue de leur déportation.

5° Les ayants droit dont la demande de pension est fondée sur le décès de personnes elles-mêmes visées aux 1°, 2° et 3° du présent article.

Art. 30.

Sont déchus du droit à la pension :

- a) ceux qui perdent la nationalité belge;
- b) l'époux survivant ou l'ascendant déchus de la puissance paternelle.

Art. 31.

L'intéressé condamné à une peine privative de liberté pour crime ou pour délit ne peut prétendre à pension et est

maken op pensioen en is vervallen van het genot van het pensioen alsmede van de er aan verbonden vergoedingen en verhogingen :

- a) voor een duur gelijk aan die van de straf, wanneer deze twee jaar of meer belooft;
- b) twee jaar lang, wanneer de straf van kortere duur is, indien de belanghebbende in staat van wettelijke herhaling verkeerde;
- c) zolang de belanghebbende, die veroordeeld is geworden, in het buitenland verblijft.

Art. 32.

De toekenning en de uitbetaling van het pensioen worden in beraad gehouden wanneer de belanghebbende, wegens misdaden of wanbedrijven gerechtelijk vervolgd, in het buitenland verblijft.

Art. 33.

De Commissie van beroep kan bij een met redenen omklede beslissing het recht op pensioen aan de slachtoffers en rechtverkrijgenden weigeren of het hun onttrekken :

- 1° wanneer de slachtoffers of de rechtverkrijgenden tijdens de bezetting een afkeurenswaardige houding tegenover de vijand hebben gehad;
- 2° wanneer de persoon, wiens overlijden aanleiding tot de pensioensaanvraag is geweest, daden heeft verricht :
 - a) die hem in een van de eerste drie categorieën in artikel 29 bedoeld zouden hebben geplaatst, indien de publieke vordering niet door het overlijden was vervallen;
 - b) die levenslang of tijdelijk verval van de rechten bepaald in artikel 123sexies van het Strafwetboek tot gevolg zouden hebben gehad, krachtens de bepalingen op de epuratie inzake burgertrouw;
- 3° wanneer de rechtverkrijgenden het recht op pensioen onwaardig worden geacht wegens hun houding ten opzichte van de overledene tijdens zijn leven, of wegens een grove belediging tegen zijn nagedachtenis.

Wanneer de Commissie een pensioen intrekt, bepaalt zij op welke datum de intrekking van het pensioen een aanvang neemt.

HOOFDSTUK VI.

Verschillende beschikkingen.

Art. 34.

§ 1. Wanneer het recht op de in de artikelen 6, § 2, en 14, § 2, bedoelde verhogingen nog niet definitief kan worden bepaald, kunnen de pensioenen waarvan sprake in de artikelen 6, § 1, en 14, § 1, bij voorraad worden toegekend.

§ 2. Wanneer de rechten op herstelling van zodanige schade als in artikel 4 van de tegenwoordige wet bedoeld, gegrond schijnen, kan de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen der oorlogsslachtoffers behoren, bij voorkomend geval na deskundig onderzoek door de gerechtelijke-geneeskundige dienst, aan verzoekers een voorschot doen uitbetalen, dat gelijk is aan het bedrag van het pensioen. Dit voorschot kan niet worden uitbetaald of wordt opgeschort, ingeval het aan de nalatigheid van de belanghebbenden te wijten is dat de uitspraak van de beslissing, bepaald in het eerste lid van artikel 4 van deze wet, werd verdaagd.

déchu de la jouissance de celle-ci ainsi que des indemnités et majorations y afférentes :

- a) pendant une durée égale à celle de la peine lorsque celle-ci est de deux ans ou plus;
- b) pendant deux ans lorsque la peine est inférieure à ce temps, si l'intéressé se trouvait en état de récidive légale;
- c) pendant le temps où l'intéressé ayant encouru la condamnation réside à l'étranger.

Art. 32.

L'octroi et le paiement de la pension sont tenus en suspens lorsque, sous le coup de poursuites judiciaires pour crimes ou pour délits, l'intéressé réside en pays étranger.

Art. 33.

La Commission d'appel peut, par décision motivée, refuser ou retirer le bénéfice de la pension aux victimes et ayants droit :

- 1° lorsque les victimes ou les ayants droit ont démerité en raison de leur attitude à l'égard de l'ennemi pendant l'occupation;
- 2° lorsque la personne dont le décès a donné ouverture à la demande de pension a commis des actes :
 - a) qui l'auraient fait ranger dans une des trois premières catégories visées à l'article 29 si l'action publique n'avait pas été éteinte par le décès;
 - b) qui auraient entraîné la déchéance à perpétuité ou à temps des droits prévus à l'article 123sexies du Code pénal, en vertu des dispositions relatives à l'épuration civique;
- 3° lorsque les ayants droit sont jugés indignes du droit à pension en raison de leur attitude envers le défunt du vivant de celui-ci, ou en raison d'injures graves faites à sa mémoire.

Lorsque la Commission retire une pension, elle fixe la date à laquelle le retrait de la pension prend effet.

CHAPITRE VI.

Dispositions diverses.

Art. 34.

§ 1. Quand le titre aux majorations prévues aux articles 6, § 2, et 14, § 2, ne peut encore être établi de façon définitive, les pensions prévues aux articles 6, § 1, et 14, § 1, peuvent être octroyées à titre provisionnel.

§ 2. Lorsque les titres à réparation des dommages visés par l'article 4 de la présente loi paraissent établis, le Ministre qui a les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions peut, le cas échéant, après expertise de l'Office médico-légal, faire payer aux requérants une avance égale au montant de la pension. Cette avance ne peut être payée ou est suspendue dans le cas où le retard dans le prononcé de la décision prévue au premier alinéa de l'article 4 de la présente loi est dû à la négligence des intéressés.

De gezamenlijke aldus uitbetaalde voorschotten worden op de eventuele pensioenachterstallen in mindering gebracht. Zij zijn niet terugvorderbaar tenzij in geval van bedrog vanwege verzoeker, dat in de afwijzende beslissing van de Commissie van beroep is vastgesteld.

Art. 35.

§ 1. De pensioenen, uitkeringen, vergoedingen en verhogingen, krachtens deze wet verleend, zijn persoonlijk en levenslang. Zij kunnen niet afgestaan worden.

Zij zijn niet vatbaar voor beslag of afhouding behalve in de volgende mate en in de hierna vermelde omstandigheden:

a) tot een beloop van een vijfde, in geval van schuld tegenover de Staat;

b) tot een beloop van twee derde, als afhouding voor onderhoudskosten van personen opgenomen in een godshuis of een hospitaal, in een krankzinnigengesticht of -kolonie, in een toevluchtshuis of een bedelaarsgesticht, in een inrichting voor bescherming der maatschappij of in enige andere weldadigheidsinstelling, wanneer de onderhoudskosten ten laste van de openbare machten komen;

c) tot een beloop van een derde in de omstandigheden bepaald bij de artikelen 203, 205 en 214 van het Burgerlijk Wetboek;

d) tot een beloop van een derde ten einde te voorzien in de uitvoering van de overeenkomsten gesloten met het Nationaal Werk voor oorlogsinvaliden, overeenkomstig de wet van 9 Augustus 1920 aangaande leningen aan de oorlogsinvaliden.

In geval van samenloop van verschillende afhoudingen bij dit artikel toegelaten, worden zij evenredig verminderd met inachtneming van de daarin bepaalde maxima en bedragen.

In geen geval mag het totaal der afhoudingen twee derde van de pensioenen, vergoedingen en verhogingen, te boven gaan.

Art. 36.

§ 1. De uitvoerbare beslissingen tot toekenning of afwijzing van pensioenen, uitkeringen, vergoedingen of verhogingen, die vóór de inwerkingtreding van geheel deze wet ter uitvoering van de vroeger geldende wetsbepalingen zijn gewezen, worden overeenkomstig deze wet herzien:

ambtshalve, indien het om beslissingen tot toekenning gaat;

op aanvraag van de verzoeker, ingediend binnen de bij artikel 19 gestelde termijnen, indien het om afwijzende beslissingen gaat.

De Koning regelt de procedure tot herziening; de herziening heeft uitwerking met ingang van de inwerkingtreding van deze wet.

Wanneer om een oorzaak die niet aan verzoeker te wijten is, de in het voorgaande lid voorgeschreven herziening van ambtswege niet vóór de inwerkingtreding van geheel deze wet is kunnen geschieden, kan de Minister bevelen dat de vroeger toegekende pensioenen, vergoedingen en verhogingen, geheel of gedeeltelijk aan belanghebbende verder als voorschot worden uitbetaald. De aldus uitbetaalde voorschotten komen in mindering van het bedrag van de pensioenen, vergoedingen en verhogingen, zoals deze eventueel bij de herziening zullen worden bepaald. Ingeval deze voorschotten niet afgetrokken kunnen worden, zijn zij niet terugvorderbaar, tenzij in geval van bedrog van verzoeker dat door de commissie van beroep is vastgesteld.

L'ensemble des avances ainsi payées vient en déduction des arriérés éventuels de pensions. Elles ne sont récupérables qu'en cas de dol du requérant constaté par la décision de rejet de la Commission d'appel.

Art. 35.

§ 1. Les pensions, allocations, indemnités et majorations accordées en vertu de la présente loi sont personnelles et viagères. Elles sont incessibles.

Elles ne peuvent être saisies et faire l'objet de retenues que selon les quotités et circonstances ci-après:

a) à concurrence d'un cinquième en cas de débet envers l'Etat;

b) à concurrence des deux tiers, à titre de prélèvements pour frais d'entretien des personnes placées dans un hospice ou un hôpital, dans un asile ou dans une colonie d'aliénés, dans une maison de refuge ou un dépôt de mendicité, dans un établissement de défense sociale ou dans tout autre établissement de bienfaisance, lorsque les frais d'entretien sont à charge des pouvoirs publics;

c) à concurrence d'un tiers dans les circonstances prévues par les articles 203, 205 et 214 du Code civil;

d) à concurrence d'un tiers afin d'assurer l'exécution des contrats conclus avec l'Œuvre nationale des invalides de la guerre, conformément à la loi du 9 août 1920 relative aux opérations de prêts à faire aux invalides de guerre.

En cas de concours entre plusieurs des retenues autorisées au présent article, il y a lieu à réduction proportionnelle, respectant les maxima et les quotités qui y sont fixés.

En aucun cas, l'ensemble des retenues ne pourra dépasser les deux tiers des pensions, indemnités et majorations.

Art. 36.

§ 1. Les décisions exécutoires d'octroi ou de rejet de pensions, allocations, indemnités ou majorations rendues antérieurement à la mise en vigueur de l'ensemble de la présente loi en exécution des dispositions légales antérieures sont révisées conformément à la présente loi:

d'office, s'il s'agit de décisions d'octroi;

à la demande du requérant, introduite dans les délais fixés à l'article 19, s'il s'agit de décisions de rejet.

Le Roi règle la procédure de révision; la révision sort ses effets à l'entrée en vigueur de la présente loi.

Dans le cas où, pour une cause non imputable au requérant, la révision d'office imposée à l'alinéa précédent n'aurait pu être réalisée avant l'entrée en vigueur de l'ensemble de la présente loi, le Ministre peut ordonner que tout ou partie des pensions, allocations et majorations, accordées antérieurement continue à être liquidée à titre d'avance à l'intéressé. Les avances ainsi payées viennent en déduction du montant des pensions, majorations et indemnités, telles qu'elles seront éventuellement établies lors de la révision. Au cas où ces avances ne peuvent être déduites, elles ne sont récupérables qu'en cas de dol du requérant, constaté par la Commission d'appel.

§ 2. Over aanvragen die vóór de inwerkingtreding van geheel deze wet werden ingediend en die niet het voorwerp van uitvoerbare beslissingen zijn geweest, wordt uitspraak gedaan voor de periode die de inwerkingtreding van deze wet voorafgaat overeenkomstig de vroeger geldende wetsbepalingen, en voor de latere periode overeenkomstig de tegenwoordige wet.

Art. 37.

De bij deze wet bepaalde pensioenen, uitkeringen en vergoedingen wegens invaliditeit en als rechtverkrigende zijn gelijkgesteld met de pensioenen bedoeld bij artikel 29, § 4, 2°, van samengeordende wetten op de inkomstenbelastingen; zij zijn vrijgesteld van directe belastingen en van alle soortgelijke belastingen en mogen niet medeggeteld worden voor de berekening van de aanvullende personele belasting.

Art. 38.

Hun leven lang ontvangen degenen die krachtens deze wet wegens invaliditeit zijn gepensioneerd, kosteloos van het Nationaal Werk voor oorlogsinvaliden alle prothese- en andere toestellen welke hun gebrekkigheid vereist.

Art. 39.

§ 1. De Staat draagt binnen de grenzen bij koninklijk besluit te bepalen de kosten van geneesheer, heelmeeester en apotheker, veroorzaakt door de gebrekkigheden waarvoor het pensioen is verleend en verschaft de nodige prothese- en andere toestellen.

§ 2. Wanneer de belanghebbende als invalide is erkend, worden de in § 1 bepaalde kosten door het Nationaal Werk voor oorlogsinvaliden betaald.

Indien op de invalide echter de maatschappelijke zekerheid der werknemers toepasselijk is, worden deze kosten door het Rijksfonds voor verzekering tegen ziekte en invaliditeit betaald tegen een jaarlijkse forfaitaire bijdrage, waarvan het bedrag door het Nationaal Bestuurscomité van het Rijksfonds wordt vastgesteld in onderlinge overeenstemming met de Minister tot wiens bevoegdheid de belangen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers behoren. De daartoe nodige kredieten worden op de begroting van de bevoegde Minister uitgetrokken.

§ 3. Vanaf de indiening van de aanvraag en tot de uitvoerbare beslissing, worden deze kosten rechtstreeks door de Staat uitbetaald tegen overlegging van een attest van vermoedelijke invaliditeit, uitgereikt door de Dienst der pensioenen voor burgerlijke slachtoffers, terwijl de prothese- en andere toestellen echter door tussenkomst van het Nationaal Werk voor oorlogsinvaliden worden verschaft.

Art. 40.

De briefwisseling aangaande de pensioenaanvragen, gericht aan de Staatscommissarissen, de Dienst der Pensioenen voor oorlogsslachtoffers, de voorzitters en griffiers van de commissie van beroep, geschiedt portvrij.

Art. 41.

De Minister tot wiens bevoegdheid de belangen der burgerlijke oorlogsslachtoffers behoren, kan de hem bij deze wet toegekende macht, op zijn verantwoordelijkheid en onder zijn toezicht, overdragen aan een of verschillende ambtenaren die tot zijn ministerie behoren.

§ 2. S'il s'agit de demandes introduites avant l'entrée en vigueur de l'ensemble de la présente loi et n'ayant pas fait l'objet de décisions exécutoires, il est statué sur ces demandes conformément aux dispositions légales antérieures pour la période précédant l'entrée en vigueur de la présente loi et conformément à la présente loi pour la période postérieure.

Art. 37.

Les pensions, allocations et indemnités d'invalidité et d'ayant droit prévues par la présente loi sont assimilées aux pensions visées à l'article 29, § 4, 2°, des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus; elles sont exonérées des impôts directs et de toutes taxes similaires et ne peuvent entrer en ligne de compte pour le calcul de l'impôt complémentaire personnel.

Art. 38.

Leur vie durant, les personnes pensionnées pour invalidité en vertu de la présente loi recevront gratuitement de l'Œuvre nationale des invalides de la guerre, tous les appareils de prothèse et autres, nécessités par leur infirmité.

Art. 39.

§ 1. L'Etat supporte, dans les limites à fixer par arrêté royal, le coût des soins médicaux, chirurgicaux et pharmaceutiques causés par les infirmités donnant lieu à pension et fournit les appareils de prothèse et autres nécessaires.

§ 2. Lorsque l'intéressé est reconnu invalide, les frais résultant des soins prévus au § 1 sont payés par l'Œuvre nationale des invalides de la guerre.

Toutefois, si l'invalide est assujéti à la sécurité sociale des travailleurs, ces frais sont payés par le Fonds national d'assurance maladie-invalidité moyennant une cotisation forfaitaire annuelle dont le montant est fixé par le Comité national d'administration du Fonds national en accord avec le Ministre ayant les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions. Les crédits nécessaires à cette fin sont inscrits au budget du Ministre compétent.

§ 3. Dès l'introduction de la demande et jusqu'à la décision exécutoire, ces frais sont liquidés directement par l'Etat moyennant une attestation de présomption d'invalidité délivrée par le Service des pensions aux victimes civiles, les appareils de prothèse et autres étant toutefois fournis à l'intervention de l'Œuvre nationale des invalides de la guerre.

Art. 40.

La correspondance relative aux demandes de pension, adressée aux commissaires de l'Etat, au Service des pensions aux victimes civiles, aux présidents et greffiers de la commission d'appel, a lieu en franchise de port.

Art. 41.

Les pouvoirs attribués par la présente loi au Ministre qui a les intérêts des victimes civiles de la guerre dans ses attributions peuvent être délégués par lui, sous sa responsabilité et son contrôle, à un ou plusieurs fonctionnaires relevant de son ministère.

Art. 42.

De eerstaanwezende Staatscommissarissen en de Staatscommissarissen belast met de toepassing van de wet van 26 Februari 1947 tot inrichting van het statuut der politieke gevangenen, de wet van 5 Februari 1947 tot inrichting van het statuut der vreemdelingen-politieke gevangenen, de besluitwet van 24 December 1946 tot inrichting van het statuut der burgerlijke weerstanders en werkweigeraars, de besluitwet van 24 December 1946 tot inrichting van het statuut der weggevoerden tot de verplichte tewerkstelling, de wet van 1 September 1948 houdende inrichting van het statuut der weerstanders door de sluikpers, en de tegenwoordige wet, hebben dezelfde bevoegdheid als die welke de wet van 19 Augustus 1947 betreffende het bewijs door getuigen inzake uit de oorlog van 1940 voortspuitende schade aan personen verleent aan elk organisme dat opgericht werd met het oog op de vaststelling, de schatting of de vergoeding van de schade die ten gevolge van de oorlog van 1940 aan de personen werd toegebracht.

In de uitoefening van hun ambt hebben zij de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie.

Art. 43.

Deze wet treedt in werking de eerste dag van het tweede kwartaal volgend op de bekendmaking er van in het *Belgisch Staatsblad*. Tot de in het tweede lid van § 1 van artikel 36 bepaalde herziening zal echter vanaf de bekendmaking kunnen worden overgegaan.

Gegeven te Brussel, de 18 April 1951.

VANWEGE DE KONINKLIJKE PRINS:
De Minister van Wederopbouw,

BAUDOUIN.

A. DE BOODT.

Art. 42.

Les commissaires principaux et les commissaires de l'Etat chargés d'appliquer la loi du 26 février 1947 organisant le statut des prisonniers politiques, la loi du 5 février 1947 organisant le statut des étrangers prisonniers politiques, l'arrêté-loi du 24 décembre 1946 organisant le statut des résistants civils et des réfractaires, l'arrêté-loi du 24 décembre 1946 organisant le statut des déportés pour le travail obligatoire, la loi du 1er septembre 1948 organisant le statut des résistants par la presse clandestine, et la présente loi, ont la même compétence que celle attribuée par la loi du 19 août 1947 relative à la preuve testimoniale en matière de dommages causés aux personnes résultant de la guerre de 1940, à tout organisme institué en vue de la constatation, de l'évaluation ou de l'indemnisation de dommages causés aux personnes par suite de la guerre de 1940.

Ils ont, dans l'exercice de leurs fonctions, la qualité d'officier de police judiciaire.

Art. 43.

La présente loi entre en vigueur le premier jour du deuxième trimestre qui suit sa publication au *Moniteur belge*. Il pourra, toutefois, être procédé dès la publication à la revision prévue au deuxième alinéa du § 1 de l'article 36.

Donné à Bruxelles, le 18 avril 1951.

PAR LE PRINCE ROYAL:
Le Ministre de la Reconstruction,

Pensioenen van rechthebbenden van burgerlijke slachtoffers
uit de oorlog 1940-1945.

Pensions d'ayants droit de victimes de la guerre
1940-1945.

CATEGORIEËN — CATEGORIES	PENSIOENEN RECHTHEBBENDEN BURGERLIJKE SLACHTOFFERS PENSIONS AYANTS DROIT VICTIMES CIVILES					Pensioenen rechthebbenden (geordineerde wetten op de herstelpensioenen) — Pensions ayants droit (lois coordonnées sur les pensions de réparation)	
	Bedrag (voorlopige wet- geving en wet van 1 juni 1949) — Taux (législation pro- visoire et loi du 1 ^{er} juin 1949)	Bedrag voorzien bij het ontwerp van wet Taux prévus par le projet de loi					
		Gewone slachtoffers — Victimes ordinaires		Gedeporteerden en werkweigeraars — Déportés et réfractaires			
		Art. 14, § 1, 15, 16 en/et 17	Art. 14, § 2, 15, 16 en/et 17	Art. 14, § 1, 15, 16, 17 en/et 18	Art. 14, § 2, 15, 16, 17 en/et 18		
Niet hertrouwde weduwen. — <i>Veuves non remariées</i>	14,100	11,430	18,280	12,573	20,108	24,000	
Niet hertrouwde weduwnaars. — <i>Veufs non remariés</i>	8,100	11,430	18,280	12,573	20,108	24,000	
Hertrouwde weduwnaars en weduwen. — <i>Veufs et veuves remariés</i>	1,500	—	—	—	—	—	
Hele wezen. — <i>Orphelins de père et mère</i>	16,800 ⁽²⁾	13,860 + per kind par enfant	zelfde bedragen mêmes taux	15,246 + per kind par enfant	zelfde bedragen mêmes taux	24,000 + 9,300 of/ou 12,180 ⁽¹⁾	
	—	9,300 of/ou	—	9,300 of/ou	—	—	
	—	12,180 ⁽³⁾	—	12,180 ⁽³⁾	—	—	
Halve wezen. — <i>Orphelins de père ou de mère.</i>	8,400 ⁽²⁾	9,300 of/ou	—	9,300 of/ou	—	9,300 of/ou 12,180 ⁽³⁾	
	—	12,180 ⁽³⁾	—	12,180 ⁽³⁾	—	—	
						Boven het wettelijk inkomen — Au-dessus du revenu légal	Beneden het wettelijk inkomen — Au-dessous du revenu légal
Alleenstand ascendent. — <i>Ascendant seul</i>	2,160	4,275	—	4,702	—	4,380	1,460
Ascendent en ascendente. — <i>Ascendant et ascendante</i>	4,320	8,550	—	9,404	—	8,760	2,920
Ascendente weduwe. — <i>Ascendante veuve</i>	4,320	8,550	—	9,404	—	8,760	2,920
Hertrouwde ascendente. — <i>Ascendante remariée.</i>	2,160	4,275	—	4,702	—	4,380	1,460
Zijverwanten. — <i>Collatéraux</i>	1,620	1,800	2,880	1,980	3,170	4,380	1,460

(1) Deze som wordt toegekend aan het geheel der wezen. — *Cette somme est accordée à l'ensemble des orphelins.*

(2) Waarvan de eventuele kindertoeslag dient in mindering gebracht. — *Dont il faut déduire l'allocation familiale éventuelle.*

(3) Waarvan de eventueel in toepassing van de artikels 50bis en 56bis getrokken vergoeding dient in mindering gebracht (wet van 4 Augustus 1930). — *Dont il faut déduire l'allocation éventuellement touchée en vertu des articles 50bis et 56bis (loi du 4 août 1930).*

INVALIDITEITSPENSIOENEN VOOR BURGERLIJKE SLACHTOFFERS PENSIONS D'INVALIDITE AUX VICTIMES CIVILES								Invaliditeitspensioenen (geordineerde wetten op de herstelpensioenen) ⁽¹⁾ Pensions d'invalidité (lois coordonnées sur les pensions de réparation) ⁽¹⁾	
0 %	Huidige bedragen (rekening gehou- den wet van 1 Juni 1949) (15 en 40 %) — Taux actuels (compte tenu de la loi du 1 ^{er} juin 1949) (15 et 40 %)	Bedragen voorzien bij het ontwerp van wet — Taux prévus par le projet de loi						Grond 550 — Base 550	Grond 650 — Base 650
		Gewone slachtoffers Victimes ordinaires			Gerechtigden statuut der gedeporteerden en werkweigeraars (art. 6, § 3) Bénéficiaires statut déportés et réfractaires (art. 6, § 3)				
		Art. 6, § 1	Met verhoging volgens inkomen (art. 6, § 2) — Avec majorations suivant revenus (art. 6, § 2)		Art. 6, § 1	Met verhoging volgens inkomen (art. 6, § 2) — Avec majorations suivant revenus (art. 6, § 2)			
			a) 30 %	b) 60 %		a) 30 %	b) 60 %		
10	1.788	690	897	1.104	759	987	1.215	2.829	3.358
15	2.681	1.035	1.345	1.656	1.139	1.480	1.822	4.243	5.037
20	3.576	2.770	3.601	4.432	3.047	3.878	4.709	5.658	6.716
25	4.471	3.460	4.498	5.536	3.806	4.844	5.882	7.072	8.395
30	5.364	4.150	5.395	6.640	4.565	5.810	7.055	8.487	10.074
35	6.259	4.850	6.305	7.760	5.335	6.790	8.245	9.901	11.753
40	7.153	5.540	7.202	8.864	6.094	7.756	9.418	11.316	13.432
45	8.047	6.230	8.099	9.968	6.853	8.722	10.591	12.730	15.111
50	8.942	6.930	9.009	11.088	7.623	9.702	11.781	14.145	16.790
55	9.836	7.620	9.906	12.192	8.392	10.668	12.954	15.559	18.469
60	13.063	9.180	11.934	14.688	10.098	12.852	15.606	18.741	22.246
65	14.151	9.870	12.831	15.792	10.857	13.818	16.779	20.156	23.925
70	15.240	11.080	14.404	17.728	12.188	15.512	18.836	22.632	26.864
75	16.329	11.950	15.535	19.120	13.145	16.730	20.315	24.399	28.962
80	17.417	13.340	17.342	21.344	14.674	18.676	22.678	27.228	32.320
85	18.506	14.200	18.460	22.720	15.620	19.880	24.140	28.997	34.419
90	19.594	15.590	20.267	24.944	17.149	21.826	26.503	31.826	37.777
95	20.683	16.450	21.385	26.320	18.095	23.030	27.965	33.593	39.876
100	21.772	18.010	23.413	28.816	19.811	25.214	30.617	36.777	43.654

(1) Krachtens art. 5, § 3 van de wet van 10 Augustus 1948 en van het statuut der groot-verminkten, sommige zwaar-invaliden genieten een bijkomende verhoging van 20 of 30 % in plaats van 15 %. — En vertu de l'art. 5, § 3 de la loi du 10 août 1948 et du statut des grands mutilés, certains grands invalides bénéficient d'une majoration supplémentaire de 20 ou 30 % au lieu de 15 %.